

DADA 100 JULIUS JUZELIŪNAS
90 GYÖRGY KURTÁG
80 STEVE REICH
GERARD GRISEY 70 PĒTERIS VASKS
LUCA FRANCESCONI 60 MICHAEL GORDON THIERRY DE MEY
LIZA LIM 50 ZITA BRUŽAITĖ
VYTAUTAS V. JURGUTIS 40 SIMON STEEN-ANDERSEN

GAIDA

2016 KEYS & STRINGS

- Festivalyje skambės net 79 kūriniai, dauguma jų – premjeros Lietuvoje
- Festivalio programoje – 12 lietuvių kompozitorų kūriniai ir 10 pasaulinių premjerų
- Festivalio puošmena – pasaulinio garso solistai, ansambliai ir geriausiu Lietuvos atlikėju pajėgos

The Festival's program includes:

- 79 works of music, most of them – Lithuanian premieres
- 12 compositions by Lithuanian composers and 10 world premieres
- the most renowned performers, world-famous soloists and the best Lithuanian musicians

PROGRAMA | TURINYS

Spalio 21 d., 19 val., Lietuvos

nacionalinė filharmonija

FESTIVALIO PRADŽIOS KONCERTAS

10

LIETUVOS NACIONALINIS

SIMFONINIS ORKESTRAS

Francesco Dillon (violončelė,
Italija)

Emanuele Torquati (fortepijonas, Italija)

Liudas Mockūnas (saksofonai)

Dirigentas Jonathan Berman (Jungtinė
Karalistė)

Vykintas Baltakas. *commentum* (2016,
premjerai)*

Vytautas Germanavičius. *Povandeninė
geometrija* (2016, premjerai)*

Liza Lim. *Pearl, Ochre, Hair String* (2009–
2010)

György Kurtág. Dvigubas koncertas, op. 27
Nr. 2 (1989–1990)

Spalio 22 d., 19 val., Šiuolaikinio meno
centras

24

LIETUVOS ANSAMBLIŲ TINKLAS

Stéphane Ginsburgh
(fortepijonas, Belgija)

Andrius Žiūra (klarnetas)

Muzika vaizde & vaizdas muzikoje

Stefan Prins. *Piano Hero No. 1* (2011–2012)

Vytautas V. Jurgutis. *Telosferos* (2016,
premjerai)*

Thierry De Mey. *Light Music* (2004)

Matthew Shlomowitz. *Popular Contexts,
Volume 2* (2010)

Michael Beil. *Karaoke Rebranning!*
(2006/2013)

François Sarhan. *Ô Piano* (2012)

Anatolijus Šenderovas.after Chagall
(2016, premjerai)*

Programos koncepcija: Vykintas Baltakas
Bendras LAT ir festivalio GAIDA projektas

Spalio 22 d., 21 val., Šiuolaikinio meno
centras

40

Cabaret Voltaire retourné

DADA 100-mečio minėjimas

Benas Šarka

Kęstutis Šapoka

Gintaras Sodeika

Spalio 23 d., 19 val., Šiuolaikinio meno

centras

44

GOSKA ISPHORDING

(klavesinas, Olandija–Lenkija)

MACIEJ FRĄCKIEWICZ

(akordeonas, Lenkija)

Michał Moc. *MissA* (2014)

Gérard Grisey. *Passacaille* (1967)

Simon Steen-Andersen. *Next to Beside
Besides No. 3* (2003–2005)

Péteris Vasks. *Kantāte* (1980)

Justė Janulytė. *Harp is a Chord* (2016,
premjerai Lietuvoje)

Pierre Jodłowski. *Lessons of Anatomy –
Book of Harpsichord* (2015)

Spalio 25 d., 19 val., Lietuvos
nacionalinė filharmonija

56

PIERRE-LAURENT AIMARD

(fortepijonas, Prancūzija)

György Kurtág. Pjesés iš ciklo

Játékok (nuo 1973)

György Kurtág. *Passio sine nomine* (2015)

Johann Sebastian Bach. Preludiad ir
fugos iš GTK, t. 1 (1722)

Claude Debussy. Pjesés iš ciklo *Études*,
L 136 (1915)

Julian Anderson. *Sensation* (2016)

Pierre Boulez. *Une page d'Ephéméride*
(2005)

Pierre Boulez. *12 Notations* (1945)

Spalio 26 d., 19 val., Šiuolaikinio
meno centras

60

QUASARS ENSEMBLE (Slovakija)

Dirigentas Ivan Buffa

Ivan Buffa. *Organísmo* (2012)

Luca Francesconi. *Insieme* (2014)

Liza Lim. *The Heart's Ear* (1997)

Jana Kmitová. *Kamea* (2000–2001)

György Kurtág. *Signs, Games and
Messages* (1961–2005)

Christopher Treble Moore. *Dementia
Praecox* (2011)

Spalio 27 d., 19 val., Šiuolaikinio meno centras

QUARTETTISSIMO

68 Čiurlionio kvartetas

Chordos kvartetas

ArtVio kvartetas

Mettis kvartetas

Joris Sodeika (fortepijonai)

Raimondas Sviackevičius (akordeonas)

Andrius Rekašius (perkusija)

Julius Juzeliūnas. *Raga keturiems* (1980)

Žibuo klė Martinaitytė. *Sort Sol* (2016, premjera)*

Ramūnas Motiekaitis. *X ciklai* (2016, premjera)*

Simon Steen-Andersen. *Study for String Instrument No. 1* (2007)

Pēteris Vasks. *Viatore* (2001)

Rūta Vitkauskaitė. *Nušvesti Lygumai* (2016, premjera)*

Gintaras Sodeika. *Tettigonia perdida* (2016)

Spalio 28 d., 19 val., Šiuolaikinio meno centras

STEVE REICH 80

84 Ensemble in process (Vokietija)

Steve Reich. *Octet (Eight Lines)* (1979)

Steve Reich. *Music For 18 Musicians* (1974–1976)

Spalio 28 d., 21 val., Šiuolaikinio meno centras

Šiuolaikinės muzikos ansamblis

88 SYNAESTHESIS

Dirigentas Karolis Variakojis

Matthias Leboucher. *Underwards II* (2016, premjera)

Simon Steen-Andersen. *Amid* (2004)

Michael Gordon. *acdc* (1996)

Michael Gordon. *For Madeline* (2009)

Gérard Grisey. *Vortex Temporum I, II, III* (1994–1996)

Spalio 29 d., 19 val., Vilniaus kongresų rūmai

LIETUVOS VALSTYBINIS SIMFONINIS ORKESTRAS

96

GrauSchumacher Piano Duo (Vokietija):

Andreas Grau, Götz Schumacher

(fortepijonai)

Zbignevas Ibelhauptas (fortepijonas)

Dirigentas Robertas Šervenikas

Philippe Manoury. *Zones de turbulences* (2013)

Luca Francesconi. *Macchine in Echo* (2015)

Zita Bružaitė. *Simfortas Skydas* (2016, premjera), dalyvauja: Motiejus Bazaras, klavišiniai; Mykolas Bazaras, bosinė gitara; Benediktas Bazaras, mušamieji)*

Michael Gordon. *The Unchanging Sea* (2016, premjera Europoje)

Lapkričio 6 d., 20 val., Vilniaus kongresų rūmai

KRONOS QUARTET (JAV)

Garth Knox. *Satellites: III. Dimensions* (2015)

Sigur Rós. *Flugufrelsarinn (The Fly Freer)* (1999)

Geeshie Wiley. *Last Kind Words* (1930)

Terry Riley. *One Earth, One People, One Love* (2002)

Pete Townshend. *Baba O'Riley* (1971)

Philip Glass. *Styginių kvartetas Nr. 7* (2014)

Michael Gordon. *Clouded Yellow* (2010)

Tanya Tagaq. *Sivunittinni* (2015)

Laurie Anderson. *Flow* (2010)

Steve Reich. *Triple Quartet* (1998)

Lapkričio 10 d., 20 val., Vilniaus kongresų rūmai

PHILIP GLASS (fortepijonas, JAV)

Philip Glass. *The Complete Piano Etudes*

124

(1994–2012)

Dalyvauja:

Maki Namekawa (fortepijonas, Japonija)

Jenny Lin (fortepijonas, JAV)

Petras Geniušas (fortepijonas)

Lapkričio 11 d., 20 val., Šiuolaikinio meno centras

AUTECHRE (Jungtinė Karalystė)

Taip pat:

Russell Haswell (Diagonal Records, Editions

Mego, Bocian Records)

Andy Madoocks (Skam Records)

* Festivalio GAIDA užsakymas

PROGRAMME | CONTENT

21 October, 7 PM, Lithuanian National Philharmonic Hall

OPENING CONCERT OF THE FESTIVAL

10

LITHUANIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA

Francesco Dillon (cello, Italy)

Emanuele Torquati (piano, Italy)

Liudas Mockūnas (saxophones)

Conductor Jonathan Berman (United Kingdom)

Vykintas Baltakas. *commentum* (2016, premiere)*

Vytautas Germanavičius. *Underwater Geometry* (2016, premiere)*

Liza Lim. *Pearl, Ochre, Hair String* (2009–2010)

György Kurtág. Double Concerto, Op. 27 No. 2 (1989–1990)

22 October, 7 PM, Contemporary Art Centre

LENsemble

24

Stéphane Ginsburgh (piano, Belgium)

Andrius Žiūra (clarinet)

Music in Image & Image in Music

Stefan Prins. *Piano Hero No. 1* (2011–2012)

Vytautas V. Jurgutis. *Telospheros* (2016, premiere)*

Thierry De Mey. *Light Music* (2004)

Matthew Shlomowitz. *Popular Contexts, Volume 2* (2010)

Michael Beil. *Karaoke Rebrang!* (2006/2013)

François Sarhan. *Ô Piano* (2012)

Anatolijus Šenderovas. ...after Chagall (2016, premiere)*

Concept of the programme by Vykintas Baltakas

Project of LENensemble and GAIDA Festival

22 October, 9 PM, Contemporary Art Centre

Cabaret Voltaire retourné

40

Commemoration of the 100th anniversary of DADA

Benės Šarka

Kęstutis Šapoka

Gintaras Sodeika

23 October, 7 PM, Contemporary Art Centre

44 GOSKA ISPHORDING
(harpsichord, The Netherlands-Poland)

MACIEJ FRĄCKIEWICZ (accordion, Poland)

Michał Moc. *MissA* (2014)

Gérard Grisey. *Passacaille* (1967)

Simon Steen-Andersen. *Next to Beside Besides No. 3* (2003–2005)

Pēteris Vasks. *Kantäte* (1980)

Justė Janulytė. *Harp is a Chord* (2016, Lithuanian premiere)

Pierre Jodłowski. *Lessons of Anatomy – Book of Harpsichord* (2015)

25 October, 7 PM, Lithuanian National Philharmonic Hall

56 PIERRE-LAURENT AIMARD (piano, France)

György Kurtág. Pieces from *Játékok* (since 1973)

György Kurtág. *Passio sine nomine* (2015)

Johann Sebastian Bach. Preludes and Fugues from WTC, Vol. 1 (1722)

Claude Debussy. Pieces from *Études*, L 136 (1915)

Julian Anderson. *Sensation* (2016)

Pierre Boulez. *Une page d'Éphéméride* (2005)

Pierre Boulez. *12 Notations* (1945)

26 October, 7 PM, Contemporary Art Centre

QUASARS ENSEMBLE (Slovakia)

Conductor Ivan Buffa

Ivan Buffa. *Organísmo* (2012)

Luca Francesconi. *Insieme* (2014)

Liza Lim. *The Heart's Ear* (1997)

Jana Kmitová. *Kamea* (2000–2001)

György Kurtág. *Signs, Games and Messages* (1961–2005)

Christopher Treble Moore. *Dementia Praecox* (2011)

27 October, 7 PM, Contemporary Art Centre

- QUARTETTISSIMO**
Čiurlionis String Quartet
Chordos String Quartet
ArtVio String Quartet
Mettis String Quartet
Joris Sodeika (piano)
Raimondas Sviackevičius (accordion)
Andrius Rekašius (percussion)
Julius Juzeliūnas. *Raga a quattro* (1980)
Žibuočių Martinaitytė. *Sort Sol* (2016, premiere)*
Ramūnas Motiekaitis. *X Cycles* (2016, premiere)*
Simon Steen-Andersen. *Study for String Instrument No. 1* (2007)
Pēteris Vasks. *Viatore* (2001)
Rūta Vitkauskaitė. *Event Horizon* (2016, premiere)*
Gintaras Sodeika. *Tettigonia perdida* (2016)

28 October, 7 PM, Contemporary Art Centre

- STEVE REICH 80**
Ensemble in process (Germany)
Steve Reich. *Octet (Eight Lines)* (1979)
Steve Reich. *Music For 18 Musicians* (1974–1976)

28 October, 9 PM, Contemporary Art Centre

- Contemporary Music**
Ensemble SYNAESTHESIS
Conductor Karolis Variakojis
Matthias Leboucher.
Underwards II (2016, premiere)
Simon Steen-Andersen. *Amid* (2004)
Michael Gordon. *acdc* (1996)
Michael Gordon. *For Madeline* (2009)
Gérard Grisey. *Vortex Temporum I, II, III* (1994–1996)

68

29 October, 7 PM, Vilnius Congress Concert Hall

LITHUANIAN STATE SYMPHONY

- 96**
ORCHESTRA
GrauSchumacher Piano Duo (Germany):
Andreas Grau, Götz Schumacher (pianos)
Zbignevas Ibelhauptas (piano)
Conductor Robertas Šervenikas
Philippe Manoury. *Zones de turbulences* (2013)
Luca Francesconi. *Macchine in Echo* (2015)
Zita Bružaitė. *Symfort Shield* (2016, premiere; with participation of Motiejus Bazaras, keyboard; Mykolas Bazaras, bass guitar; Benediktas Bazaras, percussion)*
Michael Gordon. *The Unchanging Sea* (2016, European premiere)

6 November, 8 PM, Vilnius Congress Concert Hall

KRONOS QUARTET (USA)

- 106**
Garth Knox. *Satellites: III. Dimensions* (2015)
Sigur Rós. *Flugufrelsarinn (The Fly Freer)* (1999)
Geeshie Wiley. *Last Kind Words* (1930)
Terry Riley. *One Earth, One People, One Love* (2002)
Pete Townshend. *Baba O'Riley* (1971)
Philip Glass. *String Quartet No. 7* (2014)
Michael Gordon. *Clouded Yellow* (2010)
Tanya Tagaq. *Sivunittinni* (2015)
Laurie Anderson. *Flow* (2010)
Steve Reich. *Triple Quartet* (1998)

10 November, 8 PM, Vilnius Congress Concert Hall

PHILIP GLASS (piano, USA)

- 124**
Philip Glass. *The Complete Piano Etudes* (1994–2012)
With participation of:
Maki Namekawa (piano, Japan)
Jenny Lin (piano, USA)
Petras Geniušas (piano)

11 November, 8 PM, Contemporary Art Centre

AUTECHRE (United Kingdom)

- 130**
With:
Russell Haswell (Diagonal Records, Editions Mego, Bocian Records)
Andy Maddocks (Skam Records)

* Commission of the GAIDA Festival

SUSITIKIMAI SU KŪRĖJAIS | MEETINGS WITH AUTHORS

Spalio 21 d., 18 val. | 21 October, 6 PM

Lietuvos nacionalinės filharmonijos Konferencijų salė | Conference Hall of the Lithuanian National Philharmonic Hall

Susitikimas su kompozitore | Meeting with composer

Liza Lim

Melburne (Australija) ir Hudersfelde (Jungtinė Karalystė) gyvenančios kompozitorės **Lizos Lim** (g. 1966) muzikai būdingas spalvingumas, o kūrinių ritualinės formos ir atlikimo pobūdis siejamas su Azijos ir Australijos aborigenų tradicijomis. Kompozitorė domisi iraniečių poeto Hafezo eilėmis, kurioms būdingos sumišimo, netekties nuotaikos ar ekstatika. Jas Liza Lim panaudojo kūriniuose *The Guest* (2010) ir *Tongue of the Invisible* (2011).

Kompozitorei kūrinių yra užsakiusios tokios organizacijos kaip *Ensemble Contrechamps*, Olandijos, Liucernos, Zalcburgo festivaliai, Sidnėjaus, Los Andželo filharmonijos, Bavarijos radio simfoniniai orkestrai, Paryžiaus *Festival d'Automne*, Donaueschinger *Musiktage*, *Neue Vocalsolisten Stuttgart* ir *Pinakothek der Moderne Munich*. Daugelį projektų Liza Lim įgyvendino bendradarbiaudama su ansambliais *Musikfabrik*, *InterContemporain*, *Modern*, Ciuricho *Für neue Musik* ir kt. Daugiau kaip 20 metų kompozitorė bendradarbiauja su Australijos ansambliu *ELISION*. Jos ketvirtoji opera *Tree of Codes* (2015) buvo sukurta Kelno ansamblio *Musikfabrik* ir Europos šiuolaikinio meno centro *Hellerau*

užsakymu; operos premjera 2016 m. balandži sulaukė tarptautinio pripažinimo. Australijos kūrėja 2005–2007 m. buvo Sidnėjaus simfoninio orkestro reziduojuanti kompozitorė. Ji yra pelniusi Paulo Lowino premiją, Australijos tarybos, Ian Pottero fondo, DAAD stipendijas. 2012 m. Lim buvo Kelno menų akademijos narė, Huddersfido universiteto kompozicijos profesorė ir Naujosios muzikos tyrimų centro vadovė. Kompozitorės kūrinius publikuoja leidykla *Casa Ricordi*, o autorinės muzikos jrašus parengė ir išleido kompanijos *Hat Hut*, *WERGO*, *ABC-Classics* ir *Dischi Ricordi*.

Pagal lizalimcomposer.wordpress.com

Currently in Melbourne (Australia) and Huddersfield (UK) residing composer **Liza Lim's** (b. 1966) music is marked with vibrant colour and often explores ritual forms, performance aesthetics from Asian and Australian Aboriginal cultural sources. Her recent projects have been based on the Sufi verse of Hafez, exploring the poetics of bewilderment, loss, communion and ecstasy (*Tongue of the Invisible* and *The Guest*).

She has received major commissions from organizations such as *Ensemble Contre-champs*, the Holland Festival, Sydney Symphony Orchestra, Los Angeles Philharmonic, *Festival d'Automne à Paris*, Lucerne Festival, Bavarian Radio Orchestra, Salzburg Festival, *Donaueschinger Musiktag*, *Neue Vocalsolisten Stuttgart* and *Pinakothek der Moderne Munich*, as well as realizing multiple projects with *Ensemble Musikfabrik*, ensembles *InterContemporain*, *Modern* and *Für neue Musik Zürich* amongst others. Liza Lim has been closely associated with the Australian ELISION Ensemble for over 20 years. Her fourth opera, *Tree of Codes* (2015) was commissioned by *Ensemble Musikfabrik*, Cologne Opera and Hellerau – European Centre for Contemporary Art. It premiered to acclaim in April 2016.

She was composer in residence with the Sydney Symphony Orchestra from 2005 to 2007. Awards include the Paul Lowin Prize, DAAD Artist-in-residence Berlin 2007–2008, and Australia Council and Ian Potter Foundation Senior Fellowships. She was appointed a member of the *Akademie der Künste der Welt*, Cologne (2012), professor of composition and the director of the Centre for Research in New Music at the University of Huddersfield. Her works are published by *Casa Ricordi* and portrait CDs have been released by *Hat Hut*, *WERGO*, *ABC-Classics* and *Dischi Ricordi*.

From lizalimcomposer.wordpress.com

SUSITIKIMAI SU KŪRĖJAIS | MEETINGS WITH AUTHORS

Spalio 29 d., 18 val. | 29 October, 6 PM

Vilniaus kongresų rūmų fojė | Foyer of the Vilnius Congress Concert Hall

Susitikimas su kompozitoriumi | Meeting with composer

Michael Gordon

Michaelas Gordonas (g. 1956) – Niujorke gyvenantis kompozitorius ir vienas iš festivalio *Bang On A Can* įkūrėjų – gimė Floridoje ir užaugo rytu europiečių bendruomenėje netoli Managvos (Nikaragva). Kompozicijos mokėsi pas Edwardą Troupiną Floridos universitete ir pas Martiną Bresnicką Jeilyje. Gordono muzika – tai jo tradicinio kompozicinio išsilavinimo ir patirties su pogrindinėmis Niujorko roko grupėmis rezultatas. Kiekvieną kartą, kai ansamblis *Modern Orchestra* atlikdavo Gordono *Sunshine of Your Love*, publika tiesiog kraustydavosi iš proto. Niujorke entuziastingo įvertinimo ir sausakimšų salių susilaukė ir Gordono opera *Chaos* – mokslinės fantastikos spektaklis pagal Matthew Maguire'o libretą.

Ankstyvuosiuose kūriniuose Gordonas gilinosi į ritmo galimybes ir prigimtį bei eksperimentavo, jungdamas įvairius ritmus bei kurdamas baisingą sumaištį. Johnas Adamsas, dirigavęs Gordono kūrinius, pavadino šiuos nežabotus ir komplikuotus garsus „iracionaliai ritmai“. Vélesnėje kūryboje Gordonas nenustojo giliintis į mistiškus skirtumus tarp konsonanso ir disonanso.

Tarp Gordono autorinės muzikos kompaktinių plokštelių: *Timber* (2011), *Van Gogh* (2008), *[purgatorio] POPOPERA* (2008), *Trance* (2004), *Light is Calling* (2004), *Decasia* (2002), *Weather* (1999), *Big Noise from Nicaragua* (1994).

Pagal www.michaelgordonmusic.com

Michael Gordon (b. 1956), a New York-based composer and co-founder of the *Bang on a Can Festival*, was born in Florida and grew up in an Eastern European community near Managua, Nicaragua. He studied composition with Edward Troupin at the University of Florida and with Martin Bresnick at Yale. His music is an outgrowth of this formal compositional training and experience with underground rock groups in New York City. Audiences literally erupted after recent performances by the Ensemble Modern Orchestra of Gordon's *Sunshine of Your Love*. His opera *Chaos*, a science fiction spectacle with a libretto by Matthew Maguire, premiered in New York to rave reviews and packed houses. Gordon's early compositions demonstrate a deep exploration into the possibilities and nature of rhythm and what happens when rhythms are piled on top of each other, creating a glorious confusion. John Adams, who has conducted Gordon's works, calls these raw and complicated sounds "irrational rhythms." Recent pieces pursue even further the mysterious divide between consonance and dissonance. His CDs include *Timber* (2011), *Van Gogh* (2008), *[purgatorio] POPOPERA* (2008), *Trance* (2004), *Light is Calling* (2004), *Decasia* (2002), *Weather* (1999), *Big Noise from Nicaragua* (1994).

From www.michaelgordonmusic.com

Spalio 21 d., 19 val. | 21 October, 7 PM

Lietuvos nacionalinė filharmonija | Lithuanian National Philharmonic Hall

FESTIVALIO PRADŽIOS KONCERTAS | OPENING CONCERT OF THE FESTIVAL

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS | LITHUANIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA

Solistai | Soloists:

Francesco Dillon (violončelė, Italija | cello, Italy)

Emanuele Torquati (fortepijonas, Italija | piano, Italy)

Liudas Mockūnas (saksofonai | saxophones)

Dirigentas | Conductor **Jonathan Berman**

(Jungtinė Karalystė | United Kingdom)

Vykintas Baltakas
commentum violončelei ir orkestrui |
for cello and orchestra (2016, premjera |
premiere)*

Vytautas Germanavičius
Povandeninė geometrija saksofonams
(bosiniškam, tenoriniškam, sopraniniškam)
ir orkestrui | *Underwater Geometry* for
saxophones (bass, tenor and soprano)
and orchestra (2016, premjera |
premiere)*

Liza Lim
Pearl, Ochre, Hair String orkestrui | for
orchestra (2009–2010)

György Kurtág
Dvigubas koncertas fortepijonui, vio-
lončelei ir dviem kameriniam ansam-
bliams | Double Concerto for piano,
cello and 2 chamber ensembles, Op. 27
No. 2 (1989–1990)
1. *Poco allegretto*
2. *L'istesso tempo (quasi più mosso)*
3. *Presto agitato*
4. *Adagio – Largo*

* Festivalio GAIDA užsakymas | GAIDA Festival commission

Kompozitorius ir dirigentas **Vykintas Baltakas** (g. 1972) 1990–1993 m. studijavo Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje (LMTA, prof. V. Barkausko kl.), 1993–1997 m. – Karlsruhės aukštojoje muzikos mokykloje, 1997 m. stažavosi Paryžiaus konservatorijoje, 1998 m. – Paryžiaus IRCAM. Baltako kūryba įvertinta premiomis tarptautiniuose Darmštato kursuose (1996), 2003 m. jam įteiktas prestižinis Claudio Abbado prizas, o 2007 m. – *Ernst von Siemens Grants-in-aid*. 2004 m. Baltako kamerinė opera *Cantio* buvo pripažinta geriausia lietuviška muzikinio teatro premjera. Jis įkūrė ir vadovauja *Lietuvos ansamblių tinklui*, nuo 2015 m. rudens yra Briuselio ir Mastrichto konservatorijų kompozicijos profesorius.

Po kompozicijos ir dirigavimo studijų Lietuvoje V. Baltakas dar Nepriklausomybės pradžioje išvyko studijuoti į užsienį ir ilgainiui sėkmingai integravosi į tarptautinę šiuolai-kinės muzikos terpę. Jo muzikos stilių paveikė kompozicijos studijos, vadovaujamos Wolfgango Rihmo, ir dirigavimo studijos, vadovaujamos Peterio Eötvöso, bei jo, kaip dirigento, muzikinė patirtis. Kaip kompozitorius ir dirigentas Baltakas koncertuoja Berlyno filharmonijoje, Vienos koncertų rūmuose, Karalienės Elžbietos salėje Londono, Žoržo Pompidu centre Paryžiuje, jis kviečiamas į tokius festivalius kaip *Wien Modern, Tanglewood Music Festival, Berlyno MaerzMusik, Venecijos bienalė, Varšuvos rudo*, Miuncheno *Musica viva* ir kt. Reikšmingas jo bendradarbiavimas su Bavarijos radiju, Berlyno, Vakarų Vokietijos radijo simfoniniais orkestrais ir ansambliais *Ensemble Modern, InterContemporain, Klangforum Wien, London Sinfonietta*. Bendradarbiaujant su *Kairos Music* neseniai pasirodė Vykinto Baltako autorinė kompaktinė plokštélė.

commentum (2016, premjera). Baltako muzika išsiskiria gerai apmąstyta idėja, estetiniu struktūros grynumu, yra itin tvirtai suręstos konstrukcijos ir nesiremia stilistinėmis konvencijomis. Šis ypač savikritiškas kompozitorius dažnai perkuria savo kūrinius, tad visa jo kūryba yra lyg vientisas nenutrūkstamas procesas.

Anot kompozitoriaus, „commentum: komentaras, interpretacija, išradingumas, prasimanymas, fikcija, klasik. lot. k.; kilęs iš priešdėlio com- ir meminisse (prisiminti). Kūrinys *commentum* – tai laisva Chopino *Introdukcijos* interpretacija, ją vėl perklausius. Nieko nekeičiant, nevertinant ir nemodernizuojant, o tik spontaniškai išsakant savo nuomonę. Pirminė versija violončelei ir fortepijonui sukurta Davidui Geringui ir lanui Fountainui *Vilniaus festivalių* užsakymu 2011 metais. Versija violončelei ir orkestrui néra mechaninis to paties kūrinio pritaikymas kitai sudėčiai. Pasinaudojant platesniu muzikos elementų spektru (orkestro spalvomis, harmonija, erdve), kūrinio struktūra tolsta nuo savo šaltinio ir tampa nauja mintimi.

Pagal www.baltakas.net

Composer and conductor **Vykintas Baltakas** (b. 1972) studied composition with Vytautas Barkauskas at the Lithuanian Academy of Music and Theatre (LAMT, 1990–1993) and with Wolfgang Rihm, as well as conducting with Andreas Weiss in Karlsruhe (1993–1997). Conductor and composer Peter Eötvös was also his teacher between 1994 and 1997. He subsequently studied in Paris at the *Conservatoire National Supérieur* and took a one-year course at IRCAM. Baltakas' works have been awarded with prizes, such as the International Claudio Abbado Composition Prize (2003) and the Siemens Advancement Award (2007). His chamber opera *Cantio* was awarded for the best music work for the stage in Lithuania in 2004. He is the founder and artistic leader of the *LENsemble*, and since the autumn of 2015 he has been a professor of composition at Brussels and Maastricht conservatories.

After completing his degree in composition and conducting in Lithuania, Baltakas went on to study abroad in the early 1990s, and became successfully integrated in the international music scene. His musical style was significantly influenced by his studies with Rihm (composition) and Eötvös (conducting) as well as by his own experiences as a conductor. CD recordings of his compositions have recently been made by the *Ensemble Musikfabrik Cologne* and the *Ensemble Modern*. In the meantime, he is a regular guest at festivals and collaborates with ensembles throughout Europe. Institutions that have commissioned works by Baltakas include the WDR Symphony Orchestra, the Munich Biennale, the *Wiener Festwochen / Klangforum Wien*, the *Ensemble Modern* and the Bavarian Radio Symphony Orchestra / *Musica viva*. In recent years, Baltakas has conducted renowned orchestras such as the RSO and DSO Berlin, the Bavarian Radio Symphony Orchestra and the WDR Symphony Orchestra as well as ensembles including *Ensemble Resonanz*, the *Ensemble Modern* and *Scharoun Ensemble*. He has also collaborated with such composers as Karlheinz Stockhausen, Georg Friedrich Haas and Dieter Schnebel. In 2009, he founded the Lithuanian Ensemble Network (*LENensemble*) of which he is the main driving force. Currently *LENensemble* produced a new CD with music by Baltakas in collaboration with *Kairos Music*.

commentum (2016, premiere). Baltakas' music is characterized by precise research, deliberate manipulation of the musical material and extremely tight structure. Highly self-critical as a composer, he often reworks his pieces after the premiere, searching for the ideal sound image.

According to the composer, "comment, interpretation, invention, fabrication, fiction, in classical Latin; neut. pp. of *commīnisci* – to contrive, devise, from com-, intensive prefix + base of *memīnisse* (to remember). My composition *commentum* is a free rendition of Chopin's *Introduction*, an impression after listening to it again. Without any alterations, predilections and attempts at modernization, it is rather like a spontaneous expression of one's personal opinion. It was written for David Geringas and Ian Fountain as a commission from the Vilnius Festivals in 2011. The 2016 version for cello and orchestra is not just an adaptation for different instruments, but rather a new (re)composition, using the same starting-point and moving towards something new, specific to the new instrumentation."

From www.baltakas.net

Vytautas Germanavičius (g. 1969) mokėsi groti akordeonu, studijavo klasikinio ir džiazo fortepijono meną. Jis baigė kompozicijos magistro studijas LMTA (prof. J. Juzelienė kl., 1996) bei elektroninės muzikos magistrantūrą Milso koledže (JAV, 2005). Yra gavęs Fulbrighto bei sero Williamo Glocko stipendijas, UNESCO-Aschberg stipendiją kūrybiniam darbui Banff menų centre Kanadoje, kelis kartus jam suteikta Atviros Lietuvos fondo parama dalyvauti projektuose Ukrainoje, Moldovoje, Mongoliijoje ir Kinijoje.

Germanavičius yra Lietuvos kompozitorų sąjungos (LKS) Muzikos fondo ir Tarptautinės šiuolaikinės muzikos draugijos (ISCM) Lietuvos sekcijos Tarybos pirmininkas.

Kompozitorius muziką atliko garsūs orkestrai ir ansambliai, jis skambėjo daugelyje tarptautinių šiuolaikinės muzikos festivalių Europos, Šiaurės Amerikos ir Azijos šalyse. Germanavičiaus muzika buvo išleista trijose autorinėse plokšteliėse *Kūriniai lietuvių tradiciniams instrumentams*, *Nežinomas erdvės ir Tirpstantys žvaigždynai*.

Povandeninė geometrija (2016, premjera). Hiperbolinės geometrinės formos aptinkamos ir žemės, ir vandenynų organizmuose, ypatingai besidriekiančių įvairiaspalvių koralinių rifų, banguojančiuose formų atoluose. Ten, hiperbolinėse erdvėse, auga ir gyvena hiperbolinių formų kaktusai, kalijos, koralai, didžuliai gėlių žiedai, kurie vos palietus susigarbanuja, rudadumbliai, pintys ir kiti.

Gamtijoje hiperbolinės formos egzistuoja milijonus metų, bet mokslininkai šimtmečiais stengėsi paneigtį tokią struktūrų egzistenciją. Euklidinės erdvės samprata paremtos Galileo Galilei ir Isaaco Newtono teorijos tapo šiuolaikinės fizikos pagrindu. O Alberto Einsteino reliatyvumo teorija, priešingai, teigia Visatoje egzistuojant daugybę įvairiausių geometrinijų formų. Tad šiandien pagrįstai keliamas klausimas: gal ir mūsų Visata yra hiperbolinė, o mes gyvename hiperboliniame pasaulyje? Iš klausimą mokslininkai stengiasi atsakyti, pasitelkę *Hubble Space* teleskopą.

Šiame kūrinyje žvelgiu į povandeninį pasaulį kaip hiperbolinių struktūrų, erdvę, spalvą, žmonijos istorinio palikimo, naujos minties vyksmo pasaulį, keliantį daugybę ateities klausimų.

Vytautas Germanavičius

In his early years **Vytautas Germanavičius** (b. 1969) studied accordion, classical and jazz piano. In 1996 he graduated from the Lithuanian Academy of Music with an MA in composition under Professor Julius Juzeliūnas. In 2005 he received an MFA in electronic music from Mills College, USA. He was the recipient of the UNESCO-Aschberg Bursary for residence at the Banff Centre for Arts (Canada), Fulbright Scholarship (USA), Sir William Glock Scholarship (UK), received numerous grants from the Open Society Fund Lithuania to participate in multicultural projects in Ukraine, Moldova, Mongolia and China. Germanavičius currently holds the position of the Chairman of the Lithuanian Composers' Union (LKS) Music Foundation and is the Chairman of the Lithuanian Section of the International Society for Contemporary Music (ISCM).

Germanavičius' music has been performed by prominent orchestras and ensembles, and in many international contemporary music festivals throughout Europe, North America and Asia. His music was released on three CDs – *Compositions for Lithuanian Traditional Instruments*, *Unknown Spaces*, and *Melting Constellations*.

Underwater Geometry (2016, premiere). The hyperbolic geometrical structures are found on the Earth's surfaces, as well as in the deep Waters trailing varicolored atolls in the gorgeous undulations of coral reefs. Here, in the hyperbolic spaces, hyperbolic structures live and vegetate as hyperbolic cacti and hyperbolic flowers, such as calla lilies, the giant hyperbolic blooms that curl up when touched, sponges, kelps, and corals. While in nature the hyperbolic forms have been playing for hundreds of millions of years, mathematicians spent hundreds of years trying to prove that such structures were impossible. Galileo Galilei and Isaac Newton founded modern physics on the assumption that space is Euclidean, but Albert Einstein's equations of general relativity describe a universe that can have complex curved forms. So one of the major questions astronomers are trying to resolve, with instruments such as the Hubble Space Telescope, is this: might our universe have a hyperbolic shape, and might we just live in a hyperbolic world.

In this piece I conceive the underwater world as hyperbolic space with hyperbolic structures, colours, ancient heritage of mankind, transformations of new thoughts, which bring a mass of questions for the future.

Vytautas Germanavičius

Liza Lim, žr. p. 6.

Pearl, Ochre, Hair String (2009–2010). Po apsilankymo Kimberlio apylinkėse Vakaru Australijoje 2008 m. parašiau nemažai kūrinių, įkvėpta šios kelionės įspūdžių ir vaizdų. Šioje Australijos dalyje, Bardi menininkų tarpe yra paplitusi perlų kriauklių raižymo tradicija. Berniukų jšventinimo ceremonijai skirtos kriauklės graviruojamos įvairiais

laivininkystės simboliais, įtrinamos ochra ir sutvirtinamos iš žmogaus plaukų pagaminomis virvelėmis.

Savo kompozicijoje *Pearl, Ochre, Hair String* siekiu išgauti mirgėjimo ir šviesos pokyčių efektą, būdingą aborigenų menui ir ritualams. Kūrinio pradžioje specialiai paruoštu stryku (plaukų juostelev netolygiai apvyniojus medinę lazdelę) solo griežianti violončelė kuria jspūdį, tarsi būty braukoma rantytu giro (ispanų instrumentas güiro) paviršiumi. Tai asocijuojasi su aborigenų tapybai ant žievės būdingais kryžminiu linijų raštais arba perliniu kriauklių paviršiuje įréžtomis linojimis. Šis, mane suintrigavęs mirguliuojančios, vibruijančios ir nuolat kintančios išorės (paviršiaus) vaizdinys įvairiais būdais plėtojamas orkestro partijoje.

Kūriny buvo parašytas Bavarijos radio ir Vakarų Australijos simfoninių orkestру užsaikymu.

Pagal lizalimcomposer.wordpress.com

Liza Lim, see p. 6.

Pearl, Ochre, Hair String (2009–2010). In 2008, I spent some time in the Kimberley area of Western Australia, producing a number of works in response to ideas and images from my travels. In this part of Australia, Bardi artists have long carved pearl shells for ceremonial purposes in the initiation of boys. Shells are incised with navigation and other designs, rubbed with ochre (colored earth) and fixed with string made of human hair.

In *Pearl, Ochre, Hair String* I explore aspects of the aesthetic category of shimmer, which is so central to Aboriginal art and ritual culture. The solo cello at the beginning of the work, makes use of a serrated “guiro bow” (the bow hair is wrapped around the stick to create an uneven playing surface) like the cross-hatching patterns of bark paintings or the incised lines on the pearl shell surface. This idea of surface vibrations moving over other underlying shapes is explored in many different ways by the whole orchestra. The work was commissioned by the Bavarian Radio Orchestra and West Australian Symphony Orchestra.

From lizalimcomposer.wordpress.com

Vengrų kompozitorius **György Kurtágas** (g. 1926) užaugo daugiakultūrėje aplinkoje, nuo pat mažens kalbėjo trimis kalbomis: vengrų, rumunų ir vokiečių. Nuo 1940 m. pradėjo mokytis groti fortepijonu (M. Kardos kl.) ir kompozicijos (M. Eisikovitso kl.), 1946 m. įstojo Budapešto muzikos akademiją, kur studijavo kompoziciją (S. Veresso ir F. Farkaso kl.), fortepijoną (P. Kadosa's kl.) bei kamerinę muziką (L. Weinero kl.). 1957–1958 m. Paryžiuje studijavo vadovaujančias Marianne's Stein, lankė Messiaeno ir Milhaud'o kursus.

Permastęs kompozicines idėjas ir gjėsės į Budapeštą jis sukūrė Styginių kvartetą, kurį pažymėjo pirmuoju opusu. Be to, pakeliui į Budapeštą Kurtágas apsilankė Kelne, kur pirmąkart sutiko Ligeti po pastarojo pasitraukimo iš Vengrijos 1956 m., Ligeti jį supažindino su Stockhausenu.

Budapešte Kurtágas dirbo B. Bartóko muzikos mokyklos ir Nacionalinės filharmonijos repetitoriumi. Nuo 1967 m. Budapešto muzikos akademijoje éjo Pálo Kadosa'os asistento pareigas, nuo kitų metų paskirtas kamerinės muzikos studijų profesoriumi. Šias pareigas Kurtágas éjo iki išėjimo į pensiją 1986 m. bei akademijoje dėsté iki 1993 m. 1990-ujų laikotarpiu, Europoje vis plačiau skleidžiantis išsivadavimo idéjoms, Kurtágas daugiausia darbavosi už Vengrijos ribų, buvo reziduojantis kompozitorius Berlyno filharmonijoje (1993–1994, 1998–1999), Vienos Konzerthaus (1995) ir Olandijos nacionalinėje operoje (1996–1998), ansamblio *InterContemporain* kvietimu rezidavo Paryžiuje, buvo kviestinis *Cité de la Musique* ir *Festival d'Automne* menininkas.

Kurtágas yra pelnës Ernsto von Siemenso muzikos prizą už gyvenimo pasiekimus (1998) bei Venecijos bienalės Auksinio liuto apdovanojimą (2009). 2006 m. už kompoziciją...concertante... jis pelnė prestižinį Grawemeyer prizą, 2013 m. Karališkosios filharmonijos draugija jam įteikė Aukso medalį, o 2015 m. jam paskirtas BBVA fondo apdovanojimas Frontiers of Knowledge.

Siekiant išgauti erdvinių skambesio efektą ir sukurti garsinę perspektyvą, **Dvigubo koncerto, op. 27 Nr. 2** (1989–1990), atlikimo metu solistus ir mušamuosius siūloma išdėstyti scenoje, o ansambliu grupes – salės šonuose. Koncerete girdeti sąsajų su Beethoveno fortepijoninėmis sonatomis, ypač garsinių aliužių į Ménésienos sonatą. Kūrinys grindžiamas dvieju muzikinių idėjų priešpastatymu. Pirmoji yra gana tipiška Kurtágui – tai kartoja-m garsų serija, kuri pasigirsta vos įstojus fortepijono partijai, kuriai čia pat pustoniui antrina violončelininkas bei akompanuoja mušamieji, arfa ir cimbalomas. Repetityvinė serija pasižymi nereguliarium ritmu ($4 + 3 + 4$ ir $4 + 3$), būdingu vengrų folklorui. Antroji idėja plėtojama padaloje Adagio – Largo. Tai nostalgiškai švelni rauda, kurios pagrindą sudaro tyros konsonansų harmonijos – mažųjų ir didžiųjų tercijų bei kvintų sąskambiniai. Be to, šis kūrinys yra gana neįprastas violončelės partijai, nes jai atlikti reikia net dvieju instrumentu.

1990 m. gruodžio 8 d. Frankfurto Alter Oper nuskambėjusių premjerą atliko pianistas Zoltánas Kocsisas, violončelininkas Miklósas Perényi bei Ensemble *InterContemporain* ir Ensemble *Modern*, diriguojant Péteriui Eötvösui.

From www.universaledition.com, www.boosey.com

Hungarian composer **György Kurtág** (b. 1926) grew up in a multi-ethnic environment. It was natural for him to speak three languages on a daily basis: Hungarian, Romanian and German. From 1940 he took piano lessons from Magda Kardos and studied composition with Max Eisikovits. He enrolled at the Budapest Academy of Music in 1946 where his teachers included Sándor Veress and Ferenc Farkas (composition), Pál Kadosa (piano) and Leó Weiner (chamber music). In 1957–1958 Kurtág studied in Paris with Marianne Stein and attended the courses of Messiaen and Milhaud. As a result, he rethought his ideas on composition and marked the first work he wrote after his return to Budapest, a String Quartet, as his Opus 1. On his way back to Budapest Kurtág stopped over in Cologne where he first met Ligeti after the latter's escape from Hungary in 1956. Ligeti introduced Kurtág to Stockhausen.

In Budapest Kurtág worked as a répétiteur with the Béla Bartók Music Secondary

School and the National Philharmonic. From 1967 he was an assistant to Pál Kadosa at the academy, and the following year he was appointed professor of chamber music. He held this post until his retirement in 1986 and subsequently continued to teach at the academy until 1993.

With increased freedom of movement in the 1990s he has worked increasingly outside Hungary, as composer in residence with the Berlin Philharmonic (1993–1994), with the Vienna Konzerthaus (1995), with the Dutch National Opera (1996–1998), in Berlin again (1998–1999), and a Paris residency at the invitation of the *Ensemble InterContemporain*, *Cité de la Musique* and the *Festival d'Automne*.

Kurtág has been honored with Ernst von Siemens Music Prize for his lifetime achievement (1998) and the Golden Lion at the Biennale in Venice (2009). For his ...*concertante...* he won the prestigious 2006 Grawemeyer Award. In 2013 he was honoured with the Royal Philharmonic Society Gold Medal. In 2015, he received the BBVA Foundation Frontiers of Knowledge Award.

In the **Double Concerto, Op. 27 No. 2 (1989–1990)**, seeking to create a spatial effect of sound perspective, the two groups of musicians are placed on the sides of the audience, while the soloists and percussion are placed on the stage. The Concerto is linked to the piano sonatas by Beethoven, including the famous *Moonlight* Sonata. It is based on two opposite ideas, the first of them is typical of Kurtág: a series of repeated notes (it is heard already in the beginning of the composition, played by the piano and the cello a semitone higher, as well as percussion, harp, and the cimbalom). The structure of repeated notes is in an irregular rhythm (4 + 3 + 4 and 4 + 3) and an emphasis on the first time typical of Hungarian music. The second idea is brightly expressed in *Adagio – Largo* section, a soft and nostalgic lament based on “archaic” sound of consonant intervals (the perfect fifth and the minor and major thirds). Moreover, the Concerto is possibly one of the most unusual pieces written for cello because of requiring two separate cellos.

The premiere was held on 8 December 1990, in *Alte Oper Frankfurt* and performed by pianist Zoltán Kocsis, cellist Miklós Perényi, *Ensemble InterContemporain* and *Ensemble Modern*, conducted by Péter Eötvös.

From www.universaledition.com, www.boosey.com

Violončelininkas **Francesco Dillonas** (g. 1973) pasiodymus rengia Vienos Konzerthaus, Amsterdamo Muziekgebouw, Berlyno filharmonijoje, Miuncheno Herkulessaal, Hamburgo Laeiszhalė, Bostono Jordan Hall ir Buenos Airių Teatro Colón, koncertuoja su tokiais kolektyvais kaip Italijos RAI, Štutgarto SWR, Vienos radijo, Buenos Airių Teatro Colón, Suomijos Oulu Sinfonia ar Toskanos ORT simfoniniai orkestrai, ansamblis Resonanz. Neseniai violončelininkas debiutavo su Milano La Scala filharmonijos orkestru, diriguojant Susannai Mallki.

1993 m. Dillonas sukurė *Quartetto Prometeo*, pelniusį tarptautinį pripažinimą ir daugybę apdovanojimų; yra ansamblis *Alter Ego* narys. Violončelininkas griežė su pasaulinio garso atlikėjais, tai – Irvine Arditti, Mario Brunello, Giuliano Carmignola, Piero Farulli, David Geringas, Veronika Hagen, Alexanderis Lonquichas, Enrico Pace, Jean-Guihenes Queyras. Atlikėjo bendradarbiauta su iškiliais nūdienos kompozitoriais: Gavinu Bryarsu, Ivanu Fedele, Luca Francesconi, Stefano Gervasoni, Philipu Glassu, Vinko Globokaru, Sofija Gubaidulina, Jonathanu Harvey'um, Toshio Hosokawa, Giya Kancheli, Alexanderiu Knaifelu, Helmutu Lachenmannu, Davidu Langu, Alvinu Lucier'u, Arvo Pärtu, Henri Pousseur'u, Steve'u Reichu, Fausto Romitelli, Kaija Saariaho, Salvatore Sciarrino, ar eksperimentinės muzikos atstovais – duetu *Matmos*, grupe *Pansonic*, Williamu Basinsky ir Johnu Zornu.

Dillonas violončelės studijas baigė Florencijoje (A. Nannoni kl.), vėliau jo mokytojai buvo Anneras Bijlsma, Mario Brunello, David Geringas ir Mstislavas Rostropovičius, kompozicijos mokësi pas Salvatorę Sciarrino. Atlikėjo garso įrašus leidžia kompanijos *ECM*, *Kairos*, *Ricordi*, *Stradivarius*, *Die Schachtel* ir *Touch*.

Pagal www.francescodillon.com

Francesco Dillon (b. 1973) has performed at the *Konzerthaus* in Vienna, the *Muziekgebouw* in Amsterdam, the *Berlin Philharmonie*, the *Herklessaal* of Munich, the *Laeisz halle* in Hamburg, the Jordan Hall in Boston and the Teatro Colon of Buenos Aires, with such orchestras as the Italian National Radio Orchestra (RAI), the Southwest Radio Symphony Orchestra of Stuttgart, the Radio Symphony Orchestra of Vienna, the Orchestra of the Colon Theatre, *Ensemble Resonanz*, *Oulu Sinfonia* Finland, and the Tuscany Regional Orchestra (ORT). Most recently, he made an acclaimed debut with the Philharmonic Orchestra of *La Scala*, Milan, conducted by Susanna Mallki.

In 1993, he was one of the founders of the *Quartetto Prometeo*, a chamber group of international acclaim and winner of numerous prizes. Dillon is also a stable member of the *Alter Ego* ensemble. He has performed with musicians such as Irvine Arditti, Mario Brunello, Giuliano Carmignola, Piero Farulli, David Geringas, Veronika Hagen, Alexander Lonquich, Enrico Pace, Jean-Guihen Queyras, and collaborated with the major composers of our time: Gavin Bryars, Ivan Fedele, Luca Francesconi, Stefano Gervasoni, Philip Glass, Vinko Globokar, Sofija Gubaidulina, Jonathan Harvey, Toshio Hosokawa, Giya Kancheli, Alexander Knaifel, Helmut Lachenmann, David Lang, Alvin Lucier, Arvo Pärt, Henri Pousseur, Steve Reich, Fausto Romitelli, Kaija Saariaho, Salvatore Sciarrino and with experimental musicians such as *Matmos*, *Pansonic*, William Basinsky and John Zorn.

Having graduated in Florence under the guidance of Andrea Nannoni, he continued his studies with Anner Bijlsma, Mario Brunello, David Geringas and Mstislav Rostropovich, thereafter studying composition with Salvatore Sciarrino. He has recorded for the labels *ECM*, *Kairos*, *Ricordi*, *Stradivarius*, *Die Schachtel* and *Touch*.

From www.francescodillon.com

Pianistas **Emanuele Torquati** (g. 1978) pasirodymų surengė svarbiausiose Europos, Kanados, Amerikos ir Afrikos salėse. Jo koncertus transliavo radijo stotys *RAI, BBC Radio3, Deutschland Radiokultur, MDR Kultur, Radio France, Swiss RSI, RTE Lyric* ir *Euroradio*. Torquati grojo su tokiais kolektyvais kaip Argentinos filharmonijos, *Avanti!* kamerinis, Toskanos ORT, Italijos nacionalinis radijo orkestrai. Pianistas bendradarbiavo su kompozitoriais Salvatore Sciarrino, Sylvano Bussotti, Wolfgangu Rihmu, Kaija Saariaho, Beatu Furreru, Jonathanu Harvey'umi, Brettu Deanu, Magnusu Lindbergu, Peteriu Ablingeriu ir kt. Torquati buvo reziduojantis menininkas *Banff centre* ir *IIC Paryžiuje*. Jo garso įrašų su Alberto Rousseli ir Alexanderio Zemlinsky'o muzika išleido kompanija *Brilliant Classics*. Su violončelininku Francesco Dillonu jis įrašė tris kompaktines plokštėles su Schumannu ir Liszto kūriniais.

Torquati mokytojai buvo Giancarlo Cardini ir Konstantinas Bogino. Pianistas taip pat dirbo su Alexanderiu Lonquichu, Yvonne Loriod-Messiaen, Ianu Pace'u ir Michaeliu Wendebergu. Kamerinės muzikos srityje jis tobulinosi vadovaujamas Franco Rossi (*Quartetto Italiano*), Triesto tarptautinėje kamerinėje muzikos akademijoje įgijo magistro laipsnį. Nuo 2010 m. jis yra koncertų serijos *music@villaromana* meno vadovas. Torquati yra pelnęs tarptautinių apdovanojimų ir stipendijų. Pianistas kviečiamas vesti meistriskumo kursus Italijos ir kitų šalių universitetuose ir konservatorijose.

From www.emanueletorquati.com

Emanuele Torquati (b. 1978) has performed in Europe, Canada, America and Africa's most illustrious venues. His concerts have been broadcasted by *RAI, BBC Radio3, Deutschland Radiokultur, MDR Kultur, Radio France, Swiss RSI, RTE Lyric* and *Euroradio*. As a soloist he has performed with such orchestras as Argentinian Philharmonics, *Avanti!* Chamber Orchestra, Tuscany Regional Orchestra (ORT) and Italian National Radio Orchestra (RAI). He has worked intensively with various composers, including Salvatore Sciarrino, Sylvano Bussotti, Wolfgang Rihm, Kaija Saariaho, Beat Furrer, Jonathan Harvey, Brett Dean, Magnus Lindberg, Peter Ablinger and others.

Torquati was artist in residence at the *Banff Centre* (2008, 2010) and recently at the *IIC Paris*. His records with complete piano music of Albert Roussel and Alexander Zemlinsky were released at *Brilliant Classics*. With cellist Francesco Dillon, he recorded 3 Cds with the works by Schumann and Liszt.

Torquati's teachers were Giancarlo Cardini and Konstantin Bogino. He also worked with Alexander Lonquich, Yvonne Loriod-Messiaen, Ian Pace, Michael Wendeberg. He specialized in chamber music with Franco Rossi (*Quartetto Italiano*) and achieved an MA at the International Chamber Music Academy of the *Trio di Trieste*. Since 2010 he has been the artistic director of *music@villaromana* for *Villa Romana*. The recipient of several international awards, Torquati has been supported by various institutions. He has been invited to give master classes within several universities and conservatories in Italy and abroad.

From www.emanueletorquati.com

Lietuvos džiazo ambasadoriumi vadinamas saksofonininkas **Liudas Mockūnas** savo meninėje veikloje tirpdo ribas tarp džiazo ir šiuolaikinės akademiniės muzikos. Pasak kritikų, jo grojimas išsiskiria „neortodoksiškais išraiškos priešmonių deriniais – nuo kinematografiškai ekspresyvių garso masių proveržių iki apokaliptinių himnų ar transcendentisko varpų gaudesio. Dažnai nenuspėjama jo muzika – tai energizuojantis *free* džiazo, lyrišumo ir Vidurio Europai būdingo ekspresionizmo mišinys“.

1988 m., būdamas dvylėkos metų, Mockūnas debiutavo džiazo scenoje su Čekasino ansambliu. Džiazo ir akademinių muzikinį išsilavinimą jis įgijo LMTA ir Kopenhagos ritmo muzikos konservatorijoje. 1993 ir 1995 m. dalyvaudamas *Berklee in Germany* seminaruose pelnė stipendiją studijuoti Berklio muzikos koledže (JAV). Pastaruoju metu nuolat muzikuoja tarptautinėse sudėtyse, yra įvairių tarptautinių projektų iniciatorius, koncertavo bemaž visoje Europoje, JAV, Kinijoje.

Be džiazo Mockūnas atlieka ir šiuolaikinę akademinę muziką, yra grojės su Lietuvos simfoniniais ir kameriniai orkestrais, naujosios muzikos ansambliu *Gaida*. Jis taip pat komponuoja teatrui ir kinui. Nuo 2004 m. dėsto LMTA Džiazo katedroje.

Pagal www.mic.lt, Jūratė Kučinskaitė

Liudas Mockūnas truly merits the name of Lithuanian jazz ambassador. His music obliterates the boundaries between jazz and academic music. According to the critics, “this reed player works with highly unorthodox mixtures, with sounds ranging from expressive instrumental burnouts over filmic horror to apocalypse-hymns and transcendent bells. His music may be unpredictable with an energizing mixture of free jazz, lyricism and mid-European expressionism.”

Liudas received his education both in jazz and classical fields at the LAMT and the Rhythmic Music Conservatory in Copenhagen. In 1993 and 1995 he participated in the *Berklee in Germany* workshops and was granted a scholarship to study at the Berklee College of Music (USA). As a twelve-year-old child he made his jazz stage debut in 1988 with the Youth Jazz Ensemble led by Vladimir Chekasin. He has performed with numerous Lithuanian jazz musicians and is constantly involved in international projects both as initiator and member of different groups. Liudas has performed across Europe, in the USA and China.

He also performs contemporary classical repertoire. He has appeared with Lithuanian symphony and chamber orchestras and the *Gaida Ensemble*. He also composes music for theatre and cinema. Since 2004 he has been teaching at the Jazz Department of the LAMT.

From www.mic.lt, Jūratė Kučinskaitė

Amsterdamo ir Londono gyvenantis **Jonathanas Bermanas** yra vienas ryškiausių britų jaunosios kartos dirigentų. Jo pasirodymai Vokietijoje, Jungtinėje Karalystėje, JAV, Italijoje ir Olandijoje pelnė dirigentui tarptautinį įvertinimą, jo koncertus transliavo įvairios radio ir televizijos stotys. Bermanas yra dirigavęs tokiems kolektyvams kaip Roterdamo filharmonijos orkestras, *Nationale Reis Opera*, Londono *Sinfonietta* ir *Southbank Sinfonia*, Tanglvduso ir Aldeburgo festivalių kolektyvai, Naujosios Europos ansamblis, Olandų nacionalinės operos akademija, Birminghamo šiuolaikinės muzikos ansamblis, Dartingtono tarptautinė vasaros mokykla. Tarp ateities planų – pasirodymai su Berlyno naujosios muzikos kameriniu ansambliu, Stravinskio festivalio filharmonijos orkestru, Billkento simfoniniu kolektyvu, Bazelio *Sinfonietta*, Turku filharmonijos orkestru; Bermanas yra pakviestas vadovauti ir diriguoti kompozitoriaus Aleksandro Goehro 85-ojo gimtadienio koncertus Olandijoje ir Berlyne. Greta koncertinio repertuaro svarbią vietą dirigento veikloje užima operų atlikimas ir šiuolaikinė muzika. Pastaruoju metu Bermano įrašai nuolatos transliuojami stoties BBC Radio 3 programe *In-Tune*. Pradžioje Bermanas mokėsi griežti violončele (S. Lowe ir D. Ferschtmano kl.), vėliau pašuko į dirigavimo studijas (J. van Steeno kl.), stažavosi Tanglvduse, taip pat jo meistriškumą tobulino Kennethas Montgomery, Lucasas Visas, George'as Hurstas ir Leonidas Korchmaras. Bermanas buvo pirmasis britų dirigantas, 2014 m. Berlyne pelnės prestižinę Kempinsko jaunuųjų menininkų programos stipendiją.

Pagal www.loganartsmanagement.com

Jonathan Berman is an award winning young English conductor who lives between Amsterdam and London. He has an international reputation working in Germany, UK, US, Italy, the Netherlands, and has been broadcast and appeared numerous times on radio and television. Berman has performed with the Rotterdam Philharmonic Orchestra, *Nationale Reis Opera*, *London Sinfonietta* and *Southbank Sinfonia*, Tanglewood Festival, New European Ensemble, the Dutch National Opera Academy, Aldeburgh Festival, Birmingham Contemporary Music Group, Dartington International Summer School. Upcoming debuts include *Kammerensemble Neue Musik Berlin*, the Philharmonia Orchestra Stravinsky Festival, Billkent Symphony, Basel Sinfonietta, Turku Philharmonic Orchestra. He will also curate and conduct a festival in the Netherlands and in Berlin, dedicated to the 85th birthday of Alexander Goehr.

In addition to concert work, opera is a significant part of his life. Conductor has worked extensively in contemporary music as well. Berman is now a regular on BBC Radio 3's *In-Tune* program.

Berman studied in Holland with Jac van Steen, was a conducting Fellow at Tanglewood and has also studied with Kenneth Montgomery, Lucas Vis, George Hurst, and Leonid Korchmar. He originally studied violoncello with Sue Lowe and Dimitri Ferschtman. In 2014 he was the first Brit and the first conductor to win the prestigious Kempinski Young Artist Programme Fellowship in Berlin.

Pagal www.loganartsmanagement.com

Įkurtas 1940 m. kompozitorius, dirigento ir pianisto Balio Dvariono iniciatyva, **Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras** (LNSO) šiandien yra vienas brandžiausių bei žymiausių Lietuvos orkestry ir pagrindinis Lietuvos nacionalinės filharmonijos (LNF) kolektyvas. LNSO vadovauja maestro Modestas Pitrénas. LNSO repertuaro pagrindą sudaro klasikinė ir romantinė muzika, pajairinama ryškiomis XX a. partitūromis ir beveik visų lietuvių kompozitorų simfoninių opusų premjeromis. Orkestro déka didelė dalis lietuviškos muzikos šiandien skamba ir iš daugybės įrašų, išleistų Lietuvoje ir svetur (*Melodija, Marco Polo, Col legno, Ella Records, Naxos, Avie Records*). Nuo 1991 m. orkestras yra nuolatinis šiuolaikinės muzikos festivalio *Gaida* dalyvis, kasmet pristato po kelias lietuvių autorų premjeras. LNSO kasmet surengia apie 50 koncertų Nacionalinės filharmonijos salėje ir kitose Lietuvos scenose, intensyviai gastroliuoja užsienyje, pasirodydamas žymiausiose daugeliu Europos šaliu, taip pat Japonijos, Turkijos, Koréjos koncertų salėse bei festivalių scenose. 2013 m. orkestras pirmą kartą surengė koncertų turą Pietų Amerikoje (Argentinoje, Brazilijoje, Peru, Ekvadore), koncertavo Lietuvos pirmininkavimo ES Tarybai skirtuose iškilminguose atidarymo bei uždarymo renginiuose *Klarafestival Bruselyje* ir *Balstogės* (Lenkija) filharmonijoje.

Pagal LNF informaciją, www.filharmonija.lt

Founded in 1940 by the Lithuanian composer, conductor and pianist Balys Dvarionas, the **Lithuanian National Symphony Orchestra** (LNSO) remains one of the most experienced and reputable symphony orchestras in Lithuania that is residing at the Lithuanian National Philharmonic (LNF). The orchestra is led by maestro Modestas Pitrénas. The bulk of the LNSO's repertoire consists of classical and romantic masterpieces spiced by the most innovative 20th century scores and nearly all the symphonic works written by Lithuanian composers. The orchestra has recorded most of the Lithuanian output for Lithuanian and foreign labels (*Melodya, Marco Polo, Col legno, Ella Records, Naxos, and Avie Records*). Since 1991, the LNSO has been the permanent participant of the *Gaida* Festival, presenting premieres of Lithuanian composers yearly. The LNSO plays around 50 concerts a year throughout the country, most of them at the Lithuanian National Philharmonic Hall in Vilnius. On its annual international tours the LNSO has repeatedly performed in most European countries, Japan, Korea and Turkey, as well as in some of the world's greatest concert halls and major festivals. In 2013 the orchestra toured South America (Argentina, Brazil, Peru, and Ecuador). The orchestra was invited to perform at the opening and closing ceremonies of the *Klarafestival Brusels* and *Bialystok Philharmonic Hall* in the context of the Lithuanian Presidency of the Council of the European Union in 2013.

Information by LNF, from www.filharmonija.lt

Spalio 22 d., 19 val. | 22 October, 7 PM

Šiuolaikinio meno centras | Contemporary Art Centre

LIETUVOS ANSAMBLIŲ TINKLAS | LENsemble

Chordos styginių kvartetas | *Chordos* String Quartet:

Ieva Sipaitytė (I smuikas | 1st violin)

Vaida Paukštienė (II smuikas | 2nd violin)

Robertas Bliškevičius (altas | viola)

Vita Šiugždinienė (violončelė | cello)

Marta Finkelštein (fortepijonas | piano)

Monika Kiknadzé (altas | viola)

Arminas Bižys (saksofonas | saxophone)

Lukas Budzinauskas (perkusija | percussion)

Solistai | Soloists:

Stéphane Ginsburgh (fortepijonas, Belgija | piano, Belgium)

Andrius Žiūra (klarnetas | clarinet)

Muzika vaizde & vaizdas muzikoje | Music in Image & Image in Music

Stefan Prins

Piano Hero No. 1

MIDI-klavišiniams,
elektronikai ir vaizdo
projekcijai | for
MIDI-keyboard, live
electronics and video
(2011–2012)

Vytautas V. Jurgutis

Telosferos styginiams
instrumentams,
elektronikai ir vaizdo
projekcijai | *Telospheros*
for string instruments,
live electronics and
video (2016, premjera |
premiere)*

Thierry De Mey

Light Music dirigentui |
for one conductor
(2004)

Matthew Shlomowitz

Popular Contexts, Volume 2 fortepijonui, sempleriams, balsui
ir judesiams | for piano, sampler, voice and physical actions
(2010)

1. *Weird Uncle*

2. *See My Logic*

3. *Racing Cars Have Feelings Too*

4. *Stand Up for Skateparks*

Michael Beil

Karaoke Rebrann! keturiems instrumentams, vaizdo ir garso
projekcijoms | for 4 instruments with live video and audio
(2006/2013)

François Sarhan

Ô *Piano* kalbančiam pianistui ir garso įrašui | for a speaking
pianist and pre-recorded sounds (2012)

Anatolijus Šenderovas

...*after Chagall* klarnetui, styginių kvartetui ir perkusijai | for clarinet,
string quartet and percussion (2016, premjera | premiere)*

* Festivalio GAIDA užsakymas | GAIDA Festival commission

Programos koncepcija: Vyktintas Baltakas | Concept of the programme by Vyktintas Baltakas
Bendras LAT ir festivalio GAIDA projektas | Festival joint project between LENsemble and
GAIDA Festival

Baigęs inžinieriaus studijas **Stefanas Prinsas** (g. 1979) Olandijos karališkojoje konservatorijoje Antverpene studijavo fortepijoną ir kompoziciją, pastarosios magistro studijas baigė įvertinimu *cum laude*. Vėliau jis studijavo muzikos technologijas (Bruzelio karališkoji konservatorija), sonologiją ((Hagos karališkoji konservatorija) bei kultūros ir technologijų filosofiją (Antverpeno universitetas). Nuo 2011 m. jis yra kompozicijos studijų doktorantas Harvardo universitete. Kaip kompozitorius pelnė apdovanojimų – tai *Berliner Kunstpreis für Musik* (2016), ISCM Jaunojo kompozitoriaus premija (2014), *Kranichsteiner Musikpreis* (2010), *Staubach Honorarium* (2009) bei apdovanojimas *International Impuls Composition* (2009). 2012 m. jis tapo Metų jaunuoju muziku Belgijoje, 2014 m. tapo

meno srities laureatu Olandijos karališkosios konservatorijos mokslo ir meno pasiekimų įvertinimuose.

Prinsas kaip kompozitorius ir dirigentas bendradarbiauja su ansambliu *Nadar*, yra vienas ilgamečio trio *collectief reFLEXible* bei grupės *Ministry of Bad Decisions* įkūrėju. Jo muziką atliko įvairūs kolektyvai, tarp kurių – ansambliai *Klangforum Wien*, *Ictus*, *Nikel*, *Mosaik*, *Trio Accanto*, *Dal Niente*, *Recherche*, *Athelas Sinfonietta*, *Proton*, gitарų kvartetas *Zwerm*, *Champ d'Action* ir kt. Prinso kūriniai skambėjo festivaliuose – tai *Donaueschinger Musiktag*, Darmštato vasaros kursai, *Wittener Tage für Neue Musik*, *Eclat*, Varšuvos rudojo, *Gaudeamus*, *Musica Strasbourg*, *Ars Musica*, *Tzil Meudcan*, *Impuls Festival*, Huddersfildo bei *Ultima* festivaliai.

Kompozicija **Piano Hero No. 1 (2011–2012)** atliekama koncertiniu fortepijonu, kuris pritaikytas prie šiuolaikinių kontekstų, panaudojant tipinius XXI a. artefaktus – tai elektroninė klaviatūra, signalų perdavimams naudojamas kompiuteris, stygomis groja virtalus pianistas, o medinis rezonuojantis instrumento korpusas pakeistas garsiakalbiais. Šis kūrinys tapo atspirties tašku visam ciklui *Piano Hero*, kuriame pianistui suteiktas ne tradicinės vaidmuo, bet skaitmeninio bitų ir baitų pasaulio operatoriaus funkcija. Kūrinį užsakė Frederikas Croene'as, kuriam *Piano Hero No. 1* ir dedikuotas.

Pagal www.stefanprins.be

After graduating as an engineer, **Stefan Prins** (b. 1979) turned to piano and composition studies at the Royal Flemish Conservatory in Antwerp, where he obtained his Master's degree in composition *cum laude*. Concurrently, he studied technology in music at the Royal Conservatory of Brussels, sonology at the Royal Conservatory of The Hague, and the philosophy of culture and technology at the University of Antwerp. Since 2011 he has been pursuing a PhD in composition at Harvard University. As a composer he received numerous awards, such as the *Berliner Kunstmuseum für Musik* (2016), ISCM Young Composer Award (2014), *Kranichsteiner Musikpreis* (2010), *Staubach Honorarium* (2009) and the *International Impuls Composition Award* (2009). In 2012 he was the Young Belgian Musician of the Year; in 2014, the laureate of the Royal Flemish Academy of Belgium for the Sciences and Arts.

Prins is closely involved with the *Nadar Ensemble*, as a composer and codirector, and is also one of the founders of the long-standing trio *reFLEXible*. He's also the founding member of the band *Ministry of Bad Decisions*. His music has been played by *Klangforum Wien*, *Ictus Ensemble*, *Nikel Ensemble*, *Ensemble Mosaik*, *Trio Accanto*, *Ensemble Dal Niente*, *Ensemble Recherche*, *Athelas Sinfonietta*, *Ensemble Proton Bern*, *Zwerm Electric Guitar Quartet*, *Champ d'Action* on festivals such as the *Donaueschinger Musiktag*, the *Darmstadt Ferienkurse*, *Wittener Tage für Neue Musik*, *Eclat*, *Warsaw Autumn*, *Gaudeamus Festival*, *Musica Strasbourg*, *Ars Musica*, *Tzil Meudcan*, *Impuls Festival*, *Huddersfield Contemporary Music Festival & Ultima Festival*.

In **Piano Hero No. 1 (2011–2012)** the configuration of modern grand piano is updated and placed in today's context, using some of the typical artefacts of the 21st century: the keyboard is now an electronic one, the computer serves as a transmission, and the strings are played by a virtual pianist, while the wooden resonating body is substituted by a set of speakers.

Piano Hero No. 1 is the point zero of the *Piano Hero* cycle: the pianist becomes a mere operator in a world of bits and bytes. The composition was commissioned by and dedicated to Frederik Croene.

From www.stefanprins.be

Vytautas V. Jurgutis (g. 1976) savo muziką pristato kaip naujojiškumo ir archaijiskumo lydinį (kompozitoriaus sugalvotas terminas – neogardas), kuriamė be solidžios šiuolaikinės muzikos estetikos nevengiama ir kitokios muzikos elementų, multimediujos priemonių, gilinamasi į eksperimentinę elektroninę muziką, garso programavimą. Jurgutis yra sukūrės rafinuotų elektroninių kompozicijų, tapusių ryškiais dabarties lietuvių elektroninės muzikos pavyzdžiais.

Kompozitorius yra įvairiapusis menininkas: muzikantas, daug ką linkęs išméginti savo jégomis, nardantis po pirmaprades garso gelmes ir skaitmeninius jos pasaulius; matematikas, mąstantis sudėtingomis programavimo kalbų funkcijomis; išpūdingų reginių kūrėjas, savo darbus pateikiantis multimedijinėmis formomis, keliamatėmis realaus laiko vaizdo projekcijomis, o tarpdisciplininiame šokio spektaklyje *Time Line* (2006) kuriantis plastinių kūno judesių, kinetinės scenografijos, ultrapreciziškų lazerinių projekcijų ir skaitmeninio vaizdo visumą. Jurgutis buvo pagrindinis festivalių *Druskomanija* (1997–1999) ir *Jauna muzika* (2004–2009) organizatorius ir meno vadovas, nuo 2006 m. – vienas iš festivalio *Gaida* organizatoriu. Kompozitoriaus kūriniai yra atlikę kvartetas *Arditti* ir *IceBreaker* bei kiti, daug jo kūrių išleista įvairiuose CD rinkiniuose bei solinėje plokšteliėje *Garso Kaukės* (*Caprice Records*, Švedija). Kompozitorius tobulinosi *Matrix SWR* akademijoje Freiburge, Darmštato naujosios muzikos kursuose, *Alpha* studijoje Gotlande, meistriškumo kursuose, kuriuos vedė Brianas Ferneyhough, Helmutas Lachenmannas, Markas Andre, Vinko Globokaras ir kt.

Pastaraisiais metais Jurgutis soliniuose koncertuose Japonijoje, Honkonje, Kinijoje, Indijoje, Ispanijoje, Lenkijoje, Vokietijoje ir kitur atlieka savo kūrinį *Metroscan*, kuris tapo turbūt vienu sėkmingesniausių lietuviško audiovizualinio meno pavyzdžiu.

Telosferos (2016, premjera). Kūrinys apibendrina ir su dviem jau anksčiau sukurtais kūriniais – *Telomeros* elektronikai ir vaizdo projekcijai (2002) ir *Telogenai* kameriniam ansamblui (2002) – sudaro triptiką *Telos arba TTT*. Garsiniu ir meniniu aspektu šis ciklas tyrinėja kai kuriuos biogenetikos, technologijų ir fizikos aspektus meniniame audiovizualiniame kontekste, remiantis teleologiniu požiūriu, kai visi gamtos ir visuomenės vystymosi procesai turi išankstinių tikslų. *Telosferos* garsinis lauko spektras ir vaizdo spektras traktuojami kaip vientisame erdviniame matmenyje vykstantys eigos ir transformacijos ciklai, įvaldantys vis naujus mutacinius diapazonus-sferas. Kūrinio vaizdo dalies autorė Akvilė Anglickaitė.

Vytautas V. Jurgutis

Vytautas V. Jurgutis (b. 1976) describes his music as an integration of archaic and novel manifestation (according to composer, 'neogard' concept), where he does not shun pop music elements, utilises multimedia possibilities, delves into experimental electronic music and sound programming techniques. He is the author of some sophisticated electronic compositions that established him as one of the most prominent figures in the panorama of Lithuanian electronic music.

Jurgutis is truly an exponent of a new type of multi-faceted artists. A do-it-yourself musician, delving into primordial depths of sound. A mathematician, thinking in sophisticated routines of programming languages. A showman, presenting his works in multimedia settings, creating the multiple real-time video projections himself, or, as in his interdisciplinary dance performance *Time Line* (2006), generating a multidimensional artistic language, which involves human body movements, kinetic scenography, ultra-precise laser projections and digital visuals. Jurgutis was the principle organizer and artistic director of festivals *Druskomanija* (1997–1999) and *Jauna muzika* (2004–2009), and since 2006 he has been one of the organizers of the *Gaida* Festival. His works were performed by *Arditti Quartet*, *IceBreaker* and others, many of his works were released in various CD compilations and solo recording *Garso kaukės* (*Caprice records*, Sweden). Jurgutis has perfected his craft at the *Matrix SWR* academy in Freiburg, New Music Courses in Darmstadt, *Alpha* studio in Gotland, master classes of Brian Ferneyhough, Helmut Lachenmann, Mark Andre, Vinko Globokar and others.

In recent years Jurgutis has been performing his work *Metroscan* during solo concerts in Japan, Hong Kong, China, India, Spain, Poland, Germany and elsewhere – the piece turned into one of the most successful examples of Lithuanian audiovisual art.

Telospheros (2016, premiere). The pieces summarizes and along with two earlier works, *Telomeros* for electronics and video (2002) and *Telogenos* for a chamber ensemble (2002), creates triptych *Telos* or *TTT*. From sonic and artistic points of view, this cycle explores certain aspects of bioenergetics, technology and physics in an artistic audiovisual context. The exploration is based on the philosophical approach of theology, which states that all processes within nature and society possess a preconceived goal. The sonic and visual spectra of *Telospheros* are perceived as cycles of progress and transformation within a unified spatial dimension, which continuously encompass new mutating rangespheres. The visual portion of the piece was created by Akvilė Anglickaitė.

Vytautas V. Jurgutis

Kompozitoriaus ir filmų kūrėjo **Thierry'o De Mey** (g. 1956) kūryboje muzikines prasmes siekiama atskleisti pasitelkiant ritminę patirtį, fizinių kūnų judėjimą. Nemažą dalį šio menininko opusu sudaro šokių ir kino filmų muzika, jis nuolatos bendradarbiauja su choreografais Anne Teresa De Keersmaeker, Wimu Vandekeybusu ir seserimi Michèle Anne De Mey. 2002–2004 m. jo kurtoje kino instalacijoje *Deep in the Wood* dalyvavo daugiau kaip 70 šokėjų ir choreografų. De Mey yra vienas iš choreografijos centro

Charleroi Danses rengiamos bienalės meno vadovų.

Kompozitorius yra vienas ansamblų *Maximalist!* ir *Ictus* įkūrėjų. 1998 m. jis buvo reziduojantis menininkas Nacionalinėje šiuolaikinių menų studijoje *Fresnoy*, buvo pagrindinis festivalių *Musica Strasbüre* (2001, 2002) ir *Musique en scène* Lione (2004) kompozitorius. Jo kūriniai atliko garsusis kvartetas *Arditti*, Hiliardo ansamblis, Londono *Sinfonietta*, ansambliai *Modern* ir *Musikfabrik* bei Lilio simfoninis orkestras. De Mey'aus instaliacijos, jungiančios muziką, šokį, vaizdą ir interaktyvius procesus, buvo parodytos Venecijos ir Lione bienalėse bei eksponuojamos įvairiuose muziejuose. Menininkas yra pelnės apdovanojimų – tai *Eve du Spectacle*, *Bessie Awards*, *Forum des compositeurs de l'Unesco*, *FIPA* ir kt.

Greta aktyvių kūrybinės veiklos De Mey veda kompozicijos kursus ir kūrybines dirbtuvės, dalyvauja konferencijose, yra choreografinės kompozicijos programos vadovas šiuolaikinio šokio mokykloje *PARTS*.

De Mey yra ištobulintas judesių muzikos kūrybinę sistemą. Ją kompozitorius pritaikė vizualius ir choreografinius aspektus jungiančiose kompozicijose, kuriose garsai išgaučiami gestais/judesaiais, pavyzdžiui, *Musique de tables* (1987), *Silence must be!* (2002) ir *Light Music* (2004). Pastarojoje, vien dirigento atliekamoje pjeseje kompozitorius gili nasi į judesj kaip į pačią muzikos „šerdį“. Veidu į klausytojus stovintis dirigentas atlikimo tempui pasirenka savo paties širdies pulsą, kurį derina su sudėtingomis poliritminėmis seriomis 3/5, 5/8, ir palaipsniui artėdamas Aukso pjūvio link rankomis brėžia muzikos tyloje kontūrus. Ispūdži sustiprina vaizdo projekcija.

Pagal www.compositeurs.be

Thierry De Mey (b. 1956) is a composer and filmmaker. The premise behind his musical and film writing is the desire for rhythm to be experienced in the body or bodies, revealing the musical meaning. A large part of his music production is intended for dance and cinema, composed in collaboration with the choreographers Anne Teresa De Keersmaeker, Wim Vandekeybus, and his sister Michèle Anne De Mey. His film-installation *Deep in the Wood* (2002–2004) involved more than 70 dancers/choreographers. De Mey is artistic director of *Charleroi Danses* Biennale.

The composer participated in the foundation of *Maximalist!* and the *Ictus* ensemble. He was resident artist at *Fresnoy* in 1998 and resident composer in Strasbourg at the *Musica* festival in 2001 and 2002, as well as the central figure at the 2004 *Musique en scène* festival in Lyon. His music has been performed by ensembles such as the *Arditti Quartet*, the *Hilliard Ensemble*, *London Sinfonietta*, *Ensemble Modern*, *Musikfabrik* and the *Orchestre Symphonique de Lille*. De Mey's installations, in which music, dance, video and interactive processes work together, have been presented at the Venice and Lyon biennials as well as in many museums. His work was awarded with the *Eve du Spectacle*, *Bessie Awards*, *Forum des compositeurs de l'Unesco*, *FIPA*, etc.

He also gives workshops, conferences, summer courses and composition courses. Since the foundation of *PARTS*, he has been the director of the choreographic composition programme.

De Mey has developed a system of musical writing for movement used in pieces where the visual and choreographic aspects are just as important as the gesture producing

the sound, such as in *Musique de tables* (1987), *Silence must be!* (2002) and ***Light Music*** (2004). In the latter piece for solo conductor, the composer pursues his investigation of movement at the heart of the "fact" of music. The conductor turns to face the audience, takes the beating of his own heart as the beat, and proceeds through a series of ever more complex polyrhythms: 3/5, 5/8, approaching the golden section, he outlines the contours of music that is silent. The effect is enhanced by accompanied video.

From www.compositeurs.be

Nuo 2002 m. Londone gyvenantis australų kompozitorius **Matthew Shlomowitzas** (g. 1975) savo kūrybą vadina „ne-santuokiniu vaiku“, gimusiui iš Briano Ferneyhough ir Philipo Glasso garsų pasaulio. Kompozitorius išskirtinį dėmesį teikia kameriniams ansambliams, dažna jo kompozicija pasižymi neprastais instrumentų deriniais, tarpdiscipliniškumu (pavyzdžiu, muzikos ir vaizdo kompozicijos *Train Travel*, 2006, bendras su videomenininku Reesu Archibaldu projektas *Six Aspects of the Body in Image and Sound*, 2004, ar 2007 m. pradėta įgyvendinti kūrių serija *Letter Pieces*). Dalį Shlomowitzo sumanytum galima priskirti performanso žanrui (*Northern Cities*, 2010, ar *When is a Door Not a Door?*, 2008), o kituose, pavyzdžiu, *Five Monuments of Our Time* orkestriui (2008), tarsi balansuojama ties akademinių muzikos ir spektaklio riba – šioje kompozicijoje dirigento atliekami choreografiniai judesiai priešpastatomi skambančiai muzikai. Irašytų garsų ir gyvai atliekamos instrumentinės muzikos kompozicijų ciklas *Popular Contexts* yra tarsi žvalgymasis po populiariosios kultūros reiškinius ir siekis įsiglinti į klausymosi patirtį. Nuo 2010 m. nuolatos pildomą ciklą šiuo metu sudaro 10 tomų. ***Popular Contexts, Volume 2*** buvo sukurtas iškart po pirmosios ciklo versijos, 2010 m., Henri'o Pousseur'o centro užsakymu ir paskirtas pianistui Stéphane'ui Ginsburgh'ui; 25 min. trukmės kompoziciją sudaro keturios dalys.

Pagal www.shlom.com

Raised in Australia, **Matthew Shlomowitz** (b. 1975) has been living in London since 2002. He has described his own music as being "something like the bastard love child of Brian Ferneyhough and Philip Glass." The bulk of Shlomowitz's compositions is for chamber ensembles and often involves unusual instrumental combinations. A number of his works are interdisciplinary, such as the music-video pieces *Train Travel* (2006) and *Six Aspects of the Body in Image and Sound* (2004, co-created with Rees Archibald) and an ongoing series of works for visual performer and musician called *Letter Pieces* (started in 2007). Certain works fall more comfortably into the genre of "performance pieces", such as *Northern Cities* (2010) and *When is a Door Not a Door?* (2008). Other works blur the boundaries between concert music and performance piece such as *Five Monuments of Our Time* (2008), an orchestral work that requires the conductor to perform a series of choreographed gestures, often ludicrously unrelated to the music being played.

Popular Contexts is a series of pieces that combine pre-recorded sounds or samples with live instrumental music, to investigate aspects of popular culture with the aspiration of opening up a listening experience that enhances perception of the familiar. Since 2010, 10 volumes of the cycle have been composed. ***Popular Contexts, Volume 2***, a 4-part composition dedicated to pianist Stéphane Ginsburgh, was created soon after *Popular Contexts* first version, in 2010, under the commission of the Centre Henri Pousseur.

From www.shlom.com

Michaelas Beilas (g. 1963) Štutgarto aukštojoje muzikos mokykloje studijavo fortepijoną ir muzikos teoriją, vėliau kompozicijos studijas tęsė vadovaujamas Manuelio Hidalgo. Beilas dėstė muzikos teoriją ir kompoziciją Berlyno konservatorijose, vadovavo šiuolaikinės muzikos festivaliui *Klangwerkstatt* Berlyne, 2000 m. su Stephanu Winklieriu įkūrė grupę *Skart*. Nuo 2007 m. yra Kelno aukštostios muzikos ir šokio mokyklos elektroninės muzikos dėstytojas bei Elektroninės muzikos studijos vadovas.

Kaip kompozitorius bendradarbiavo su įvairiais ansambliais ir solistais. Naujų kūrinių paraše įvairių festivalių (*Ultraschall* Berlyne, *ECLAT* Štutgarte ar *Wien Modern*) užsakymu. Jo muziką transliavo radijo stotys *Deutschlandradio*, *RBB*, *SDR* ir daugelis kitų. Beilas yra gavęs stipendijų kūrybiniam darbui, tarp jų – *Künstlerhaus Wiedersdorf*, *Cité des Arts* Paryžiuje, *Heinrich-Gartentor-Scholarship* Tune (Šveicarija). Bendradarbiaudamas su *Ensemble Modern* menininkas dalyvavo Naujosios muzikos draugijos (*Gesellschaft für Neue Musik*) organizuotame Jaunuju kompozitorų forume.

Beilo kūryboje instrumentinė muzika derinama su elektronika ir video, manipuliuojama gyvų ir iš anksto įrašytų garsų bei vaizdų kombinacijomis. Dažniausiai dar kūrybos metu kompozitorius pasitelkia atlikėjus, dokumentuoja jų dalyvavimą kaip neatskiriamą kūrinio dalį. Taip pat Beilas kelia meno kūrinio kaip šeševro klausimą, kurį spręsdamas pasitelkia jau žinomus muzikinius opusus, juos transformuoja ir skaido dalimis.

***Karaoke Rebranng!* (2006/2013).** 2006 m. Štutgarto muzikiniame teatre buvo pristatyta kompozicija *Branng!*, kurioje žaidžiama su puikiai pažįstamos Nakties karalienės arijos iš Mozarto operos *Užburtoji fleita* garsine medžiaga bei Louis'o-Ferdinand'o Celine'o romano *Rigadoon* tekstu. 2013 m., remiksujant šį opusą, buvo sukurtą kompozicija *Karaoke Rebranng!* Ją sudaro dešimt padalų, kurių kiekviena trunka vieną minutę ir yra 29 taktu apimties. Per dešimt minučių ši, vienos minutės frazė yra nuolatos kartojama, ją pačią perkuriant, t.y. prieš tai nuskambėjusios minutės garas ir vaizdas yra įrašomas ir ne tik kartojamas kitą minutę, bet ir tampa impulsu jos medžiagos komponavimui.

Pagal www.michael-beil.com

Michael Beil (b. 1963) studied piano and music theory at the *Hochschule für Musik Stuttgart* and afterwards composition with Manuel Hidalgo. He taught music theory and composition at the music conservatories in Kreuzberg and Neukölln in Berlin, and also directed the contemporary music festival *Klangwerkstatt* in Berlin. In 2000 with Stephan Winkler he founded the team *Skart*. In 2007 he became the professor for electronic music at the *Hochschule für Musik und Tanz* in Cologne and director of the studio for electronic music.

As composer Beil has collaborated with numerous ensembles and soloists. His music has been commissioned by festivals including *Ultraschall* in Berlin, ECLAT in Stuttgart or *Wien Modern*, and has been featured in portrait or concert broadcasts on radio stations, such as *Deutschlandradio*, RBB, SDR and many others. He has received scholarships for *Künstlerhaus Wiedersdorf*, *Cité des Arts* in Paris and the *Heinrich-Gartentor-Scholarship* for video art in Thun, Switzerland. In addition he participated in the *Nachwuchsforum für junge Komponisten* of the *Gesellschaft für Neue Musik*, in collaboration with the *Ensemble Modern*.

Beil's work focuses on the combination of electronic music, instrumental music and video. The instrumentalists are mostly involved in the compositional process and their participation is documented to be part of a composition. Beil employs live and pre-recorded audio and video. A further fundamental aim of his music is to call into question the artwork as a masterpiece. In this context, Beil engages exclusively with musical ready-mades by transforming or deconstructing familiar musical works.

Karaoke Rebrann! (2006/2013). In 2006 composition *Branng!* was composed for Stuttgart Music Theatre. Particular attention is focused on the aria of the Queen of the Night from Mozart's *The Magic Flute* and the text from the novel *Rigadoon* by Louis-Ferdinand Celine. *Karaoke Rebrann!* is a remix of the *Branng!* The piece consists of 10 sections, each lasting exactly one minute, 29 bars are played in every minute. Over the course of ten minutes, a one-minute phrase is recomposed gradually by itself. It means that every minute picture and sound is recorded and played back during the next minute.

From www.michael-beil.com

Prancūzų kompozitorius, režisierius ir vaizdo menininko **François Sarhan'ō** (g. 1972) kūrinių atliekami Azijos, Afrikos, Amerikos ir Europos šalyse. Kompoziciją jis studijavo vado-vaujamasis Briano Ferneyhough, Jonathano Harvey'aus, Magnuso Lindbergo, Philippe'o Manoury, Tristano Murail'io ir Guy Reibelo. Analizės ir kompozicijos studijas jis baigė Paryžiaus konservatorijoje (1999 ir 2000); vėliau studijavo estetiką, violončelės ir dirigavimo meną, harmoniją ir kontrapunkta, lankė Jacques'o Roubaud'o komparatyvinės poezijos seminarus Paryžiaus mokykloje (1999–2002). 1997–1998 m. dirbo IRCAM.

Kompozitorius yra žinomas kaip muzikos teatrui ir muzikinių multimedijų, kurias dažnai pats ir atlieka, autorius. Pastaruoju metu bendradarbiavo su Pietų Afrikos menininku Williamu Kentridge'u, rengiant kūrinį *Telegrams from the Nose*, kuris parodytas daugiau kaip

30 kartų svarbiausiuose Europos festivaliuose ir koncertų salėse. Sarhan'o kūriniai pristatyti tarptautiniuose festivaliuose, juos atliko įvairūs prancūzų muzikantai. Ansambliai *Modern*, *Recherche*, *Ictus*, *InterContemporain*, Prancūzijos radijo filharmonijos orkestras jam nuolatos užsako naujus kūrinius. Neseniai Paryžiuje atidaryta jo darbų paroda su vaizdo kūriniais, koliažais ir meninėmis knygomis.

Nuo 2015 m. Sarhan'as dėsto Berlyno menų universitete, skaitos paskaitas Dresdene muzikos mokykloje. Jis yra knygos *History of Music* autorius (2002, leidykla *Flammarion*, Paryžius). Subūré ansamblį *CRWTH*, kuris nuo 2000 m. atlieka įvairius multimedijos projektus.

Ô Piano (2012). Šiame kūrynyje pianistas, pasitelkęs iš anksto parengtą įrašą, sėda prie fortepijono ne tik groti. Pirmiausia klausytojams jis pasakoja istoriją. *Pradžioje buvo (ne, ne tai apie ką galvojate, bet) mmm... Pradžioje buvo... tikrų tikriausia... nuostaba...* ir t.t.

[Pagal francoissarhan.blogspot.lt](http://francoissarhan.blogspot.lt)

French composer, director and visual artist **François Sarhan** (b. 1972) is performed throughout Asia, Africa, America and Europe. He studied composition with Brian Ferneyhough, Jonathan Harvey, Magnus Lindberg, Philippe Manoury, Tristan Murail, and Guy Reibel. He graduated from the *Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris* in music analysis (1999) and composition (2000). In addition, he studied aesthetics, cello, conducting, harmony and counterpoint with various teachers, and attended Jacques Roubaud's seminars on compared poetics at the *Ecole des Hautes Etudes* in Paris (1999–2002). In 1997–1998 he was working at IRCAM.

Sarhan is noted for creating his own musical theatre and multimedia works, in which he himself often performs. He recently collaborated with the South African artist William Kentridge on *Telegrams from the Nose*, which was presented more than 30 times at major festivals and venues all over Europe. Sarhan's works have been presented at international festivals and performed by numerous French musicians. *Ensemble Modern*, *Ensemble Recherche*, *Ictus Ensemble*, *Ensemble InterContemporain*, *Orchestre Philharmonique de Radiodiffusion de France*, among others, regularly commission and perform his compositions. He recently opened his first exhibition in Paris, initiating a new aspect of his art, with videos, collages and artist books.

Since 2015 Sarhan teaches composition at the UdK (Berlin) and occasionally at the *Musikhochschule* in Dresden. He wrote the *History of Music* (published in 2002 by *Flammarion*, Paris) and is the initiator of the artistic collective CRWTH, which has been creating and performing multimedia projects since 2000.

Ô Piano (2012). Using the pre-recorded sounds, the pianist sits at the piano and firstly starts telling the story. *At the beginning there was (it's not like that anymore, but) mmm... I mean the... there was... a source of... amazement..., and so on.*

[From francoissarhan.blogspot.lt](http://francoissarhan.blogspot.lt)

Muzikų dinastijos šeimoje gimęs **Anatolijus Šenderovas** (g. 1945) 1967 m. LMTA baigė kompoziciją (prof. E. Balsio kl.), taip pat 1965–1967 m. studijavo Sankt Peterburgo N. Rimskio-Korsakovo valstybinėje konservatorijoje (prof. O. Jevlachovo kl.), 1990 m. stažavosi Tel Avivo Samuelio Rubino muzikos akademijoje. Šenderovas yra trijų pastatytių baletų, trijų simfonijų, stambių vokalinių-simfoninių kūrinių, septynių instrumentinių koncertų, trijų styginių kvartetų, fortepijoninio trio, kitų kūrinių autorius. Kompozitorius pagrindinį dėmesį skiria

emociniams ir prasminiam muzikos turiniui, jam svarbus ir konstruktivusis pradas. Jo muzika nuolat skamba ir Lietuvoje, ir įvairiose Europos šalyse, JAV, Kanadoje, Brazilijoje, Japonijoje, Pietų Afrikoje, Izraelyje, Australijoje, Naujojoje Zelandijoje, Pietų Korėjoje, Kinijoje ir kt. Šenderovo kūryba įvertinta tarptautiniuose kompozitorų konkursuose Prahoje (1993), Kilyje (Švedija, 1994), 2002 m. jis pelnė prestižinę Europos kompozitoriaus premiją Berlyne už *Concerto in Do*, 2005 m. jo baletas *Desdemona* pelnė LKS prizą už geriausią sceninį kūrinių ir kt. Kompozitoriu paskirta Lietuvos nacionalinė kultūros ir meno premija (1997), jis pelnė Lietuvos Didžiojo Kunigaikščio Gedimino ordino Riterio kryžių (1996), ordino Už nuopelnus Lietuvai Karininko kryžių (2006), Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos (WIPO) apdovanojimą (2008), LATGA-a Aukso žvaigždę (2010) bei LR Kultūros ministerijos aukščiausią įvertinimą – Aukso žvaigždę „Nešk savo šviesą ir tikék“ (2015).

...after Chagall (2016, premjera). Prieš dvdešimt šešerių metus, pirmą kartą lankydamas Jeruzalėje, ant Hadassach'o universiteto Medicinos centro sinagogos salės akmeninių grindų pamačiau nepaprastą, ryškių spalvų derinį. Tai buvo aukštai visose keturiose pusėse įmontuotų Marco Chagallo vitražų *Dvylikai Izraelio genčių* atspindys. Kiekviename vitraže dominuoja tam tikra spalva: geltona, žalia, mėlyna, raudona. Vitražus sudaro po dvyliką segmentų, kuriuose apstu simboliai – trikampių ir ratukų (vyriškasis ir moteriškasis pradai), paukščių, gėlių, žuvų, įvairių žvérių inkrustacijos, tradicinio žydų gyvenimo, hebraiškų raidžių ir skaičių. Tarsi laikas ir erdvė būtų transformuoti... Akivaizdu, kad Chagallą įkvėpė ir Biblia, ir jo gimtasis štetlas – Vitebsko miestelis. Visa tai perteikiama įvairiaspalviu švytėjimu, kuris nuolat varijuoja kintant saulės padėciai.

...after Chagall – tai prieš beveik 30 metų patirto išpūdžio reminiscencija. Kūrinyje irgi apstu simboliai – žydų gyvenimą Europoje primenantis klarneto tembras ir klezmeriška grojimo maniera, stiklo garsais „žaidžiantys“ mušamieji, fortepijono erdvinis efektas nuspaudus pedalą, visiškai kitoks styginių kvarteto skambesys. Tai – įvairiaspalvis negržtančio ir amžinio, emocinio ir griežtų dėsniių pasaulio muzikinis atspindys.

Anatolijus Šenderovas

Anatolijus Šenderovas (b. 1945) was born into a family of a dynasty of musicians. In 1967 he graduated from the LAMT (Prof. Eduardas Balsys' composition class), in 1965–1967 he pursued composition studies at the St. Petersburg Rimsky-Korsakov State Conservatory under Prof. Orest Yevlakhov. In 1990 Šenderovas did an internship at Samuel Rubin Israel Academy of Music in Tel-Aviv. Šenderovas is the author of three staged ballets, three symphonies, large-scale vocal-symphonic compositions, seven instrumental concertos, three string quartets, a piano trio, etc. In his music the author focuses mostly on the emotional

and notional content of music; however, his constructive music elements have always been firm. His music is performed on a regular basis in Lithuania and various European countries, the USA, Canada, Brazil, Japan, South Africa, Israel, Australia, New Zealand, South Korea, China etc.

Šenderovas' works have been granted with prizes at the international competitions for composers in Prague (1993) and Kil, Sweden (1994) among them. In 2002 the composer was granted the prestigious European Composer Award (Berlin) for his *Concerto in Do*. In 2005 his ballet *Desdemona* earned him the LCU award for the best stage work. In 1997 Šenderovas was granted the most valuable award in the sphere of culture and art – the Lithuanian National Prize. Šenderovas also received the Order of Lithuanian Grand Duke Gediminas (Knight's Cross, 1996), the Order for the Merits to Lithuania (Officer's Cross, 2006), the World Intellectual Property Organization Award (WIPO, 2008), the Gold Star Award established by the Agency of Lithuanian Copyright Protection Association (LATGAA, 2010), and the Gold Star *Carry your Light and Believe* – the most prominent award established by the Ministry of Culture of Lithuania (2015).

...after Chagall (2016, premiere). When I first visited Jerusalem twenty-six years ago, I saw an incredible combination of brilliant colours on the stone floor of a special hall of Abbel Sinagogue in the Hadassah Medical Centre. It was the reflection of *Twelve Tribes of Israel* stained-glasses by Marc Chagall, installed high in the walls, on all four sides. The sun filters through the brilliant colours of the stained-glass capturing their radiance. Each stained-glass contains a dominant colour – yellow, green, blue, red – and consists of twelve segments. They are full of symbols: triangles and circles (attributes of masculinity and femininity), birds, fish, flowers, inlays of various beasts, menorahs and Hebrew letters. Time and space are transformed. Yet it reveals clearly the main source of inspiration of Chagall, i.e. the Bible and his personal background, Jewish life in his native shtetl Vitebsk... All of a sudden, the colours began to mingle and continued to change according to the position of the sun. My composition *...after Chagall* is an extraordinary reminiscence of the impression experienced almost 30 years ago. It also contains numerous symbols. The clarinet reminds us of the past Jewish life in Europe, the percussion "plays" with vitreous sounds within the realm of the piano with a constantly depressed pedal and the sound of the string quartet – absolutely different vibrations. It is a colourful musical reflection of an irreversible and everlasting impression with strict principles and an emotional tint.

Anatolijus Šenderovas

Briuselyje gyvenantis pianistas **Stéphane'as Ginsburgh'as** surengė pasiodymų įvairiuose festivaliuose (*Ars Musica*, *Quincena Musical*, *ZKM Imatronic*, *Agora*, *Bach Academie Brugge*, Darmštato vasaros kursuose), koncertuoja su ansambliu *Ictus*, bendradarbiavo su kompozitoriais, choreografais ir vizualiųjų menų atstovais. 1998 m. jis įkūrė menininkų grupę *SONAR*. Ginsburgh'as nemažą dėmesį skiria šiuolaikinės muzikos atlikimui, pasiodymuose pasitelkia vokalą, perkusiją, performansą ir

elektroniką. Jo įrašų išleido kompanijos *Sub Rosa* (Feldmano, Duchampo, Satie, Fafchamps kūriniai), *World Edition* (Davido Toubo kūrinių pasaulinė premjera) ir *Cypres Records* (vi-sos Prokofjevo sonatos fortepijonui).

Ginsburgh'as studijavo Briuselio karališkojoje konservatorijoje, dirbo su pianistais Pauliu Badura-Skoda, Claude'u Helfferu, Jerome'u Lowenthaliu ir Vitaliu Marguliu; Briuselio lais-vajame universitete baigė filosofijos studijas, šiuo metu rengia muzikos daktaro disertaciją. Jis yra konkurso *Tenuto BRTN* laureatas (1995), pelnė Belgijos kompozitorų sąjungos Willemo Pelemanso apdovanojimą (1999). Ginsburgh'as dėsto Briuselio konservatorijoje ir Dalcroze'o institute.

Pagal www.ginsburgh.net

Stéphane Ginsburgh, a musician based in Brussels, has performed at numerous festivals, such as *Ars Musica*, *Quincena Musical*, *ZKM Imatronic*, *Agora*, *Bach Academie Brugge* or *Darmstadt Ferienkurse*. He regularly plays with the *Ictus Ensemble*, has collaborated with many composers, choreographers and visual artists. In 1998, Ginsburgh co-founded SONAR.

In his repertoire Ginsburgh explores various combinations including voice, percussion, performance or electronics, and dedicates much of his energy to contemporary music. He recorded CDs for *Sub Rosa* label (Feldman, Duchamp, Satie, Fafchamps), for *World Edition* (the world premiere recording of two pieces by David Toub) and for *Cypres Records* (Prokofiev's complete piano sonatas).

After studying at the Royal Music Conservatory, Ginsburgh worked with Paul Badura-Skoda, Claude Helffer, Jerome Lowenthal and Vitaly Margulis. He also studied philosophy of science at the Free University of Brussels and is pursuing a PhD in music at VUB/KCB. He is a laureate of the *Tenuto BRTN* competition (1995) and has received the Pelemans Prize from the Belgian Composers' Union (1999). He teaches piano at the Conservatory and at the Dalcroze Institute.

From www.ginsburgh.net

Respublikinių ir tarptautinių konkursų laureatas **Andrius Žiūra** studijas baigė LMTA, 2002–2003 m. studijavo JAV, vadovaujanas prof. Larry'o Maxey, 2003 m. dalyvavo klarnetininkų simpoziume Oklahomoje (JAV). Klarnetininkas tobulinosi meistriškumo kursuose, kuriuos vedė profesoriai Richardas Hawley, Burtas Hara ir Ricardo Moralesas. Atlikėjas rengia solinius koncertus su įvairiais Lietuvos orkestrais ir ansambliais; dalyvavo daugelyje festivalių Lietuvoje, tarptautiniuose kamérinės muzikos festivaliuose Švedijoje, Rusijoje, Prancūzijoje, Danijoje. Nuo 1998 m. yra LNSO artistas, taip pat groja su Kristupo medinių pučiamujų kvintetu. Su šiuo kvintetu 2007 m. H. Tomasi pučiamujų kvintetų konkurse Marselyje laimėjo pirmą vietą bei premiją už geriausią privalomo kūrnio atlikimą.

Pagal www.flute.lt

A prize-winner of international and Lithuanian competitions, **Andrius Žiūra** graduated from the LAMT and in 2002–2003 studied in the USA under Prof. Larry Maxey. Also, in 2003 the musician participated in the Oklahoma Clarinet Symposium. Žiūra has also participated actively in master-classes given by such professors as Richard Hawley, Burt Hara and Ricardo Morales. He has given many solo concerts with various orchestras and chamber music ensembles, and has taken part in festivals in Lithuania, Latvia, Russia, France, Denmark, and Sweden. Since 1998 the musician has been working at the Lithuanian National Symphony Orchestra. Since 2003 he has been the member of the St. Christopher Quintet. In 2007 the quintet won the first prize as well as the award for the best performance of the obligatory piece at the Henri Tomasi International Competition for Woodwind Quintets in Marseille.

From www.flute.lt

Lietuvos ansamblių tinklas (LAT) vienija šiuolaikinės muzikos atlikėjus, suteikia mūsų šalies muzikantams galimybę specializuotis šioje srityje, įvairiems projektams susiburiant į dinamišką ir nuolat atsinaujinančią instrumentinį ansamblį. Ansamblui vadovauja kompozitorius Vytautas Baltakas, pabrėžiantis LAT veikloje dalyvaujančių menininkų atvirumą įvairiems kūrybiniams sumanymams ir idėjoms. LAT siekia remti ir populiarinti naujają lietuvių kompozitorų muziką bei periodiškai Lietuvos auditorijai pristatyti įdomiausias užsienio moderniosios muzikos kryptis ir kūrėjus. LAT veikloje dalyvauja styginių kvartetas *Chordos*, fortepijoninis trio *Kaskados*, Kristupo medinių pučiamųjų kvintetas, akordeoninkas Raimondas Sviackevičius, pianistė Rima Chačaturian, kompozitorė ir vokalistė Rita Mačiliūnaitė ir kiti atlikėjai. 2011 m. LAT iniciavo koncertų ciklą *Kompozitorų portretai*, jo metu Lietuvoje jau įgyvendinti kompozitorų Stäblerio, Shimo, Krunglevičiaus, Kutavičiaus, Berio, Rihmo, Pintscherio, Cashiano, Woolricho autoriniai projektai, pristatyta lietuvių kompozitorų 1970–1990 m. kamerinės muzikos retrospekyva, Ukrainos, Serbijos šiuolaičinių kompozitorų kūryba. LAT bendradarbiauja ir rengia bendrus tarptautinius projektus su LKS, Muzikos informacijos ir leidybos centru, LMTA, Goethe's institutu Vilniuje, muzikos agentūra Karsten Witt Berlyne, dirba su įrašų leidybos kompanijomis. Bendradarbiaujant su Kairos Music neseniai išleista Vyktinto Baltako autorinė kompaktinė plokštėlė.

Pagal www.lithuanian-ensemble.net

LENensemble (Lithuanian Ensemble Network) is a professional contemporary music organization, connecting professional ensembles, soloists and conductors. Vykintas Baltakas manages the *LENensemble* as an open platform for creative ideas and their professional realization. *LENensemble* consists of the *Chordos* String Quartet, St Christopher Wind Quintet, the *Kaskados* Piano Trio, the Vilnius Brass Quintet, accordionist Raimondas Sviackevičius, pianist Rima Chačaturian, composer and singer Rita Mačiliūnaitė and others. *LENensemble* has been working with established institutions of contemporary music in Lithuania and abroad, such as the Lithuanian Composers' Union, the Lithuanian Music Information and Publishing Centre, the Lithuanian Academy of Music and Theatre, the Goethe-Institut Vilnius and the Karsten Witt Musikmanagement Berlin. *LENensemble* is a positive presence in the international contemporary music scene. It is proud of its performances at the WDR (2009), at the Ruhr European Capital of Culture (2010), the Ultraschall Festival Berlin (2013), its recordings for *Kairos*, *Megadisc Classics*, *Deutschland Radio Kultur*, WDR and Lithuanian Radio and Television. In 2011, *LENensemble* started the concert series *Composers of Our Time*, featuring influential international and Lithuanian composers. *LENensemble* has already presented programs with music by Gerhard Stäbler, Kunsu Shim and Ignas Krunglevičius (2011), Bro-nius Kutavičius (2012), Luciano Berio (2013), a retrospective of Lithuanian chamber music in 1970–1990 (2013), Wolfgang Rihm, Matthias Pintscher and John Woolrich (2014) and compositions by Ukrainian and Serbian composers (2015). The Lithuanian Cultural Support Foundation, *Ernst von Siemens Musikstiftung*, the Goethe Institut Vilnius and the Lithuanian Composers' Union support the *Composers of Our Time* concerts. Currently *LENensemble* produced a new CD with music by Vykintas Baltakas in collaboration with *Kairos Music*.

From www.lithuanian-ensemble.net

Spalio 22 d., 21 val. | 22 October, 9 PM

Šiuolaikinio meno centras | Contemporary Art Centre

Cabaret Voltaire retourné

DADA 100-mečio minėjimas | Dedicated to the 100th anniversary of DADA

Dalyvauja | With the participation of:

Benas Šarka

Kęstutis Šapoka

Gintaras Sodeika

„.... Kaip galima pasiekti amžinąją šviesą? Sakant dada. Kaip tapti garsiu? Sakant dada. Oriai ir su rafinuotu mandagumu. Kol pakvaiši. Kol neteksi sąmonės. Kaip atsikratyti visko, kas atsiduoda žurnalistika, menkyste, viso, kas gražu ir teisinga, ribota, pamokoma, europietiška, glebu? Sakant dada. Dada yra sielos pasaulis, dada yra lombardas. Dada yra geriausias pasaulyje vandens lelijų pieno muilas. Dada ponas Rubinėris, dada ponas Korrodis. Dada ponas Anastasius Liliensteinas. Paprastai tariant, šveicariškas svetingumas čia nepaprastai vertinamas. O kalbant apie estetiką pagrindinis svertas būtų kokybė...“

Hugo Ball, *Dada manifestas*, 1916 07 14.

“... How does one achieve eternal bliss? By saying dada. How does one become famous? By saying dada. With a noble gesture and delicate propriety. Till one goes crazy. Till one loses consciousness. How can one get rid of everything that smacks of journalism, worms, everything nice and right, blinkered, moralistic, europeanised, enervated? By saying dada. Dada is the world soul, dada is the pawnshop. Dada is the world's best lily-milk soap. Dada Mr Rubiner, dada Mr Korrodi. Dada Mr Anastasius Lilenstein. In plain language: the hospitality of the Swiss is something to be profoundly appreciated. And in questions of aesthetics the key is quality...“

Hugo Ball, *Dada Manifesto*, 1916 07 14.

Aktorius ir režisierius **Benas Šarka** (g. 1963) 1988 m. baigė režisūrą Valstybinės konservatorijos Klaipėdos fakultete ir Klaipėdoje įkūrė *Gliukų* teatrą. Kurdamas spektaklius, jis kviečia bendradarbiauti įvairius aktorius ir menininkus. Nuo darbo šiame teatre pradžios Šarka sukūrė 28 teatro ir judesio spektaklius bei projektus, dalyvavo daugiau kaip trisdešimtyje tarptautinių teatro, gatvės teatro ir eksperimentinio meno festivalių. Sostinėje parengė netradicinio teatro monospektaklius: *A gu gu* pagal poeto Gintaro Grajausko eiles (2005) ir *Topor sosi* (2002), kuriam scenarijų sukurė pats režisierius.

Režisieriaus estetika neretai apibūdina kaip „bjaurumo estetika“, kuriami spektakliai – „saviveikla“ ar „diletantizmu“, o pats Šarka – kaip „marginalus“ kūrėjas. Jo spektakliai pasižymi netradicine struktūra, juose naudojamos netiketatos raiškos priemonės, padedančios sukurti vien šiam režisieriui būdingą, įvairių daiktų perpildytą sceninį pasaulį. Netradicinės spektaklių erdvės, iš buities atėjusių daiktų sceninės transformacijos – vieni ryškiausią režisieriaus kūrybos bruožą. Šarkos kūryba stipriai nutolusi nuo tradicinio dramaturgijos ar literatūrinio teksto traktavimo modelio. Jo spektakliai, kuriuose režisierius vaidina vienas arba kartu su įvairiais aktoriais, vyksta apleistuose namuose, gatvėse, kiemuose, pajūryje.

Pagal www.lteatras.lt, Goda Dapšytė

In 1988 actor and director **Benas Šarka** (b. 1963) graduated from the Klaipėda faculty of the State Conservatory, where he studied directing, and established the *Gliukai* theatre in Klaipėda. While creating his performances, he collaborates with various actors and artists. Since the beginning of *Gliukai* Šarka has presented 28 theatre and movement productions and projects, participated in more than 30 international festivals of theatre, street theatre and experimental art. He prepared unconventional solo theatre performances in Vilnius: *A gu gu* after the poetry of Gintaras Grajauskas (2005) and *Topor Sosi* (2002), with the scenario written by the director himself.

The trademark aesthetic of this director's work is often described as "the aesthetic of ugliness", his productions – as "amateurish", "dilettante", while the artist himself often gets referred to as the "marginal" creator. His performances are often characteristic of unconventional structure and employ unexpected tools of expression, which allow the director to create a highly personalized theatrical world, filled with various items. Unexpected performance spaces and transformations of everyday tools are some of the most prominent creative features of the director's productions. Šarka's works move far away from the traditional model of dramaturgy and interpretation of literary text. His works, which are usually performed by the director himself or along with various actors, are often set up in abandoned buildings, streets, courtyards, beaches.

From www.lteatras.lt, Goda Dapšytė

Menininkas, dailėtyrininkas, dailės kritikas ir parodų kuratorius **Kęstutis Šapoka** (g. 1974) tapybos meną studijavo Vilniaus dailės akademijoje, 2008 m. čia baigė dailės istorijos ir teorijos doktorantūros studijas. Nuo 1995 m. dirba Lietuvos nacionalinėje bibliotekoje; 2012–2015 m. dirbo kuratoriumi Jono Meko vizualiųjų menų centre; nuo 2012 m. dirba Lietuvos kultūros tyrimų institute, šiuolaikinės filosofijos skyriuje.

Anot Šapokos, jam „formalūs kūrybos principai, t. y. vienos ar kitos medijos naudojimas, nėra esminiai. Vienos ar kitos veiklos formą padiktuoja turinys, išsakoma mintis arba tiesiog dar kokie nors pusiau atsitiktiniai veiksnių. Medijos gali varijuoti nuo tapybos, piešinio, koliažo, fotografijos iki performanso, videomeno, „mutavusio konceptualizmo“, teksto ar kokių „nematerialių“ situacijų. Galų gale, mano, kaip dailės kritiko, veikla (taigi, ir institucinės kontekstas) įsiterpia į meninę veiklą arba atvirkščiai. Formalioje plotmėje mano kūryboje vyrauja eklektika.“

Pagal www.letmekoo.lt

Artist, art critic and curator of various exhibitions **Kęstutis Šapoka** (b. 1974) studied at the Vilnius Academy of Arts and in 2008 gained the PhD in Art History and Theory. Since 1995 he has been working at the National Library of Lithuania and since 2012 – at the Lithuanian Culture Research Institute, the Department of Contemporary Philosophy. In 2012–2015 Šapoka was a curator at the Jonas Mekas Visual Art Center.

As Šapoka states, “I am not particularly concerned with the formal creative principles, i.e. the use of one medium or another. The form of a particular practice depends on the content, the idea it expresses or any number of other semi-random factors. The media may vary from painting, drawing, collage and photography to performance, video art, “mutated conceptualism”, text or some immaterial situation. Finally, my critical practice (and thus, by extension, the institutional context) interferes with my artistic work, or vice versa. Form-wise my work is predominantly eclectic.”

From www.letmekoo.lt

Gintaro Sodeikos (g. 1961) muzikos kūriniai grindžiami racionaliomis struktūromis, tačiau juose nesttinga įmantraus humoro ir saviironijos, sklandžiai dera įvairius nūdienos garsynas – nuo minimalizmo iki džiazo elementų ar nuorodų į populiariosios muzikos kultūrą. Šalia koncertinių opusu – muzika teatrui, taip pat garso instalacijos, tarpdisciplininiai projektais su kitų meno šakų atstovais, hepeningais ir pan. 1986 m. Sodeika baigė LMTA (prof. J. Juzeliūno kl.), yra dailininkų grupės *Žalias lapas* narys ir parodų dalyvis.

Nuo 1990 m. dirba su režisieriumi Oskaru Koršunovu, sukūré muziką beveik visiems šio režisieriaus spektakliams. Kuria „garso dizainą“ netradicinių aplinkai, vaizduojamojo meno pristatymams. Sodeikos kūriniai skambėjo Latvijoje, Estijoje, Rusijoje, Lenkijoje,

Olandijoje, Anglijoje, JAV, Kanadoje. Jis apdovanotas Šv. Kristoforo skulptūrėle (1998), Auksiniu scenos kryžiumi (2006), Radijo GRA prizu už geriausią muziką spektakliui tarptautiniame teatrų festivalyje *Kontakt* Torunėje (2006), 2014 m. pelnė LKS *Gaiivios tradicijos interpretacijos* premiją. 1999–2003 m. buvo LKS pirmininkas, 2000–2006 m. – Lietuvos autorų teisių gynimo asociacijos prezidentas, 2003–2008 m. – Lietuvos Respublikos kultūros viceministras. Šiuo metu Sodeika yra Jono Meko vizualiųjų menų centro direktorius.

Pagal www.mic.lt

Gintaras Sodeika's (b. 1961) creative output is distinguished by a variety of genres, unexpected ideas, and a fluent and harmonious use of a diverse contemporary sound system – from minimalism to elements of jazz, as well as references to pop music culture. His work has its foundation in rational structures but is not short of sophisticated humour and self-irony. Besides his concert opuses, an important part of the composer's work is theatre music, as well as sound installations, interdisciplinary projects with representatives from the other arts, happenings, and so on.

Sodeika graduated in 1986 from the LAMT, where he studied composition under Prof. Julius Juzeliūnas. A member of the artists' group *Green Leaf*, he participated in their exhibitions. Since 1990 he has been collaborating with theatre director Oskaras Koršunovas and composed music for nearly all of his theatre productions. He is interested in sound design for non-traditional environments and visual art presentations. Sodeika's work has been performed in Latvia, Estonia, Russia, Poland, the Netherlands, Great Britain, USA, and Canada. He was awarded the St. Christopher Prize (1998), the *Golden Cross of the Stage* (2006), the *Radio GRA* prize for the best music for a play at the international theatre festival *Kontakt* in Toruń (2006), and in 2014 the LCU's *A Fresh Interpretation of Tradition* prize. In 1999–2003 Sodeika was the chairman of the LCU, in 2000–2006 – President of the Lithuanian Copyright Protection Association, in 2003–2008 – Lithuanian Vice-Minister for Culture. He is presently director of the Jonas Mekas Visual Arts Center in Vilnius.

From www.mic.lt

Spalio 23 d., 19 val. | 23 October, 7 PM

Šiuolaikinio meno centras | Contemporary Art Centre

GOSKA ISPHORDING

(klavesinas, Olandija–Lenkija | harpsichord, The Netherlands–Poland)

MACIEJ FRĄCKIEWICZ

(akordeonas, Lenkija | accordion, Poland)

Michał Moc	Pēteris Vasks
<i>MissA</i> klavesinui ir akordeonui for harpsichord and accordion (2014)*	<i>Kantāte</i> klavesinui for harpsichord (1980)
Gérard Grisey	Justė Janulytė
<i>Passacaille</i> akordeonui for accordion (1967)	<i>Harp is a Chord</i> klavesinui ir akordeonui for harpsichord and accordion (2016, premjera Lietuvoje Lithuanian premiere)*
Simon Steen-Andersen	Pierre Jodłowski
<i>Next to Beside Besides No. 3</i> sustiprintam akordeonui for amplified accordion (2003–2005)	<i>Lessons of Anatomy – Book of Harpsichord</i> klavesinui, elektronikai ir vaizdo projekcijai for harpsichord, electronics and video (2015)**

* Sukurta ir dedikuota Goskai Ispphording ir Maciejui Frąckiewicziui | Written and dedicated to Goska Ispphording and Maciej Frąckiewicz

** Sukurta ir dedikuota Goskai Ispphording | Written and dedicated to Goska Ispphording

Koncertas rengiamas bendradarbiaujant su Adomo Mickiewičiaus institutu, įgyvendinant programą „Lenkijos muzika“ | Organized in collaboration with the Adam Mickiewicz Institute as part of the *Polska Music* programme

Michałas Mocas (g. 1977) Vroclavo muzikos akademijoje įgijo kompozicijos diplomą (prof. G. Pstrokońskos-Nawratil kl.) bei muzikos daktaro laipsnį. Vėliau jis studijavo vadovaujamas Davido Rowlando, gavęs programos *Erasmus-Socrates* stipendiją. Už savo kūrybą Mocas pelnė apdovanojimų įvairiuose kompozicijose konkursuose (pavyzdžiui, Andriejaus Panufniko konkurse Krokuvoje bei Franzo-Josefo Reinlo fondo Vienoje-Miunchene organizuojamame Tarptautiniame kompozicijos konkurse).

Menininkas aktyviai reiškiasi ir kaip koncertuojantis akordeonistas, su įvairiais Lenkijos filharmonijų orkestrais surengé pasiodymų savo šalyje, Vokietijoje, Danijoje, Japonijoje, Prancūzijoje, Ispanijoje, Slovakijoje ir Graikijoje. Nuo 2007 m. jis yra jaunuosis kompozitorius remiančios programos, kurią įsteigė K. Pendereckio muzikos centras Europoje, dalyvis. Mocas yra įvertintas Lenkijos Prezidento Bronzos medaliu už nuopelnus.

Pagal www.moc.composer.pl

MissA (2014) – tai daugiaprasmė kompozicija, turinti ir religinę konotaciją (nuo lotyniškojo *missa* – mišios), ir šifruojama kaip moteriškosios giminės trumpinio *miss* (taip pagerbiant kūrinio pirmąjį atlikėją Goską Ispphording) bei žodžio „akordeonas“ pirmosios raidės A junginys.

Emociniu impulsu šiai pjesei tapo ir Auroros švytėjimas Islandijoje. Jis stebėdamas kompozitorius mąstė apie žmogaus menkavertiškumą gamtos akivaizdoje, apie gyvenimo paslaptį ir gyvybės bejėgiškumą prieš likimą. Minčių apie laiką pasažai ir refleksijos suteikia kūrinio pavadinimui dar vieną reikšmę – tai **M IS Suddenly Alone** (*M netikėtai liko vienas*).

Pasaulinė kūrinio premjera nuskambėjo 2014 m. *Pasaulio muzikos dienose* Vrocave.

Michał Moc (b. 1977) has obtained a diploma in composition at the Academy of Music in Wrocław under the guidance of Professor Grażyna Pstrokońska-Nawratil and the PhD in music at the same academy. Later he studied under David Rowland within the framework of the *Erasmus-Socrates* Programme. Laureate of numerous composition competitions (e.g., Andrzej Panufnik Composition Competition in Cracow, as well as the International Composition Competition of the Franz-Josef Reindl Stiftung Vienna/Munich), Moc is also an active outstanding accordionist. He gave concerts with philharmonic orchestras around Poland and in Germany, Denmark, Japan, France, Spain, Slovakia and Greece. Since 2007, he has been one of the artists selected for the programme of the promotion of young composers, established by the European Krzysztof Penderecki Music Centre. For his musical work and activity Moc was awarded the Bronze Medal of Merit of the President of Poland.

From www.moc.composer.pl

MissA (2014) is by its nature an ambiguous work. The religious connotation (Latin *missa* for “mass”) coexists with the honorific for women, *miss* (with reference to the work’s first performer, Goska Ispphording) contracted with A for accordion. The emotional inspiration for this work came from watching an Aurora in Iceland. Composer’s personal experience, reflection on the littleness of man against nature, the mystery of human life and its nullity against destiny, as well as an imposing reflection on the passage of time – in the context of M’s farewell – also provide *MissA* with another reading: **M IS Suddenly Alone**.

The world premiere took place in Wrocław during the 2014 *World Music Days*.

Gerard'o Grisey (1946–1998) kūryba žanro požiūriu dažnai priskirama prie spektrinės muzikos, kurios pradininkais laikomi pats Grisey ir jo kolega kompozitorius Tristanas Murail'is. Didelę profesinės veiklos dalį Grisey pašventė tono spalvos spektro – tarp harmoninių obertonų ir triukšmo – tyrinėjimui. Be to, jis žavėjo létai išsiskleidžiantys muzikiniai procesai; muzikinį laiką jis paverštė svarbiausiu daugelio savo kūrinių elementu.

Muzikinį išsilavinimą šis prancūzų spektralistas įgijo Trossingenio konservatorijoje Vokietijoje (1963–1965) ir Paryžiaus konservatorijoje (1965–1967 ir 1968–1972), su Henri Dutilleux bendradarbiavo Paryžiaus aukštojoje muzikos mokykloje (1968). Vėliau tobulinosi IRCAM, Darmštato vasaros kursuose ir Sienos Accademia Chigiana, kur susitiko su Xenakiu, Ligeti, Leipu ir Stockhausenu. Pelnės prestižinį *Prix de Rome*, 1972–1974 m. gyveno ir kürė Medičių viloje Romoje. Dirbdamas laisvai samdomu kompozitoriumi jis su kitais atlikėjais 1973 m. įsteigė naują muziką propaguojantį ansamblį *L'Itinéraire*. Pirmaisiais Grisey spektrinės muzikos pavyzdžiais laikomi jo opusai *Dérives* (1973–1974), *Périodes* (1974) ir *Partiels* (1975).

Kompoziciją akordeonui ***Passacaille* (1967)** Grisey parašė laikydamas stojamajį egzaminą į Paryžiaus konservatoriją, Messiaeno kompozicijos klasę. Kartais ši pjesė lyginama su Albanu Bergo muzikos skambesiu, tarsi mažytė jos replika. Tai spalvinga kompozicija, kurioje apstu velyvojo modernizmo retorikos ir harmonijos bei užuomininė spektralizmą. Patsai kompozitorius šio kūriniu nebuvo įtraukęs į savo kūrybos katalogą. Tik dėka profesoriaus Hugo Notho iš Trossingenio, su kuriuo Grisey buvo ne tik bičiuliai, bet ir kartu studijavo akordeono specialybę, *Passacaille* išliko – profesorius ją buvo nusikopijavęs iš Grisey rankraščio.

Gerard Grisey's (1946–1998) music is often considered to belong to the genre of spectral music, which he is credited with founding along with fellow composer Tristan Murail. He spent much of his career exploring the spectrum of tone colour between harmonic overtones and noise. In addition, he was fascinated by musical processes, which unfold slowly, and he made musical time a major element of many of his pieces. The French spectral music composer studied at several eminent French and German institutions, such as the Trossingen Conservatoire, the Conservatoire National Supérieur de Musique, l'Ecole Normale Supérieure de Musique, the Paris Conservatory, IRCAM, and the Darmstadt Summer Courses. While working as a freelance composer, Grisey co-founded the ensemble *L'Itinéraire* for the purpose of promoting and playing new music. *Dérives*, *Périodes*, and *Partiels* are considered his first pieces of spectral music.

***Passacaille* (1967)** was written as part of the entrance examination to Messiaen's composition class at the Paris Conservatory (he also studied with Dutilleux). The harmony of the *Passacaille* sometimes is described as a "little Alban Bergish composition." It is a colourful piece full of late modern rhetoric and harmony, with a hint of spectralism. Later Grisey did not even include the piece in his catalogue of works. Thanks to Prof. Hugo Noth from Trossingen (who was a close friend of Grisey, together they studied accordion at the Hohner Conservatory in Trossingen), who copied it from Grisey's manuscript, *Passacalle* now exists.

Simonas Steen-Andersen (g. 1976) priklauso jaunajai danų kompozitorų kartai, bet jau spėjo pasižymeti ir savo šalies, ir užsienio muzikinėje scenoje. Jis yra vienas iš inovatyviausių kompozitorų, savo kūryboje siekiantis atkreipti dėmesį į atlikėją – prie instrumento sédintį žmogų, nes „muzika gali būti apie viską kas yra svarbiausia – tai komunikacija, būtis, trapumas ir intymumas“. Steen-Andersenas igavo įvairiapusį išsilavinimą Orhuse, Paryžiuje, Freiburge, Buenos Airėse, Kopenhagoje ir Romoje. 2010 m. jis buvo

DAAD programos Berlyne rezidentas. Kompozitorius daugiausia rašo mažoms instrumentų sudėtimis, bet taip pat sukūrė opusų orkestriui ar didesnių ansamblų sudėčiai, elektronikai bei įvairiomis multimedijomis.

Steen-Andersenas šiuolaikinės muzikos klausytojų dėmesį patraukė 2000 m., kai jo Styginių kvartetas laimėjo nacionaliniame kompozitorų konkurse. Kuriyne jis pristatė veržlų ir ekstravertišką pasaulį ir nuo to laiko jo muzikos kalba krypsta link prislopintų niuansų, kurie atskleidžia daugiasluoksnėmis spalvomis bei energingu virtuoziškumu.

Next to Beside Besides No. 3 (2003–2005). Kas būtų, jei į muzikos kompoziciją pažvelgtume kaip į atlikėjo ir instrumento choreografiją, kurioje garsas tėra pasekmė? *Next To Beside Besides* yra iš naujo perkurtas ciklas, atvira ankstesnės pjesės *Beside Besides* violončelei choreografinė interpretacija. Pastaroji pjesė taipogi yra kildinama iš dar ankstesnio sumanymo – opuso *Besides* ansambliu.

Norint patirti abstrakcijų ir konkretybių skirtumus, reikėtų išgirsti visas versijas iš karto – jos galėtų skambėti viena po kitos, o dar geriau – vienu metu! Taigi, kiekvieną šių kompozicijų galima atlikti pavieniui, visas vienu metu/polifoniškai, arba vieną po kitos laisvai sugretinti tarsi ciklinio kūrinio dalis ar įterpti tarp kitų kūrinių.

Pagal www.simonsteenandersen.dk

Simon Steen-Andersen (b. 1976) belongs to the youngest generation of Danish composers, however, he has already left his mark both on the Danish scene and abroad. Steen-Andersen is one of the most innovative composers and states that he is “trying to approach the human behind the instrument, because then music can be about everything that is most important: communication, being, fragility and intimacy.” He has lived and studied in such diverse places as Aarhus, Paris, Freiburg, Buenos Aires, Copenhagen and Rome.

Steen-Andersen has been granted a one-year residency under the DAAD program in Berlin (2010). His oeuvre primarily encompasses works for small constellations, but also includes works for larger ensembles, orchestras, electronics and various multi-media setups.

The composer first drew attention in 2000, when he won a national composer competition with his String Quartet. The latter presented a gestic and extrovert universe, and since then his music moved in the direction of extremely hushed nuances, which at the same time maintain the colourfully complex and energetic virtuoso expression.

Next to Beside Besides No. 3 (2003–2005). What if the composition was thought of as a choreography for musician and instrument – with sound as a consequence? The re-cycle *Next To Beside Besides* is an open series of choreographical translations of the piece *Beside Besides* (for solo cello), a piece that already in itself is a spin-off from the ensemble piece *Besides*.

To experience the different degrees of abstractness and concreteness one has to hear the different versions next to each other – this could be one after another, or maybe even better: simultaneously! So every piece can be played alone or in any combination of versions, simultaneously or one after the other as movements or between other pieces as fragments.

From www.simonsteenandersen.dk

Latvių kompozitorius Pēteris Vasks (g. 1946) pradžioje studijavo Lietuvoje – 1970 m. jis baigė LMTA, Vytauto Sereikos kontraboso klasę. Pasukęs link kompozicijos studijų, Vasks baigė Latvijos valstybinę konservatoriją (V. Utkino kl.), 1963–1974 m. griežę kontrabos Latvijos nacionalinės operos simfoniniame ir Latvijos filharmonijos kameriniam orkestruose bei LNSO, dirbo muzikos mokytoju įvairiose muzikos mokyklose Latvijoje.

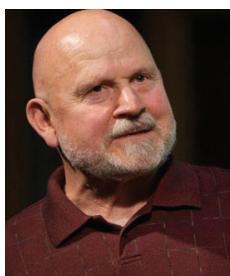
Nuo 1980-ųjų pabaigos Vaskas nuolatos gauna kūrybinių užsakymų, bendradarbiauja su įvairiu šalių atlikėjais. Nemažai šio autoriaus kompozicijų buvo pritaikytos baletu pastatymams. Už kūrybinę veiklą kompozitorius pelnė apdovanojimų Latvijoje ir užsienio šalyse.

Vasko muzika kelia globalius ir nesenstančius klausimus apie gyvenimą ir mirtį, neapykantą ir atleidimą, harmoniją ir chaosą. Kompozitorius sintetiškai jungia skirtinges XX a. kompozicines technikas, tačiau pagrindinį dėmesį skiria muzikinei harmoningos pasaulio sąrangos išraiškai ir klasikinės muzikos atsinaujinimui. Šio kūrėjo opusams dažniausiai būdinga neoromantinė tendencija, jie grindžiami archajiškais, latvių folkloro elementais, kurie derinami su dinamiška ir sudėtinga šiuolaikinės muzikos kalba.

Pagal www.lmic.lv, Jānis Kudiņš

Kantāte (1980). Apie vokalinę Vasko ankstyvojo laikotarpio kūrinio prigimtį byloja netik pavadinimas. Dainingumo šiai pjesei suteikia ir išraiškinga kompozitoriaus nuoroda *cantando* bei homofoninis, choralinis skambesys. Anot Vasko: „Šiandien daugelis nevertina tikėjimo, meilės ir idealų. Regis, esame išsižadėję dvasingumo. Savo muzika noriu suteikti peno sielai, tai yra mano kūrybos pamokslas.“

Latvian composer Pēteris Vasks (b. 1946) firstly studied in Lithuania and in 1970 graduated from the LAMT, Vytautas Sereika's contrabass class. Then he turned to the composition studies at the Latvian State Conservatory under Valentins Utkins. In 1963–1974 Vasks played the contrabass in the Symphony Orchestra of the Latvian National Opera, the Lithuanian National Symphony Orchestra, and the Latvian Philharmonic Chamber Orchestra. Later he worked as a teacher in the music schools in Latvia.

Since the end of the 1980s, Vasks has been receiving compositional commissions and working with well-known musicians from many different countries. Many of Vasks' works have been used by choreographers from all over the world for original ballet productions. For his vivid creative work the composer has received awards and many honours both in Latvia and many countries outside of his homeland.

In his music, Vasks tends to speak about global and timeless problems. Birth and death, hate and forgiveness, harmony and dissonant chaos. Although the composer has mastered and in his own language synthesized many different 20th century compositional techniques, the dominating musical expression is grounded in the desire to certify the necessity of a harmonious world, and to renew the worth of classical music. Altogether, neoromanticism is clearly sensed in Vasks' works. His compositions incorporate archaic, folklore elements from Latvian music and place them within a dynamic and challenging relationship with the language of contemporary music.

From www.lmic.lv, Jānis Kudiņš

Kantāte (1980). Not only the title of his early harpsichord work refers to vocal music, but also predominant expression term given by composer "cantando" and homophonic, choral writing suggest singing character of the piece. Pēteris Vasks: "Most people today no longer possess beliefs, love and ideals. The spiritual dimension has been lost. My intention is to provide food for the soul and this is what I preach in my works."

Justė Janulytė (g. 1982) kompoziciją studijavo LMTA (prof. B. Kutavičiaus ir O. Balakausko kl.), Milano G. Verdi konservatorijoje (A. Solbiati, G. Giuliano ir M. Garuti kl.) bei įvairiuose meistriškumo kursuose, kuriuos vedė Luca Francesconi, Helena Tulve ir kt. Justės kūriniai premijuoti LKS Geriausių metų kūrinių konkurse, UNESCO organizuojamoje Tarptautinėje kompozitorų tribūnoje Paryžiuje, jos *Smėlio laikrodžiai* tapo Lietuvos pirmininkavimo ES Tarybai uždarymo renginiu Bruselio menų centre Flagey 2013 m.

gruodij. Justės muzika skambėjo Europoje, JAV, Kanadoje, Australijoje, garsiausiuose šiuolaikinės muzikos festivaliuose ir koncertų salėse.

Dauguma autorės kūrinių yra skirti vienodų instrumentų „monochrominiams“ ansambliams (vien styginiam, vien pučiamiesiems ar vien balsams) ir parašyti „termodinaminį“ transformacijų forma, stebint lėtą tam tikro akustinio fenomeno/būsenos metamorfozę ir plečiant muzikinio laiko bei erdvės suvokimo ribas. Justės darbai prilygsta akustinėms gamtos reiškiniių metaforoms (*Naktų ilgėjimas*, 2009; *Debesų stebėjimas*, 2012; *Švytėjimas*, 2015; ir kt.) bei tyrinėja vizualinę muzikinių reiškiniių prigimtį garsą ir vaizdą sulydančiuose darbuose (*Kvėpuojanti muzika*, 2007; *Užtemimai*, 2007; *Smėlio laikrodžiai*, 2010).

Pagal www.janulyte.info

Harp is a Chord (2016, premjera Lietuvoje). Šiame kūrinyje du labai skirtingos ar net priešingos kilmės bei akustinės prigimties instrumentai sulydomi į monolitinį „monochrominį“ mechanizmą, tarsi sukonstruojant utopinį instrumentą, turintį ir klavesino, ir akordeono ypatybių. Kompozicijos idėja kilo iš žodžių žaismo, perstačius anglisko klavesino pavadinimo raides: harpSIchord – harpISchord. *Harp* (liet. arfa) perskaitomas kaip *arpeggio* (t.y. technika, nurodanti groti garsus paeiliui aukštyn arba žemyn), o *chord* (liet. akordas) – kaip sinchroniškas visų garsų užgavimas. Mano kūrinyje šios dvi, viena nuo kitos neatsiejamos garso fazės – garso ataka ir jo rezonansas – yra atskiriamos tembriškai: pirmasis elementas neabejotinai priskiriamas klavesinui, natūraliai neturinčiam beveik jokio rezonanso, o antrasis atitenka akordeonui, kuriam būdingi iš tylos kylantys ir į ją paryrantys garsai be aiškių atakų. Beje, dualumo/ priešybų principas kūrinyje išreikštasis specifiskai sudvejinant instrumentų klaviatūras. Diatoninė baltų klavišų harmonija yra atėjusi iš „eolinės (vėjo) arfos“ skambesio.

Justė Janulytė

Kūrinys parašytas Goskai Isphording ir Maciejui Frąckiewiczui Lenkijos fondo *Muzyczne Aspiracje* užsakymu, bendradarbiaujant su Lenkijos Respublikos Kultūros ir nacionalinio paveldo ministerija (pagal Muzikos ir šokio instituto įgyvendinamą programą „Kompozicijų užsakymai“) ir Lietuvos kompozitorų sąjunga.

Justė Janulytė (b. 1982) studied composition at the LAMT (with Bronius Kutavičius and Osvaldas Balakauskas), at the Verdi Conservatory in Milan and in various master classes (with Francesconi, Tulve etc.). The majority of works by the composer were awarded at competitions organized by the LCU and the International Rostrum of Composers in Paris. In December 2013 her concert installation *Sandglasses* was performed at the Flagey Centre, Brussels, as part of the closing event of the Lithuanian Presidency of the Council of the EU.

The majority of works by Janulytė, written for monochromatic ensembles (e.g. 24 flutes, 21 string, 16 voices, etc.), are multilayered textures of slowly pulsating infinite sounds, usually evolving in a form of an extremely gradual thermodynamic metamorphosis. While balancing between the aesthetics of minimalism, spectral, and drone music, she composes acoustic metaphors of optic ideas (*Elongation of Nights*, 2009, *Observation of Clouds*, 2012, *Radiance*, 2015, etc.) and researches the visual nature of musical phenomena in works where sound and image are fused together (*Breathing music*, 2007; *Eclipses*, 2007; *Sandglasses*, 2010).

From www.janulyte.info

Harp is a Chord (2016, Lithuanian premiere). In this piece two instruments of a very different or even opposite origin and acoustic nature are melted into a monolithic “monochrome” mechanism, as if constructing a utopian instrument with characteristics of the harpsichord and accordion. The idea of such composition came from a play on words, only changing a sequence of letters in an English name of the harpsichord: harpSIchord – harpISchord. “Harp” is being read as an *arpeggio* (e.g. a technique asking to play chord notes in succession upwards or downwards), while “chord” is perceived as a synchronous entrance of all the chord sounds together. In this piece the two indivisible phases

of sound – sound attack and resonance – are being separated in a sense of timbre. The first one is obviously assigned to the harpsichord, which naturally has almost no resonance, and the second one clearly belongs to the accordion, dynamically raising sounds from the silence. By the way, the principle of duality/opposites is expressed also through a special use of double keyboards, which both instruments have. The diatonic white-keys harmony comes from the “eolian (wind) harp” sound.

Justė Janulytė

Written for Goska Isphording and Maciej Frąckiewicz and commissioned by the Musical Aspiration Foundation (PL), co-financed by the Ministry of Culture and National Heritage of the Republic of Poland (programme *Composing Commissions*, implemented by the Institute of Music and Dance) with the support of the Lithuanian Composers' Union.

Kompozitoriaus, atlikėjo ir multimedijos menininko **Pierre'o Jodlowski'o** (g. 1971) kūryba skamba Prancūzijoje ir sverut, jis domisi ir šiuolaikine muzika, ir jos ryšiais su kitomis sferomis – šokiui, teatru, vizualiaisiais menais, improvizacija, elektronine muzika. Jodlowski yra pelnės apdovanojimų tarptautiniuose konkursuose, 2003 ir 2004 m. jis buvo Berlyno menų akademijos reziduojantis menininkas, o 2015 m. jo kompozicija *Time & Money* Prancūzijoje pelnė Didžių licėjaus prizą.

Nuo 1998 m. Jodlowski yra Blanlake įsikūrusio *éOLE* tyrimų ir atlikimo centro vienas iš meno vadovų. Kompozitorius bendradarbiauja su ansambliais *InterContemporain*, *Ictus*, *KNM*, *Ensemble Orchestral Contemporain*, *Ensemble Moderne*, *Ars Nova*, *Proxima Centauri*, *Court-circuit*, *Ensemble Les Éléments*, *Berg Orchestra*, *Soundinitiative* bei įvairių šalių muzikantais. Be to, šis menininkas kuria scenografiją įvairiems teatro, instaliacijų, koncertų ar oratorių projektams. Jodlowski paraše kūrinių įvairių organizacijų užsakymu (*IRCAM*, *Ensemble InterContemporain*, Prancūzijos bei Lenkijos kultūros ministerijos, Berlyno menų akademija, *Donaueschingen Festival*, Prancūzijos radijas, fondas *Siemens*, Tulūzos opera, Venecijos bienalės muzikos festivalis ir kt.).

Lessons of Anatomy – Book of Harpsichord (2015). Šiame kūrinyje kompozitorius stengiasi kaip įmanoma įdėmiai pažvelgti į muzikos instrumento vidinį pasaulį, jo sandarą. Arba tiesiog – pažvelgti į klavesiną mediko akimis. Jodlowski net įsigijo klavesiną, kad galėtų eksperimentuoti, išméginti instrumento galimybų ribas. Tad ir kūrinys yra ne tik muzikinis, bet ir vizualus instrumento dekonstravimo aktas.

Pagal www.pierrejodlowski.com

Pierre Jodlowski (b. 1971) is a composer, performer and multimedia artist. His performances take place in France and abroad; he is interested in the field of contemporary music as well as other art networks, such as dance, theatre, visual arts, improvised and electronic music. Jodlowski is a winner of several international competitions and was in residence at the Academy of the Arts of Berlin in 2003 and 2004. In 2015 he was the

winner of The Great Lyceum Prize in France for his piece *Time & Money*.

Since 1998 he has been the artistic co-director of the research and production studio éOle, based in Odyssud, Blagnac. He has been collaborating with various ensembles, such as *InterContemporain*, *Ictus*, KNM, *Ensemble Orchestral Contemporain*, *Ensemble Moderne*, *Ars Nova*, *Proxima Centauri*, *Court-circuit*, *Ensemble Les Éléments*, *Berg Orchestra*, *Soundinitiative* and various soloists from the international contemporary music scene. He also works as a stage designer on several projects at the intersection of theater, installation, concert or oratorio. He has received commissions from IRCAM, *Ensemble InterContemporain*, the French Ministry of Culture, *Akademie der Künste Berlin*, Donaueschingen Festival, *Radio France*, *Siemens Foundation*, the Opera of Toulouse, Venice Biennale music festival, Polish Ministry of Culture, etc.

Lessons of Anatomy – Book of Harpsichord (2015) aims to enter as deep as possible into the world of instruments. In order to take a look at harpsichord from a "medical" approach, he bought a harpsichord to experiment the limitlessly. There is certainly a visual and musical "deconstruction" of the instrument.

From www.pierrejodlowski.com

Goska Isphording aktyviai reiškiasi kaip šiuolaikinės muzikos istoriniai instrumentais atlikėja, rengia solo pasirodymus, su kameriniai ansambliais, dalyvauja muzikiniuose teatruse, multimedijos pastatymuose, veda meistriškumo kursus bei skaito paskaitas apie atlikimo šiuolaikiniu klavesinu ypatybes.

Klavesinininkė pasiodymų surengė įvairiuose festivaliuose ir koncertų salėse, tarp kurių – *Gaudeamus muzikos savaitė*, *Lapkričio muzika* vei *Varšuvos rudo* Lenkijoje, *ISCM Pasaulio muzikos dienos*, Hundersfildo bei *Gaidos* šiuolaikiniai muzikos festivaliai. Bendradarbiaudama su šiuolaikiniais kompozitoriais, atlikėja inicijavо naujų kūrinių klavesinui solo ir su kameriniai ansambliais atsiradimą ir atlikimą, dalis jų dedikuota klavesinininkei. Tarp jų – Hannos Kulenty, Roderiko de Mano bei Andrzejaus Kwiecińskio koncertai klavesinui. Isphording yra viena ansamblio *Roentgen Connection* įkūrėjų, taip pat yra Londone susibūrusio *The Riot Ensemble* narė, įvairių projektų parengė su tokiais kolektyvais kaip *Asko|Schönberg*, *Insomnio Ensemble*, *MusikFabrik* ir *Sinfonia Varsovia*. Šiuo metu Goska Isphording yra ir grojimo šiuolaikiniu klavesinu dėstytoja Amsterdamo konservatorijoje.

Harpsichordist **Goska Isphording** is one of the most exciting performers in her field. Specializing in contemporary music written for historical instruments, she is active not only as a soloist and chamber musician, but also presents the contemporary harpsichord to audiences and composers around the world through close collaborations, lectures and master classes.

Goska has performed at most prestigious festivals and concert halls. Her solo appearances include *Gaudeamus MusicWeek* or *November Music*, and more recently *Warsaw*

Autumn Festival, Gaida Festival, ISCM World Music Days and Huddersfield Contemporary Music Festival. Pan-European appearances have brought Goska to the attention of a variety of composers, and her inimitable approach to the harpsichord has earned numerous dedications and commissions. Goska has premiered over a hundred of solo and chamber music compositions, and is an addressee of harpsichord concerti by Hanna Kulenty, Roderik de Man and Andrzej Kwiecinski. Her passion for the careful interplay of apparently disparate forms has led Goska to co-found *The Roentgen Connection*. She is also the member of *The Riot Ensemble* in London and has collaborated with ensembles like *Asko|Schönberg, Insomnio Ensemble, MusikFabrik or Sinfonia Varsovia*. Goska currently teaches contemporary harpsichord techniques at the *Conservatorium van Amsterdam*.

Akordeonistas **Maciej Frąckiewicz** yra pelnės įvairių apdovanojimų, tarp kurių – *Polityka Passport* prizas (2013) ir pirmoji premija prestižiniame Tarptautiniame *Arrasate-Hiria* akordeonistų konkurse Ispanijoje (2012). Taip pat atlikėjas tapo laureatu reikšminguose konkursuose Lenkijoje, Vokietijoje, Slovakijoje, Italijoje ir Ispanijoje. Kaip įvairiapusis menininkas Frąckiewiczius atlieka ankstyvąjį ir šiuolaikinę muziką. Jo interpretacijoms būdingas inovatyvus požiūris ir nevaržomas temperamentas.

Frąckiewiczius nuolatos rengia pasiromimus su svarbiausiais Lenkijos orkestrais, kamériniais ansambliais, tarp kurių – *TWOgether Duo* su violončelininke Magdalena Bojanowicz, duetai su pianistu Mareku Bracha ir gitaristu Łukaszem Kuropaczewskiu. Jo déka inicijuota ir sukurta daugiau kaip 60 naujų kompozicijų akordeonui.

2010 m. Frąckiewiczius atstovavo Lenkijos radijui ir pasirodė Naujujų talentų tarptautiniame forume. 2012 m. su pagyrimu baigė magistro studijas F. Chopino muzikos universitete Varšuvoje (prof. K. Barano kl.). Po studijų stažavosi Detmoldo aukštojoje muzikos mokykloje (prof. G. Stopos kl.), 2012 m. pelnė DAAD stipendiją kaip geriausias šios mokyklos studentas užsienietis. Pagal *Socrates-Erasmus* programą studijavo Katalijos aukštojoje muzikos mokykloje Barselonoje (I. Alberdi kl.). Frąckiewiczius groja *Pagini Nova* akordeonu.

Pagal maciejfrackiewicz.com

Among **Maciej Frąckiewicz's** many accomplishments one may find *Polityka's Passport* award (2013) and the first prize at the prestigious *Arrasate-Hiria International Accordion Competition* in Spain (2012). He is also a laureate of prestigious international accordion competitions in Poland, Germany, Slovakia, Italy and Spain. Frąckiewicz is a versatile artist, performing early and contemporary music, accessible and more complex pieces with equal skill and sophistication. His interpretations express innovative approach and unstoppable artistic temperament.

Frąckiewicz regularly appears on stage to perform solo parts with the leading orchestras in Poland, as well as in several chamber ensembles, including *TWOgether* Duo with cellist Magdalena Bojanowicz, and duos with pianist Marek Bracha and guitarist Łukasz Kuropaczewski. It was his initiative or inspiration that influenced the composition of over 60 new works for accordion.

In 2010 he represented the Polish Radio at the New Talent International Forum of Young Performers, organized by the European Broadcasting Union. In 2012 he received his Master's Degree with distinction from the accordion class of Prof. Klaudiusz Baran at the Fryderyk Chopin University of Music in Warsaw. He did postgraduate diploma at the *Hochschule für Musik* in Detmold (Germany), in the class of Prof. Grzegorz Stopa and in 2012 was laureate of the DAAD award for the best foreign student at HFM Detmold. He was also a *Socrates-Erasmus* student at the *Escola Superior de Música de Catalunya* (Barcelona) in the class of Iñaki Alberdi.

Frąckiewicz plays on a *Pigini Nova*.

From maciejfrackiewicz.com

Spalio 25 d., 19 val. | 25 October, 7 PM

Lietuvos nacionalinė filharmonija | Lithuanian National Philharmonic Hall

PIERRE-LAURENT AIMARD

(fortepijonas, Prancūzija | piano, France)

György Kurtág

Iš ciklo *Žaidimai* (nuo 1973) | From

Games (Játékok, since 1973):

Präludium und Walzer in C

Präludium und Choral, für Benjamin

Rajeczkys 80. Geburtstag

Johann Sebastian Bach

Iš *Gerai temperuoto klavyro* (GTK),

t. 1 (1722) | From *The Well-Tempered*

Clavier (WTC), Vol. 1 (1722):

Preliudas E-dur | Prelude in E major,

BWV 854

Fuga As-dur | Fugue in A-flat major,

BWV 862

György Kurtág

Iš ciklo *Žaidimai* | From *Games*

(Játékok):

Für Dora Antals Geburtstag (2.
Fassung)

*Versetto Consurrexit Cain adversus
fratrem suum*

Und so geschah es

Johann Sebastian Bach

Iš GTK, t. 1 | From WTC, Vol. 1:

Preliudas ir fuga g-moll | Prelude and

Fugue in G minor, BWV 861

György Kurtág

Iš ciklo *Žaidimai* | From *Games* (Játékok):

Für Dora Antals Geburtstag

(1. *Fassung*)

Antifona Fis-dur | *Antiphonie in F-sharp
major*

Johann Sebastian Bach

Iš GTK, t. 1 | From WTC, Vol. 1:

Preliudas Fis-dur | Prelude in F-sharp ma-
jor, BWV 858

Fuga fis-moll | Fugue in F-sharp minor,
BWV 859

György Kurtág

Iš ciklo *Žaidimai* | From *Games* (Játékok):

Versetto Temptavit Deus Abraham

(*Apocryphal Organum*)

*Versetto Dixit Dominus ad Noe, finis universe
carnis venit*

In memoriam György Szoltsányi

Johann Sebastian Bach
Iš GTK, t. 1 | From WTC, Vol. 1:
Fuga f-moll | Fugue in F minor, BWV 857

György Kurtág
Iš ciklo Žaidimai | From Games (Játékok):
Klagegesang

György Kurtág
Passio sine nomine (2015)

Johann Sebastian Bach
Iš GTK, t. 1 | From WTC, Vol. 1:
Fuga h-moll | Fugue in B minor, BWV 869
Preliudas H-dur | Prelude in B major,
BWV 868

György Kurtág
Iš ciklo Žaidimai | From Games (Játékok):
Spiel mit dem Unendlichen

Claude Debussy
Iš ciklo | From *Études*, L 136 (1915):
No. 11 Pour les arpèges composés
No. 7 Pour les degrés chromatiques
No. 3 Pour les quartes

Julian Anderson
Sensation (2016, premjera Lietuvoje |
Lithuanian premiere)

Pierre Boulez
Une page d'Ephéméride (2005)

Pierre Boulez
12 Notations (1945):
1. *Fantaisque – Modéré*
2. *Très vif*
3. *Assez lent*
4. *Rythmique*
5. *Doux et improvise*
6. *Rapide*
7. *Hiératique*
8. *Modéré jusqu'à très vif*
9. *Lointain – Calme*
10. *Mécanique et très sec*
11. *Scintillant*
12. *Lent – Puissant et âpre*

Pierre-Laurent'as Aimardas plačiai pripažystamas kaip ypatingas atlirkėjas, unikalus tuo, jog puikiai atlieka ir savo programose derina įvairių epochų muziką. Jis rengia koncertus su svarbiausiais pasaulio orkestrais – Karališkuoju Nyderlandų *Concertgebouw*, Vienos ir Niujorko filharmonijų, Leipcigo *Gewandhaus*, diriguojamais Esa-Pekka Salonen, Vladimiro Jurowskio, Peterio Eötvöso, sero Simono Rattle'o, Riccardo Chailly ir kitų. Aimardas kviečiamas būtu reziduojančiu pianistu, rengti originalias programas ir koncertus didžiosiose pasaulio salėse – Niujorko *Carnegie Hall* ir Lincoln centre, Vienos Konzerthaus, Berlyno filharmonijoje, Paryžiaus filharmonijoje ir *Cité de la Musique*, Zalcburgo Mozarteume, Londono Southbank Centre ir kt. 2015–2016 m. sezono jis buvo Vienos simfoninio orkestro reziduojantis pianistas, su šiuo kolektyvu diriguojant Philippe'ui Jordanui atliko visus Beethoveno fortepijoninius koncertus. Atlirkėjas yra bendradarbiavęs su garsiais šiuolaikiniais kompozitoriais, tarp kurių – Kurtágas, Stockhausen, Carteris, Boulezas, George'as Benjaminais; pianistas yra parengęs visų Ligeti fortepijoninių kūrinių garso įrašą.

2014 m. kompanija *Deutsche Grammophon* išleido naujausią kompaktinę plokštelię, kurioje Aimardas įgrojo Bacho *Gerai temperuoto klavyro* pirmą tomą. Pianisto įrašytas

Bacho *Fugos menas* pelnė *Diapason d'Or* ir *Choc du Monde de la Musique* apdovanojimus, už albumą *Hommage à Messiaen* jis pelnė prizą *ECHO Klassik*, už Ives's Sonatos Nr. 2 *Concord* ir dainų išrašą – apdovanojimą *Grammy*.

Aimardas studijavo Paryžiaus konservatorijoje, vadovaujamas pianistės Yvonne Loriod, bei Londone pas garsią fortepijono pedagogę Mariją Curcio. 1973 m., būdamas 16 metų amžiaus, jis laimėjo pirmąją premiją savo pirmajame tarptautiniame pianistų konkurse. Po trejų metų, Boulez'o kvietimu, Aimardas tapo šiuolaikinės muzikos ansamblio *InterContemporain* pirmuoju pianistu.

Pierre-Laurent'as Aimardas yra Oldboro muzikos festivalio meno vadovas. Ilgą laiką jis buvo Londono *Southbank Centre* rengiamo Boulez'o muzikos festivalio *Exquisite Labyrinth* meno patarėjas.

„Aimardas skambindamas tarsi susigyvena su pačia muzika. [...] Paskutinės jo išgaunamos frazės nugrimzta į tytulą ir, regis, tēsiasi amžinai. Tada pradedė griaudėti plojimai.“ Taip apie Londono *Barbican Centre* šių metų balandžių ivykusį pianisto rečitalį, kuriamė jis atliko Messiaeno kūrinius, rašė *The Guardian* apžvalgininkas Timas Ashley, o *The Times* kritikas Paulas Driver'as atkreipė dėmesį, kad „tai ištisies išskirtinė interpretacija: nuostabi patirtis – susitikti su stulbinama Aimardo technika, nenumaldoma energija, [...] fanatišku užsidegimu“.

Pagal www.pierrelaurentaimard.com

Asmeniškai pažinojusio daugelį legendinių XX a. kompozitorų garsiojo prancūzų pianisto Pierre-Laurent'o Aimard'o repertuaro spektras itin platus. Tai atispindi ir šiame rečitalyje, kuriamė atliekami ir Bacho, ir Boulez'o kūriniai, taip pat skamba impresionistiniai Debussy etiudai, Lietuvoje pirmą kartą atliekama britų kūrėjo Juliano Andersono kompozicija *Sensation* bei vengrų šiuolaikinio autoriaus György'o Kurtág'o miniatiūrų pluoštas iš nuo 1973 m. nuolatos pildomo „edukacinių pjesių“ rinkinio *Žaidimai (Játékok)*.

Pierre-Laurent Aimard is widely acclaimed as a key figure in the music of our time and as a uniquely significant interpreter of piano repertoire from every epoch. He performs throughout the world with major orchestras, such as *Royal Concertgebouw* in the Netherlands, Vienna and New York Philharmonics, Leipzig *Gewandhaus* and others, under conductors including E. P. Salonen, V. Jurowski, P. Eötvös, S. Rattle and R. Chailly. He has been invited to create, direct and perform in a number of residencies, with projects at Carnegie Hall and Lincoln Center in New York, *Konzerthaus* in Vienna, Berlin's Philharmonic, the Lucerne Festival, *Mozarteum Salzburg*, *Cité de la Musique* in Paris, the Tanglewood Festival and London's Southbank Centre. Aimard was an artist-in-residence with the Vienna Symphony Orchestra for the 2015-16 season and performed all of the Beethoven piano concertos under the baton of P. Jordan. Aimard has had close collaborations with many leading composers, including Kurtág, Stockhausen, Carter, Boulez and George Benjamin, and had a long association with Ligeti, recording his complete works for piano.

In 2014 *Deutsche Grammophon* released his new recording of Bach's Well-Tempered Clavier Book 1. His first DG release, Bach's *Art of Fugue*, received both the *Diapason d'Or* and *Choc du Monde de la Musique* awards. Pianist has been honoured with *ECHO Klassik* Awards for his recording of solo piano pieces, *Hommage à Messiaen*, and a Grammy award for his recording of Ives' *Concord Sonata* and songs.

Aimard is the artistic director of the Aldeburgh Festival. In 2015 he launched a major online resource in collaboration with *Klavier-Festival Ruhr*, centered on the performance and teaching of Ligeti's piano music with filmed master classes and performances of the *Etudes* and other works by Ligeti.

Aimard studied at the Paris Conservatory with Yvonne Loriod and in London with Maria Curcio. In the 1973 Messiaen Competition he won the first prize at the age of 16 and three years later Pierre Boulez appointed him the *Ensemble InterContemporain*'s first solo pianist. He has been lectured at the *Hochschule Köln, Collège de France* as well as numerous series of concert lectures and workshops worldwide. He was a member of the *Bayerische Akademie der Schönen Künste*. Aimard was the recipient of the Royal Philharmonic Society's Instrumentalist Award (2005) and was named Instrumentalist of the Year by *Musical America* (2007).

"Aimard seemed not so much to be playing the music as living it. [...] The final phrases plunged into an awestruck silence that seemed to last forever before the applause began." (*Guardian*, Tim Ashley, April 2016)

"This is manifestly a great work, and Aimard's stupendous technique, remorseless energy and fanatical [...] passion, were wondrous to encounter." (*The Times*, Paul Driver, April 2016)

From www.pierrelaurentaimard.com

The wide spectrum of Aimard's repertoire ranges from Bach to Boulez, from early classical music to the most recent compositions and their premieres. Besides the just-mentioned composers, the recital programme includes a Lithuanian premiere of Brittish composer Julian Anderson's *Sensation*, impressionistic etudes by Debussy and a bundle of miniatures by famous Hungarian author György Kurtág from his educational cycle *Games* (*Játékok*) that was started in 1973 and its creative filling still continues.

Spalio 26 d., 19 val. | 26 October, 7 PM

Šiuolaikinio meno centras | Contemporary Art Centre

QUASARS ENSEMBLE

(Slovakija | Slovakia)

Bojidara Kouzmanova-Vladar (smuikas | violin)

Peter Mosorjak (smuikas | violin)

Axel Kircher (altas | viola)

Ján Bogdan (violončelė | cello)

Marián Bujňák (kontrabosas | double-bass)

Andrea Mosorjaková (fleita | flute)

Mónika Csonka (obojas | oboe)

Martin Mosorjak (klarnetas | clarinet)

Diana Buffa (fortepijonas | piano)

Tamás Schlanger (mušamieji | percussion)

Dirigentas | Conductor **Ivan Buffa**

Koncertą iš dalies remia
Slovakijos menų taryba |
Supported using public funding
by Slovak Arts Council

Ivan Buffa

Organismo kameriniam ansamblui | for
chamber ensemble (2012)

Luca Francesconi

Insieme ansamblui | for ensemble (2014)

Liza Lim

The Heart's Ear fleitai, klarnetui ir styginių
kvartetui | for flute, clarinet and string
quartet (1997)

Jana Kmiťová

Kamea šešiemis instrumentams | for six
instruments (2000–2001)

György Kurtág

Signs, Games and Messages (1961–
2005)

Christopher Treble Moore

Dementia Praecox trims trio | for three
trios (2011)

Ivanas Buffa (g. 1979) nuo 2008 m. yra ansamblio *Quasars* meno vadovas. Fortepijono ir kompozicijos specialybes jis studijavo Bratislavoje, vėliau – Vienos muzikos ir atlikimo menų universitete (prof. M. Jarrello kl.). Jo kūriniai skambėjo įvairiuose festivaliuose, tarp kurių – *Wien Modern*, Takefu tarptautinis muzikos festivalis, Bambergio *Tage der Neuen Musik*, *Ostravos dienos*, Zagrebo *Muzički Biennale*, *ISCM Pasaulio muzikos dienos* Liublijanoje, *Melos-Ethos Bratislavoje* ir kt. Kaip dirigentas ir pianistas Buffa yra įrašęs dešimt kompaktinių plokštelių su XX a. muzika, parengé daugiau kaip 100 Slovakijos kompozitorių kūrinių. Dirigento sukauptą repertuarą sudaro vėlyvojo romantizmo, impresionizmo, neoklasizmo, ekspresionizmo, pokario ir avangardo kompozicijos bei naujausi opusai. Buffa bendradarbiauja su Slovakijos kameriniais kolektyvais, Bambergio simfoniniu orkestru.

2007 m. Buffa pelnė Jánó Levoslavo Bellos apdovanojimą už kompoziciją *Ritual*, atliktą festivalyje *Aspekte Zalcburge*. Buffa vadovauja Slovakijos kompozitorių sajungai, yra įvairių festivalių komitetų narys, Bratislavos atlikimo menų akademijoje dėsto kompoziciją.

Organismo (2012). Pavadinimu siekiau pertiekti, kaip savarankiški muzikos instrumentai bendrauja tarpusavyje ir sukuria visumą (organizmą). Kūrinys tėsia ankstesnėse mano kompozicijose *The Four Agreements* ir *Rebirth* įgyvendintą dinaminės muzikos idėją.

Garsinę medžiagą sudaro keli vertikaliai ir horizontaliai derinami garsai. Pjesės motto – muzikinę dinamiką įremina griežta struktūra, o kiekvienoje padaloje atskleidžiama dalis kompozitoriaus sielos. Šio kūrinio idėjos vėliau tapo pagrindu monumentaliam vokaliniam-instrumentiniam opusui – *Organismi* mecosopranui, kameriniam ansamblui ir orkestrui.

Pjesė sukurta Jano Palacho, protestuojant prieš sovietinį režimą susideginusio studento, atminimui.

Ivan Buffa

Ivan Buffa (b. 1979) has been the artistic director of Quasars Ensemble since 2008. He studied piano and composition in Bratislava and in Vienna at *Universität für Musik und darstellende Kunst*, taught by Prof. Michael Jarrell. His works have already been heard at many festivals such as *Wien Modern*, Takefu International Music Festival, *Tage der Neuen Musik Bamberg*, *Ostrava Days*, *Muzički Biennale Zagreb*, ISCM World Music Days 2015 in Ljubljana, *Melos-Ethos Bratislava* and others. As conductor and pianist, Buffa recorded ten CDs containing 20th century music and presented more than 100 Slovak pieces. As a conductor, he has a wide repertoire, ranging from late romanticism throughout impressionism, neoclassicism, expressionism, post-war avant-garde to the recent works. Apart from performing with all state chamber orchestras in Slovakia, he also cooperated with the Bamberg Symphony.

In 2007, Ivan Buffa has been awarded the Ján Levoslav Bella prize for his composition *Ritual*, which was performed at the *Aspekte Festival* in Salzburg. Buffa is the head of the

Association of Slovak Composers and a member of numerous festival committees. He also teaches composition at the Academy of Performing Arts in Bratislava.

Organismo (2012). The title reflects how independent instruments communicate with each other as a whole, (organism). This piece follows my previous works *The Four Agreements*, *Rebirth*, which, in a similar way, express the portrayal of dynamic musical ideas.

The piece is based on a few tones that are elaborated vertically and horizontally. The motto of the piece is musical dynamism put into the clear form structure. Each section shows something from the very inside of the composer's soul. The main ideas of the piece later became the basis of a monumental vocal-instrumental concertante work called *Organismi* for mezzo-soprano, chamber ensemble and orchestra.

Composed in memoriam Jan Palach, who committed self-immolation as a political protest against the end of the Prague Spring.

Ivan Buffa

Italių kompozitorius **Luca Francesconi** (g. 1956) studijo-vo kompoziciją pas Azio Corghi Milano konservatorijoje, tobulinosi Stockhauzeno vadovaujamuose kompozicijos kursuose Romoje bei Berio kursuose Tanglvude. 1990 m. jis įsteigė *Agon Acustica Informatica Musica* – naujų muzikos technologijų tyrimų centrą, įsikūrusį Milane, kuriam vadovo iki 2006 m. Kompozitorius yra pelnės prizų ir tarptautinių apdovanojimų, pavyzdžiu, *Kranichsteiner Musikpreis* (Darmštatas, 1990), *Forderpreis der Ernst von Siemens Musikstiftung* (Miunchenas, 1994), *Prix Italia* už radio operą *Ballata del rovescio del mondo* (1994).

Francesconi gausioje kūryboje – opusai skirtingoms atlirkėjų sudėtimis nuo kūrinių solo-listams, ansambliams, orkestrams iki multimedijinių operų. Daugelis jų sukurtos įvairių organizacijų užsakymu, pavyzdžiu, korporacija *RAI*, elektroninės muzikos studija *STEIM*, *IRCAM* ir kt. Francesconi kūrinius atlieka *La Scala* filharmonijos orkestras, diriguojamas Riccardo Muti, Los Andželo filharmonijos ir San Francisko simfoniniai orkestri, kvartetas *Arditti*, ansambliai *InterContemporain*, *Stasbūro mušamieji* ir kt.

Kompozitorius rengia meistriškumo kursus, yra Malmės muzikos akademijos profesorių, Kompozicijos katedros vedėjas. Taip pat jis yra Venecijos muzikos bienalės meno vadovas.

Insieme (2014) buvo sukurtas Teatro Massimo ir festivalio *Nuove Musiche* užsakymu.

Italian composer **Luca Francesconi** (b. 1956) studied composition with Azio Corghi at the Milan Conservatory, attended Karlheinz Stockhausen's composition courses in Rome and Luciano Berio's at Tanglewood. In 1990 he founded *Agon Acustica Informatica Musica*, a center for production and musical research with new technologies based in Milan, which he led until 2006. Among the many prizes and international awards he has received are the *Kranichsteiner Musikpreis* (Darmstadt 1990), the *Forderpreis der*

Ernst-von-Siemens-Musikstiftung (Munich 1994) and the *Prix Italia* for his radio-opera *Ballata del rovescio del mondo* (1994).

Francesconi has written over seventy works for very different forces (ranging from soloist, large orchestra and opera to multimedia), most of these were commissioned by leading institutions, such as RAI Corporation, STEIM, IRCAM and others. His works are part of the repertoire of many prominent performers, among them *La Scala* Philharmonic Orchestra conducted by Riccardo Muti, Los Angeles Philharmonic, San Francisco Symphony, *Arditti Quartet*, *Ensemble Intercontemporain*, *Les Percussions de Strasbourg*. Francesconi is professor and head of the Department of Composition at the Malmö Academy of Music in Sweden. He is also the Artistic Director of the Venice Music Biennale.

***Insieme* (2014)** was commissioned by *Teatro Massimo* and *Nuove Musiche Festival*.

Liza Lim, žr. p. 6.

Australijos ansamblio užsakymu sukurtos kompozicijos ***The Heart's Ear* (1997)** šaknys glūdi arabų ir turkų muzikoje. Muzikinės inspiracijos bei patsai kūrinio pavadinimas byloja apie mano ilgametį domėjimąsi sufijų poezija, ypač XIII a. mistinio poeto Jelaluddino Rumi'o kūryba. Nemažai Rumi'o eilėraščių yra muzikalūs, juose apdainuojamą muzikanto ir jo instrumento ryšį poetas perteikia metaforiskai. Kita jo eilėse nuolat grįžtanti tema – Tyla. Tyla reiškia ne tuštumą, bet budrumo būseną, kai mėginama įsi-klausyti ir išgirsti širdimi.

Mano kompoziciją The Heart's Ear pradeda trumputis sufijų melodijos fragmentas. Cituodama Rumi'o eiles, šią melodiją pavadinčiau „paukščio giesme, kuri užgimsta dar kiaušinyje“. Tai nepaprastai nuostabus gimimo ir atėjimo į platų pasaulį vaizdinys. Rašy-dama mąsciau apie kūrinį, išaugantį iš pradinės melodijos, kuri „smailiu snapu kapoja“ sau kelią į muzikos erdves.

Liza Lim

Liza Lim, see p. 6.

Commissioned by the *Australia Ensemble*, ***The Heart's Ear* (1997)** has its roots in Arabic or Turkish Islamic music. Both the title of the work and the musical influences reflect a long-standing personal interest that I have in Sufi poetry, and in particular, that of the 13th-century mystic poet Jelaluddin Rumi. Rumi's poems often contain musical references, particularly the image of the relationship between a musician and their musical instrument as a metaphor. A recurrent theme in Rumi's poetry is the theme of Silence – not a state of absence but a kind of alertness, a state of listening with “the heart's ear”. *The Heart's Ear* begins with a very brief fragment of a Sufi melody. To quote from another of Rumi's poems, the melody is “like birdsong beginning inside an egg” – a beautiful image of something nascent, about to open out into a larger world. I've thought of the piece as music that grows organically from this initial melody, which “pecks” its way out into a succession of musical spaces.

Liza Lim

Jana Kmitová (g. 1976) Košicės konservatorijoje studijavo fortepijoną (M. Hermanovos kl.) ir kompoziciją (J. Podprocký kl.), 1996–2001 m. kompozicijos studijas tęsė Bratislavos atlirkimo menų akademijoje (D. Martinčeko kl.), 1999–2004 m. studijavo Vienos muzikos ir menų universitete (M. Jarrello kl.). Dalyvavo jvairiuose kompozicijos kursuose Čekijoje, Prancūzijoje, Vokietijoje, Austrijoje, Kanadoje ir Šveicarijoje. 2000 ir 2002 m. ji buvo Japonijos fondo *Nippon-Wien* stipendininkė, 2001, 2003 ir 2004 m. dalyvavo

festivalyje *Takefu* Japonijoje ir pelnė kompozicijos prizą. 2009–2013 m. Kmitová bendradarbiavo su tarptautiniu konkursu *Muzikinis pavasaris* ir rašė kūrinius šio konkurso nugalėtojams. 2013 ir 2014 m. ji pelnė Austrijos švietimo, menų ir kultūros ministerijos stipendijas kūrybai.

Kmitová yra pelnusi Jáno Levoslavo Bella's apdovanojimą (2008). Jos kūriniai skambėjo jvairiuose festivaliuose; kompozitorė bendradarbiavo su Vienos *Klangforum*, Vokietijos simfoniniu orkestru, kvartetu *Arditti* ir kt. Taip pat menininkė domisi literatūra ir tapyba.

Kamea (2000–2001). Kompozitorė savo kūrinių inspiracijomis nurodo jvairiausius šaltinius – tai gali būti pasivaikščiojimas, ko nors stebėjimas, pokalbis ar konkretus garsas. „Mane įkvepia ir kiti menai, pavyzdžiui, literatūra, dailė.“

Kamėja, arba gema, yra taurus ir didingas akmens raižinys. Pjesės šešiems instrumentams dvisluoksniškumą lémė kamėjos struktūra – ją sudaro iškilęs vienspalvis piešinys ant kitos spalvos pagrindo. Kompozitorė muzikoje norėjo perteikti šį perėjimą iš vieno sluoksnio į kita.

Jana Kmitová (b. 1976) studied piano with Melánia Hermanová and composition with Jozef Podprocký at the Conservatory in Košice, afterwards composition with Dušan Martinček at the Academy of Performing Arts in Bratislava (1996–2001) and with Michael Jarrell at the *Universität für Musik und darstellende Kunst* in Vienna (1999–2004). She participated in compositional courses in Czech Republic, France, Germany, Austria, Canada, Switzerland. In 2000 and 2002 she received scholarship of Japan foundation Nippon-Wien, and in 2001, 2003 and 2004 she took part in the Takefu Festival in Japan, where she received a compositional prize. In 2009–2013 Kmitová cooperated with international competition *Musical Spring* in Rajec, creating compositions for the winners of the competition. In 2013 she received a scholarship of the Austrian Federal Ministry for Education, Arts and Culture and in 2014 – State scholarship for composition from the Austrian Federal Ministry for Education, Arts and Culture.

Kmitová is holder of the Ján Levoslav Bella Prize for 2008. Her compositions have been presented at festivals in her homeland and abroad. She has collaborated with *Klangforum Wien*, *Deutsches Symphonie Orchestra*, *Arditti Quartet* and other ensembles. She is also actively involved in literature and fine art.

Kamea (2000–2001). While talking about her inspirations, Kmitová states that they are very varied, “it can be a walk, a look, a conversation or a sound. I am often inspired by other art forms, such as literature or painting.” Kamea means *camée* (eng. cameo),

a sublime cut or engraved stone. The piece for six instruments is formed in two layers, like in a cameo we see two layers of colors – the upper layer of the image and the background layer. The composer was interested in the transition from one layer to another.

György Kurtág, žr. p. 15–16.

Signs, Games and Messages (1961–2005) – tai prieš daugiau kaip 50 metų kompozitorius pradėtas kurti ypač asmeniškų miniatiūrų ciklas, kurį sudaro trumputės, apie dvi minutes trunkančios instrumentinės pjesės. Dauguma jų dedikuotas ar buvo įkvėptos konkretaus asmens, Kurtágo pažstamo ar bičiulio. Vienos šių pjesių skamba ižūlokai, kitos – liūdnai, tyliai, melancholiškai ir mīslingai arba linksmai ir žaismingai. Kiekvieną minitiūrą prededa ryški, dėmesį iškart prikaustanti muzikinė frazė. Ciklas sukurtais vienam instrumentui.

György Kurtág, see p. 15–16.

Signs, Games and Messages (1961–2005) is a collection of very personal miniatures, which Kurtág began writing more than 50 years ago. The cycle consists of short miniatures, up to two minutes. Many have been written, dedicated or inspired by a particular person; they pass, sometimes impertinent, sad, serene, cheerful, joyful, thoughtful, or melancholic. Each movement takes a striking, attention-grabbing idea, plays with it very briefly and then moves on. An entire album is devoted to a solo orchestral instrument.

Christopheris Trebue Moore'as (g. 1976) – San Franciske, Kalifornijoje, gyvenantis akustinės ir elektroninės muzikos kūrėjas. Iš Teksaso kilęs kompozitorius pradžioje mokėsi groti džiazo ir roko gitara, studijavo harmoniją, kontrapunktą ir improvizaciją. 2008 m. jis apgynė menų daktaro laipsnį Stanfordo universitete, kuriame studijavo kompoziciją, vadovaujamas Briano Ferneyhough, Marko Applebaumo, Chriso Chafe's ir Josho Levine'o.

Nuo 1990-ujų intensyviai kuriantis Moore'as parašė muzikos įvairiems solo instrumentams ir kamerinėms sudėtimi, elektroninių, vokalinų kompozicijų bei kūrinių orkestrui. Jo kūryba skambėjo JAV ir Europos festivaliuose, konferencijose, ją pristatė tokie atlikėjai kaip kvartetas *Arditti*, ansambliai *Surplus*, *Musikfabrik*, *International Contemporary Ensemble (ICE)*, *Earplay*, *Insomnio*, smuikininkas Graeme'as Jenningsas, pianistas ir dirigentas Keithas Kirchoffas. Kompozitorius kūrinių diskografijos sklaida užsiima JAV kompanija *Innova Records*, o kūrinių partitūras leidžia *Edition Gravis* Berlyne.

From www.keithkirchoff.com/CTM.html

Dementia Praecox (2011). *Dementia praecox* – demencija, silpnaptystė išsaukiantis psichinių funkcijų pažeidimas. Demincijai apibūdinti taip pat naudojama šizofrenijos sąvoka.

Christopher Trebue Moore (b. 1976) is an active composer of acoustic and electroacoustic music currently residing in the San Francisco Bay Area. A native of Texas, he began formal studies of music at an early age focusing on jazz and rock guitar as well as harmony, counterpoint, and improvisation. In 2008 he completed his DMA at Stanford University where he studied composition with Brian Ferneyhough (primarily), Mark Applebaum, Chris Chafe and Josh Levine.

Since 1990 Moore's body of work to date includes a long list of instrumental works for chamber and solo forces, in addition to several purely electronic works, pieces for voices, and for orchestra. Moore's music has been performed in the USA and Europe at various festivals and conferences by a host of performers, including the *Arditti Quartet*, *Ensemble Surplus*, *Musikfabrik*, International Contemporary Ensemble (ICE), *Earplay*, *In-somnio*, Graeme Jennings, Keith Kirchoff. His composition for wind trio and percussion with live and fixed electronics written for *Musikfabrik* was premiered at the *Donau-eschinger Musiktage 2009*. His discography is distributed by *Innova Records* (USA), with printed music published by *Edition Gravis* (Berlin).

From www.keithkirchoff.com/CTM.html

Dementia Praecox (2011). *Dementia praecox* (a "premature dementia" or "precocious madness") is a chronic, deteriorating psychotic disorder. *Schizophrenia* is the new word describing this disease.

2008 m. susibūrės ansamblis **Quasars** yra sukaupęs įvairų repertuarą nuo praėjusių epochų muzikos iki šiuolaikinių kompozicijų. Nemažą dėmesį ansamblis skiria retų ir pamirštų kūrinių, ypač Slovakijos kompozitorų muzikos atlikimui. Kolektyvas pristatė tokius autorių, kaip Bentas Sørensenas, Michaelas Jarrellas, Kaija Saariaho ir Toshio Hosokowa, kūrinius.

2012 m. *Quasars* dalyvavo Darmštato naujosios muzikos vasaros kursuose. Taip pat ansamblis koncertavo festivaliuose *Música Viva* Lisabonoje, *Arcus Temporum* Panonhalmoje (Vengrija), *Varšuvos rudo*, *Ostravos dienos* ir kt., pasirodė tokiose scenose kaip Briuselio *Flagey Centre* bei Miuncheno *Gasteig*. Savo šalyje, Slovakijoje, ansamblis yra nuolatinis Bratislavos muzikos festivalio ir *Melos-Ethos* dalyvis. *Quasars* surengė bendrų pasiodymų su fleitininkais Camilla Hoitenga ir Mario Caroli, smuikininku Daliboru Karvay, dainininke Lionelu Peintre, Sergejumi Kopčáku ir Stephanu Logesu.

Quasars buvo Košicės miesto kultūros centro *Kasárne/Kulturpark* reziduojantis ansamblis. Kolektyvo parengtas koncertų ciklas tapo vienu svarbiausių akcentų 2013 m. *Europos kultūros sostinės dienų* bei *ISCM Pasaulio muzikos dienų* renginių tvarkaraštyje. Atliekant Ivano Buffa'o kompoziciją *Organismi*, ansamblis atlikėjai grojo su Slovakijos filharmonijos simfoniniu orkestru.

Quasars yra sudaręs garso įrašų sutartį su kompanija *Hevhetia*. Jų kompaktinė plokštėlė su Schönbergo, Albrechto ir Hindemitho kūriniais pelnė bene svarbiausią menininkų

apdovanojimą Slovakijoje – statulėlę *Krištolinis sparnas* (*Krištálové krídlo*). Kitą ansamblį CD su Mahleriu, Debussy, Albrechto ir Poulenco muzika čekų muzikos žurnalas *Harmonie* įvertino aukščiausiu prizu *Editor's Choice*.

Established in 2008, **Quasars Ensemble** performs a wide range of repertoire consisting of contemporary classical music as well as music of the past eras. The orchestra's focus is on the introduction of rare and forgotten ensemble pieces, particularly by Slovak authors. The ensemble performed concert works of some of the world's most influential contemporary music composers, such as Bent Sørensen, Michael Jarrell, Kaija Saariaho and Toshio Hosokawa, with composers themselves in attendance.

In 2012, *Quasars Ensemble* was selected to take part in the International Summer Course for New Music in Darmstadt. *Quasars* performed at *Música Viva* in Lisbon, *Arcus Temporum* in Pannonhalma, at *Warsaw Autumn Festival* and at *Ostrava Days Festival*, among others. It had the honor to play at Flagey in Brussels and at Gasteig in Munich. In Slovakia, it is a regular guest in festivals, such as Bratislava Music Festival and *Melos-Ethos*. *Quasars Ensemble* cooperated with artists Camilla Hoitenga (flute), Mario Caroli (flute), Dalibor Karvay (violin), Lionel Peintre (baritone) Sergej Kopčák (bass) and Stephan Loges (baritone).

Quasars Ensemble has been the resident ensemble of the *Kasárne/Kulturpark* Cultural Center in Košice. Its concert cycle was an essential element in the European Capital of Culture 2013 and ISCM Music World Days 2013 projects in the city. The Slovak Philharmonic Orchestra hosted *Quasars'* soloist performing Ivan Buffa's *Organismi*.

Quasars Ensemble has a contract with *Hevheta* recording company. Their album containing pieces by Schönberg, Albrecht and Hindemith was awarded with the most prominent artistic award in Slovakia, *Kristálové krídlo* (*Crystal Wing*). *Harmonie*, a prestigious Czech music magazine, gave their recording of the works of Mahler, Debussy, Albrecht and Poulenc its *Editor's Choice* award.

Spalio 27 d., 19 val. | 27 October, 7 PM

Šiuolaikinio meno centras | Contemporary Art Centre

QUARTETTISSIMO

ČIURLIONIO kvartetas | ČIURLIONIS String Quartet

Jonas Tankevičius (I smuikas | 1st violin)

Darius Dikšaitis (II smuikas | 2nd violin)

Gediminas Dačinskas (altas | viola)

Saulius Lipčius (violončelė | cello)

CHORDOS kvartetas | CHORDOS String Quartet

Ieva Sipaitytė (I smuikas | 1st violin)

Vaida Paukštienė (II smuikas | 2nd violin)

Robertas Bliškevičius (altas | viola)

Vita Štiugždinienė (violončelė | cello)

ARTVIO kvartetas | ARTVIO String Quartet

Ingrida Rupaitė-Petrikiénė (I smuikas | 1st violin)

Kristijonas Venslovas (II smuikas | 2nd violin)

Tomas Petrikis (altas | viola)

Povilas Jacunskas (violončelė | cello)

METTIS kvartetas | METTIS String Quartet

Kostas Tumosa (I smuikas | 1st violin)

Bernardas Petrauskas (II smuikas | 2nd violin)

Karolis Rudokas (altas | viola)

Rokas Vaitkevičius (violončelė | cello)

Joris Sodeika (fortepijonas | piano)

Raimondas Sviackevičius (akordeonas | accordion)

Andrius Rekašius (perkusija | percussion)

Julius Juzeliūnas Styginių kvartetas Nr. 4 <i>Raga keturiems</i> String Quartet No. 4 <i>Raga a quattro</i> (1980)	Pēteris Vasks <i>Viatore vienuolikai styginių instrumentų</i> for 11 string instruments (2001)
Žibuoklė Martinaitytė <i>Sort Sol</i> dviem styginių kvartetams for 2 string quartets (2016, premjera premiere)*	Rūta Vitkauskaitė <i>Nušvesti lygumai</i> keturiems styginių kvartetams erdvėje <i>Event Horizon</i> for 4 string quartets in the space (2016, premjera premiere)*
Ramūnas Motiekaitis <i>X ciklai</i> dviem kvartetams, akordeonui ir perkusijai <i>X Cycles</i> for 2 string quartets, accordion and percussion (2016, premjera premiere)	Gintaras Sodeika <i>Tettigonia perdida</i> (<i>Žiogas paklydėlis</i>), <i>Dada concerto grosso</i> fortepijonui, violončeli, keturiems styginių kvartetams ir kontrabosui <i>Tettigonia perdida</i> (<i>Stray Grasshopper</i>), <i>Dada concerto grosso</i> for piano, cello, 4 string quartets and double-bass (2016)
Simon Steen-Andersen <i>Study for String Instrument No. 1</i> trims styginiams instrumentams for 3 string instruments (2007)	

* Festivalio GAIDA užsakymas | GAIDA Festival commission

Vienas žymiausių lietuvių kompozitorų, muzikos pedagogas ir teoretikas, visuomenės veikėjas **Julius Juzeliūnas** (1916–2001), kaip ir jo mėgstami kompozitoriai Bártokas, Hindemithas ar Messiaenas, kurių kūrybą jis laikė pavyzdžiu, sukūré ir plėtojo savo kompozicinę sistemą. Intensyvai intelektualinė veikla bei politinio klimato kaita 7-ojo deš. pradžioje lėmė kompozitoriaus atsitraukimą nuo nacionalinio romantizmo ir priartėjimą prie modernios kūrybos principų. Kaip tikras strukturalistas Juzeliūnas néré į lietuvišką folklorą, tyrinédamas būdingas intonacines ļastelės, atraminius tonus, atskleisdamas jų sudėtingą pasikartoimų ir ryšių sistemą. Šiuo pagrindu kompozitorius sukūrė savą modalinio pobūdžio harmoninę sistemą, kurią apibendrino veikale *Akordo sandaros klausimu*, tapusiame habilitacinio darbo pagrindu. Juzeliūnas buvo vienas įtakingiausių kompozicijos dėstytojų, išugdės ne vieną kompozitorų kartą. Gausaus Juzeliūno kūrybinio palikimo pagrindinę dalį sudaro monumentalūs stambios formos veikalai. Kompozitoriaus kūrybai yra būdingas konstruktivumas,

glaudūs ryšiai su lietuvių muzikiniu folkloru, ypač monodinėmis dainomis ir sutartinėmis.

1944–1948 m. Juzeliūnas kompoziciją studijavo Kauno konservatorijoje (prof. J. Gruodžio kl.), 1952 m. baigė Sankt Peterburgo konservatorijos aspirantūrą (prof. V. Vološinovo kl.). Nuo 1952 m., vadovaudamas kompozicijos klasei LMTA, išugdė daugiau kaip 40 kompozitorių. 1972–1987 m. nemažai keliavo tyrinėdamas neeuropines muzikos kultūras: aplankė Nigeriją, Birmą, Tunisią, Kongą, Mauricijų. 1988 m. Juzeliūnas pradėjo aktyvią veiklą *Sajūdyje*, buvo jo iniciatyvinės grupės, vėliau – jo seimo tarybos narys, Komisijos stalinizmo nusikaltimams tirti tarybos pirmininkas. 1991 m. pelnė Lietuvos nacionalinę premiją.

Pagal www.mic.lt

Styginių kvartetas Nr. 4 *Raga keturiems* (1980). 8–9 dešimtmečiais Juzeliūnas ne tik apsilankė tolimuose egzotiškuose kraštuose, bet ir intensyviai studijavo Rytų šalių (Indijos, Japonijos) tradicinės muzikos įrašus bei informacinią medžiagą. Tuo metu parašytame Ketvirtajame styginių kvartete, kaip ir kituose to laikotarpio Juzeliūno opusuose (*Ragamalika* pučiamujų kvintetui, Koncertas klarnetui ir styginiams), atgarsį rado ypač indų muzikinio mąstymo, formos sudarymo ypatumai.

Pagal Julius Juzeliūnas. Straipsniai. Kalbos. Pokalbiai, 2002

Like Bartók, Hindemith or Messiaen, whose music **Julius Juzeliūnas** (1916–2001) regarded as examples for his own work, the composer developed his own composition system. Intense intellectual work and a change in political situation influenced his move from national romanticism to modernism in the early 1960s. Like a true structuralist, Juzeliūnas plunged into studies of Lithuanian folk music, looking for typical melodic patterns, basic tones, their regular repetitions and relationships. On this basis he created his system of harmony, modal in character, which was set out in his doctorate *On the Structure of the Chord*, and consistently implemented in his creative work. For many years Julius Juzeliūnas was one of the leading composition teachers and his intellectual approach to the composition process has influenced generations of composers. The enormous volume of Juzeliūnas' compositions has at its centre monumental, large-scale works. Close attention to construction and links with folklore music, especially with monodic songs and polyphonic sutartines, are all defining characteristics of his work.

In 1944–1948 Juzeliūnas studied composition at the Kaunas Conservatory under Prof. Juozas Gruodis, in 1949–1952 continued his studies at the St. Petersburg Conservatory under Prof. Vladimir Voloshinov. Since taking over the composition class of the LAMT in 1952, he has trained over 40 composers; in 1979 he was awarded a Professorship. Between 1972–1987 he made various trips to study non-European musical cultures, travelling to Nigeria, Burma, Tunisia, Congo, and Mauritius. In 1988 Juzeliūnas became actively involved in the Sajūdis movement being a founder member and, later, a parliamentary member of this group. He served as Chairman of the Commission to investigate Stalinist crimes. In 1991 he was awarded the Lithuanian National Prize.

From www.mic.lt

String Quartet No. 4 *Raga a quattro* (1980). Besides visiting the exotic non-European countries, in 1970–80s Juzeliūnas was deeply involved in the intense studies of Eastern cultures, music records and various publications on Indian and Japan traditional music. At that time he composed his Fourth String Quartet that was enriched with the elements of Indian musical language and the logic of musical form along with the other compositions of the same period (e.g., *Ragamalika* for wind instrument quintet and Concerto for clarinet and strings).

From *Julius Juzeliūnas. Articles. Speaches. Interview, 2002*

„Sunku kalbėti apie garsus. Lengviau klausytis jų ar žaisti jais kuriant. Tačiau muzika man niekuomet nebuvvo žaidimas. Garsuose ieškau paslėptos prasmės, glūdinčios kiekviename šios visatos atome. Kiekvienu kūriniu noriu užduoti egzistenciskai svarbų klausimą ir atsakyti į jį. Kūrinys – tarsi būsena, kuri keičia, transformuoja ir patį autorij, ir klausytojus”, – sako **Žibuoklė Martinaitė** (g. 1973). Jos muzikai būdingas teatrališumas, koncertišumas, asociatyvi, erdviskumo pojūtį teikianti atmosfera. Dažnai išnaudojamos kraštutinės techninės instrumentų galimybės, atskiriems atlikėjams tenka efektingų virtuozinių solo epizodų, nevengiama ekspresyvaus, netgi agresyvaus skambesio.

1991–1997 m. Martinaitė kompoziciją studijavo LMTA (prof. B. Kutavičiaus ir prof. J. Juzeliūno kl.), nuo 1998 m. tobulinosi tarptautiniuose kompozicijos meistriškumo kursuose Vokietijoje, Austrijoje, Prancūzijoje ir Norvegijoje (Darmštato naujosios muzikos vasaros kursai, *IRCAM/Acanthes, Royaumont* ir kt.). Nuo 2001 m. kompozitorė nuolat pelno stipendijas kūrybiniam darbui *Künstlerhaus Lukas* Vokietijoje, *Cité des Arts* Prancūzijoje, JAV menininkų namuose (*MacDowell Colony, Aaron Copland House, Millay* ir kt.). Nuo 2009 m. ji gyvena Niujorke, kur yra gavusi festivalio *MATA* užsakymą ir apdovanota festivalio *Look&Listen* kompozitorų prizu.

Martinaitės kūriniai skambėjo įvairiose Europos, Azijos šalyse ir JAV, 2009 m. sukurtą simfoninį opusą *Tūkstančiai durų į pasaulį* transiliavo *Euroradijas*. Už ši kūrinį ir *Horizontus* LKS metų kūrinių rinkimuose kompozitorė pelnė geriausio simfoninio darbo apdovanojimus.

Pagal www.mic.lt, www.zibuokle.com

Sort Sol (2016, premjera). *Sort Sol* iš danų kalbos išvertus reiškia „juodoji saulė“. Taip vadinamas reiškinys, kai priartėjės didžiulis paukščių būrys tarsi uždengia saulę. Susibūré paukščiai sinchronizuotai plasnoja ir sudaro vientisą judančią figūrą, kuri tai regimai plečiasi, tai traukiasi. Kūrinyje aibė mažų judesių (motyvų) formuoja vieną didesnį darinį. Imituojant paukščio sparnų judėjimo trajektoriją, instrumentai išstoja vienas po kito, taip sukurdami vėluojantį sinchroniškumą ir garsinę simetriją tarp dviejų kvartetų. Paukščių būrio priartėjimas ir nutolimas yra garsinė iliuzija – pradinis efemeris kas flažoletų motyvas įgauna vis apčiuopiamesnį garsinį pavidalą, kuris vėliau tilsta ir galiausiai išnyksta. Instrumentų išdėstymas erdvėje yra aliuzija į išskleistus paukščio sparnus.

Žibuoklė Martinaitė

"It is difficult to speak about sounds, instead of just listening to them or playing with them in the composition process. I never considered music to be a mere game, I was always looking for the hidden meaning in sounds. I want to ask an existential question and to find the answer to it with every new composition. Composition is a very particular state of mind, which transforms the composer as well as the listeners", – says **Žibuoklė Martinaitytė** (b. 1973). Her music is distinguished by theatrical character, concerto-type quality, evocatively spacious atmosphere. The composer often challenges technical limitations of the instruments, sprinkling her scores with virtuoso solo passages and achieving highly expressive, sometimes even aggressive sound.

In 1993–1997 Martinaitytė studied composition at the LAMT under Prof. Bronius Kutavičius and Prof. Julius Juzeliūnas, and later participated in numerous composition courses, including *Darmstadt New Music Summer Course*, *IRCAM/Acanthes*, Royaumont and others. Starting from 2001 she has been granted fellowships for creative residencies at *Künstlerhaus Lukas der Stiftung Kulturfonds* in Germany, *Cité des Arts* in France and numerous others in the USA (*The MacDowell Colony*, *Aaron Copland House*, *Millay Colony* and others). Currently residing in New York, she has had commissions with the MATA festival, *Barlow Endowment* and was awarded the *Look&Listen Composers Competition Prize*.

Martinaitytė's music has been performed throughout Europe, Asia and the USA. Her piece *A Thousand Doors to the World* was commissioned by the Lithuanian National Radio on the occasion of Vilnius European Capital of Culture 2009 and was broadcasted by *Euroradio*. This and *Horizons* received the LCU award as Best Orchestral Performance.

From www.mic.lt, www.zibukle.com

Sort Sol (2016, premiere). "Sort Sol" translated from Danish means "black sun". It is a name for the phenomena when an approaching huge flock of birds covers the sun. Banded together, birds flutter in a synchronized manner, creating a seamless moving figure, which is visibly expanding or shrinking. In the piece a multiplicity of small micro-movements or motifs forms one larger entity. To mimic the trajectory of the movement of the bird's wings, the instruments join one after another, creating delayed synchronicity and audio symmetry between the two quartets. The approach and drifting of the flock here is an acoustic illusion – the initial ephemeral motive of natural harmonics transforms into a more and more tangible audible formation, which eventually disappears into silence. The layout of instruments in the space alludes to the expanded wings of a bird.

Žibuoklė Martinaitytė

Ramūnas Motiekaitis (g. 1976) kompoziciją studijavo Lietuvos ir Norvegijos muzikos akademijose, 2011 m. Helsingio universitete apgynė daktaro laipsnį. 2008–2010 m., pelnės Japonijos švietimo ministerijos paramą, dirbo tyreju Musashino muzikos akademijoje Tokijyje; 2013–2014 m., remiamas *Canon* fondo Europoje, tėsė tyrimus Nanzano religijų ir kultūrų institute Nagajoje. Šiuo metu Motiekaitis Vilniaus universitete dėsto Japonijos filosofiją, Vytauto Didžiojo universitete – paskaitas apie Rytų Azijos budizmą ir

meną bei LMTA – estetiką. 2012 m. už monografiją *Bevardžio vidurio poetika: Japonija ir Vakarai XX amžiaus filosofijoje ir muzikoje* jis pelnė prof. Vytauto Landsbergio fondo apdovanojimą už geriausią metų muzikologijos studiją.

Motiekaičio kūriniai skambėjo šiuolaikinės muzikos festivaliuose Švedijoje, Norvegijoje, Prancūzijoje, Italijoje, Olandijoje, Belgijoje ir Didžiojoje Britanijoje. Jo kūriniai įvertinti LKS geriausią metų kūrinių konkursuose: 2006 m. jis pelnė apdovanojimą už kompoziciją *Mano iliuzijos garsas*, 2009 m. – už *Rugsėjo simfoniją* ir 2011 m. – už simfoninę partitūrą *Vabzdžių žingsniai*.

X ciklai (2016, premjera). Pastaruoju metu muzika vis sukrinta į kvadratiškus ciklus, kuriuos reikia kažkaip pavadinti. Galėčiau kalbėti ilgai ir patetiškai apie tai, kaip klausiausi, ko klausiausi ir ką išgirdau. Tačiau muzikos išpildymo būdai yra įvairialypiai ir nenuspėjami, tad geriau palikti juos atvirus.

Šie ciklai, kai jais patikiu, caksi ir sukasi kaip X raidelės. Net pulsuoj. Į juos įsilauzyti reikia šiek tiek didesnės tylas, nei įprasta. Esu sentimentalų mašina, kuri norėtų būti labiau mašina.

Ramūnas Motiekaitis

Ramūnas Motiekaitis (b. 1976) studied composition at the Lithuanian and Norwegian academies of music. He pursued and completed doctoral studies at the University of Helsinki (2006–2011). During 2008–2010, with the support of Japanese Ministry of Education, Motiekaitis worked as a researcher at the Tokyo Musashino Academy of Music. During 2013–2014, with the support of Canon foundation in Europe, he continued his research at Nanzan Institute for Religion and Culture in Nagoya, Japan. Motiekaitis currently lectures on Japanese philosophy at Vilnius University, on East Asian Buddhism and Arts at Vytautas Magnus University and on aesthetics at the LAMT. In 2012 he was awarded the Vytautas Landsbergis prize in fundamental musicology for his monograph *Poetics of the Nameless Middle. Japan and the West in Philosophy and Music of the Twentieth Century*.

Motiekaitis' pieces were performed in contemporary music festivals of Sweden, Norway, France, Italy, Holland, Belgium and Great Britain. As a composer he also received LKS awards of the year in 2006 for his *The Sound of my Illusion*, 2009 for *Symphonie de Septembre*, and in 2011 for *Insects steps*.

X Cycles (2016, premiere). Lately the music has been constantly grouping itself into quadratic cycles, which must be named somehow. I could give a long and pompous speech about how I listened, what I listened to and what I heard. However, the ways of fulfilling the music are so varied and unpredictable, that it is better to leave them open-ended.

When I believe in these cycles, they click and turn like tiny letters X. They are pulsating, even. To really hear them, one requires a slightly deeper silence than usual. I am a sentimental machine, which would like to be more of a machine.

Ramūnas Motiekaitis

Simon Steen-Andersen, žr. p. 48.

Study for String Instrument No. 1 (2007). Judantis garsas ar skambantis judėjimas?

Kartojamas nesudėtingas *semplas* yra nuosekliai ardomas į atskirus elementus, savarankiškumą palaipsniui iجاuna ir judeisių. Pjesė užrašyta kaip judeisių partitūra, ją gali atliki bet kuris styginis instrumentas ar apskritai bet koks instrumentas. Tai tarsi grojančiojo choreografija. Choreografinis žaidimas arba net šokis, akompanuojantis sau pačiam.

Pagal www.simonsteenandersen.dk

Simon Steen-Andersen, see p. 48.

Study for String Instrument No. 1 (2007). Movement of sound or sound of movement? One simple “sample” is repeated over and over, and is slowly broken down in its individual elements, in a process of autonomizing the movements themselves. The piece is notated only as movements (and can therefore be played on any string instrument and maybe even on other instruments), and it is just as much a choreography for the player as it is a sounding piece for an instrument. A choreographic game – or even a kind of a dance, accompanying itself.

From www.simonsteenandersen.dk

Pēteris Vasks, žr. p. 49.

Viatore (2001). 2001 m. Vaskas sukūrė dvi versijas tuo pačiu pavadinimu *Viatore* (*Keliautojas*) – tai pjesė vargonams bei poema simfoninam orkestrui, kurias galima apibūdinti kaip filosofinę refleksiją žmogaus vidinio pasaulio tema. Poemos muzikinei kalbai būdingi iš sutemų išnyrančio ir į jas vėl nugrimzstančio kraštovaizdžio vaizdiniai, girdėti aliuzijų į Sibelijaus muzikai būdingą *ostinato*.

Pēteris Vasks, see p. 49.

Viatore (2001). In 2001 Vasks composed two versions under the same title *Viatore* (eng. Traveller) – a piece for organ and the tone-poem for symphony orchestra, providing some kind of a philosophical reflection on a person's inner world. Its musical language creates the sense of a landscape emerging and fading in the half-light, and resembles Sibelian ostinatos.

Rūta Vitkauskaitės (g. 1984) muzikinių interesų laukas yra labai platus. Dirbdama akademiniés kompozicijos sriuje (šiuo metu baigia rengti daktaro disertaciją Londono karališkojoje muzikos akademijoje), ji inicijavo eilę eksperimentinių grupių (muzikos vizualizacijos kolektivas *Muzika yra labai svarbi*, duetas *R&R Electronics*), organizavo šiuolaikinės muzikos renginius – 2006–2010 m. buvo festivalio *Druskomanija* direktoriė, 2009–2012 m. – laboratorių tinklo *Procesas* vadovė, šiuo metu su kompozitoriumi Martinu Q

Larssonu rengia kursus *New Music Incubator* profesionaliems muzikams. Dažnai kompozitorė savo muziką atlieka pati (smuikas, fortepijonas, balsas, elektronika, jos pačios instrumentų kolekcija ir rankų darbo instrumentai). Vitkauskaitė gilinasi į muzikos edukacijos sritį – dirbo Birmingemo šiuolaikinės muzikos edukacijos grupėje, buvo Karališkosios muzikos akademijos Atviros akademijos stipendininkė, nuo 2013 m. organizacijoje *Westminster Arts* Londone dirba su demencija sergančiais žmonėmis. Jos erdvinė opera *Confessions*, sukurta su Asa Nordgren ir Jensu Hendmanu, šiais metais plenė Auksinio scenos kryžiaus ir Metų muzikos vinies apdovanojimuis. Kompozitorė dažnai bendradarbiauja tarpdalykiniuose, skirtingas sritis jungiančiuose projektuose – kūrybinė operos komanda *Kliudžiai*, *Aronijos uvertūra* su tyreju Bartaku ir elektroninių instrumentų kūrėju Karlu Heinzu Jeronu. Taip pat menininkė gilinasi į suasmeninto muzikos suvokimo sritį (minėtinės performansas *Something Personal*, *Workshop* kompozicijos).

Nušvieti Lygumai (2016, premjera). Kūrinygimė iš inspiracijų – vaikystėje nugroto smuiko garsu, vėliau kūryboje vis atsikartojančios erdvinės muzikos styginiams ir eilės erdvinių kūrinių tamsoje ir šviesoje, tikrais ir įsivaizduojamais garsais apglėbiančių klausytojā ar jų grupę. Kūrybinis impulsas kilo ir iš nuoseklaus, beveik šešerių metus trukusio gilinimosi į muzikos kūrybos procesą, jo inspiracijas, polinkius, sąmonės ir pasąmonės sąveikas bei jų paveiktus kūrybinius sprendimus, jų ribų, paribų ir horizontų sąsajas. O taip pat – iš visa tai apibendrinančią, nuolat kintančią, užliejančią ir užvaldančią Lygumų dangaus užsklandą.

Rūta Vitkauskaitė

Rūta Vitkauskaitė's (b. 1984) musical interests are widely varied – while working in the field of classical composition (PhD in Composition at the Royal Academy of Music in London), Rūta has also been an active initiator of experimental music groups (music visualization group *Music is Very Important*, post-comedy band *R&R Electronics*), organizer and curator of contemporary music events (director of *Druskomanija* Festival in 2006–2010 and of workshop series *The Process* in 2009–2012, currently – facilitator of the *New Music Incubator* project together with President of FST, Martin Q Larsson). She often appears as a performer of her own music (violin, piano, voice, electronics, her instrument collection, and her handmade instruments). Rūta has a deep interest in music education (Birmingham Contemporary Music Group Learning Trainee, Fellow at the Open Academy at the Royal Academy of Music, since 2013 she has been working creatively with people living with dementia through Westminster Arts). In her creative practice she often takes collaborative approach in music (currently – *Spatial Opera Confessions* with Asa Nordgren and Jens Hendman, produced by *Operomanija*, and recently awarded Golden Cross of the Stage and *Nail of The Year* in Lithuania). She is a collaborator in interdisciplinary (creative opera group *Kliudžiai*) and cross-genre works (*Aronia Overture* in collaboration with researcher Bartaku and sound artist Karl Heinz Jeron). On her individual practice, Rūta is researching personal music performance (*Something Personal* performance, and *Workshop Compositions*).

Event Horizon (2016, premiere). The composition was born out of the sounds of a violin overplayed in the childhood, later reappearing in compositions for string instruments,

and from spatial music in the dark, and in the light, submerging audiences, sometimes only one person, into audible and imaginary soundscapes. And from persistent research, lasting almost six years, into the compositional process – initiation, inspirations, tendencies, conscious and subconscious processes, and the compositional decisions affected by them; the interaction between the edges, borders and horizons of the two. And all of that unfolding into constantly changing, impermanent and overpowering skies, disappearing into the Event Horizon.

Rūta Vitkauskaitė

Gintaras Sodeika, žr. p. 42–43.

Tettigonia perdida (Žiogas paklydėlis) (2016)

„...apsidairau aplink, – DADA gyvas!..“ (Žiogas paklydėlis)

Šis kūrinys – tai žiogo paklydėlio apeiga-meditacija DADA tema. Šiais metais sukanka 100 metų, kai buvo paskelbtas *Dada manifestas*. Žiogas paklydėlis įsitikinės, kad DADA tebéra gyvas ir aktualus...

Kūrinio premjera įvyko 2016 m. rugėjo 30 d. festivalyje *Permainų muzika*.

Gintaras Sodeika

Gintaras Sodeika, see p. 42–43.

Tettigonia perdida (Stray Grasshopper) (2016)

„... I look around, – DADA is alive!..“ (Stray Grasshopper)

This composition is some kind of a ceremonial meditation on the subject of DADA by a stray grasshopper. This year marks the centenary since *Dada Manifesto* was announced. Stray grasshopper still believes in the relevance and vitality of DADA...

The premiere was held on 30 September 2016 at the *Music of Changes* Festival.

Gintaras Sodeika

Lietuvos nacionalinės kultūros ir meno premijos laureatas **Čiurlionio kvartetas** gyvuoja nuo 1968 m. Plati kolektyvo gastrolių geografija driekiasi nuo Europos šalių iki Kinijos, JAV ir Jungtinių Arabų Emiratų. Ansamblis buvo pakvietas dailyvauti pasaulinėse parodose *EXPO Aichi* Japonijoje ir *MIDEM 2005* Prancūzijoje, Lietuvos kultūrą reprezentavo Šilko kelio festivalio renginiuose Sianio mieste Kinijoje (2014), koncertuose Krokuvoje, Lenkijoje (2015). Kvartetas ne kartą grojo tokiuose festivaliuose kaip *Prahos pavasaris*, Šlēzvigo-Holšteino, *Europamusicale*, *Amadeo* ir kt., koncertavo Leipcigo *Gewandhaus*, Amsterdamo *Concertgebouw*, Bonos *Beethovenhaus*, Berlyno *Schauspielhaus*, Paryžiaus *Musée d'Orsay*, Londono *Royal Festival Hall*, UNESCO ir daugelyje kitų salių.

Kvarteto repertuarė, greta klasicizmo ir romantizmo, daug dėmesio skiriamą XX a. bei lietuvių autoriams, kolektyvas puoselėja lietuvių profesionaliosios muzikos pradininko

kompozitoriaus ir dailininko Mikalojaus Konstantino Čiurlionio kūrybą. Kvartetas renėja teminius koncertų ciklus (Brahmso, Bartóko, Mozarto, Šostakovičiaus, Schuberto, Schumanno, Lotynų Amerikos kompozitorių ir kt.), 2015 m. savo koncertus Lietuvoje ir Italijoje (Florencijoje, Romoje ir L'Akviloje) kolektyvas skyrė kunigaikščio, valstybės ir visuomenės veikėjo, kompozitoriaus Mykolo Kleopo Oginskio gimimo 250-osioms metinėms. Šalia gausių CD jrašų ansamblis yra išleidęs autorinę plokštelę VCD formatu, įgrojės kūrinių Lietuvos ir kitų šalių radijo bei garso jrašų studijose. Atlikėjai groja unikalais XVIII a. italų meistrių instrumentais.

Pagal LNF informaciją, www.filharmonija.lt

The Čiurlionis Quartet, a recipient of the Lithuanian National Culture and Art Prize, was founded in 1968. Its vast concert geography stretches from Europe to China, the USA and to the UAE. The Quartet was invited to take part in the EXPO Aichi in Japan and MIDEM 2005 in France, represented Lithuania in the *Silk Road International Festival* in Xi'an (China, 2014), Cracow (Poland 2015). It made return-concerts in *Prague Spring* (Czech Republic), Schleswig-Holstein and *Europamusicale* (Germany), *Amadeo* (Croatia) and St. Magnus (Great Britain), to name but a few festivals. The ensemble has appeared in such venues as *Gewandhaus* in Leipzig, *Concertgebouw* in Amsterdam, *Beethovenhaus* in Bonn, *Schauspielhaus* in Berlin, *Musée d'Orsay* in Paris, the UNESCO headquarters and many others. Following the Quartet's debut at the Royal Festival Hall in London, the reviewer of *Musical Opinion* (2005) wrote about its "exquisite interpretation proving to be a timely reminder to chamber music lovers in London of what genuine quartet playing should be."

In addition to classical and romantic works, the Quartet's repertoire embraces oeuvre of Lithuanian and 20th century composers, as well as the legacy of composer and painter Mikalojus Konstantinas Čiurlionis, the father of Lithuanian professional music. The Quartet has presented many series of portrait-concerts (Brahms, Bartók, Mozart, Shostakovich, Schubert, Schumann, Latin American composers, etc.). In 2015, the ensemble's concerts in Lithuania and Italy (Florence, Rome and L'Aquila) were dedicated to the 250th anniversary of Michał Kleofas Ogiński, a nobleman, diplomat, politician and composer. In addition to recordings for national and international radio stations, the Quartet has released numerous CDs and a VCD. The musicians play unique instruments produced by the 18th century Italian masters.

Information by LNF, from www.filharmonija.lt

Pagrindinis 1997 m. susibūrusio **styginių kvarteto Chordos** tikslas – pristatyti Lietuvos ir pasaulio klausytojams naujausius lietuvių muzikos pavyzdžius, kurių jrašų su-kaupta ir Lietuvos radijo fonduose. Kvarteto dėka Lietuvoje pirmą kartą nuskambėjo Nymano, Feldmano, Crumbo, Reicho, Ligeti ir kitų garsių šiuolaikinių kompozitoriu kom-

pozicijos. Kvarteto repertuarė – ir ankstesnių epochų kompozitorų kūriniai, projektais su roko ir džiazo muzikantais. Kolektyvas yra dalyvavęs įrašant muziką kino filmams, teatrui, Lietuvos kompozitoriai yra jam sukūrę ir dedikavę kompozicijų.

Chordos nuolatos rengia pasirodymus su žymiausiais Lietuvos muzikos atlikėjais, užsienio šalių muzikantais, muzikuoją Lietuvoje vykstančiuose festivaliuose: *Gaida*, *Vilniaus festivalis*, *Jauna muzika*, *Permainy muzika*, *Muzikos rudo*, *Vilnius Jazz* ir kituose, yra koncertavęs Vokietijoje, Švedijoje, Latvijoje, Belgijoje, Prancūzijoje, Austrijoje, Rusijoje, Lenkijoje, Turkijoje, Norvegijoje, Anglijoje, dalyvavęs festivaliuose *MaerzMusik*, *Klangspuren*, *Musicprotocoll* ir kt.

1999 m. kvarteto nariams paskirta jaunojo menininko stipendija, 2001–2003, 2005, 2006 m. – Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos valstybės stipendija.

Formed in 1997, **Chordos String Quartet** demonstrates an enduring commitment to promoting the latest in Lithuanian music abroad and bringing the most recent as well as greatest pieces of contemporary repertoire to wide audiences in Lithuania. *Chordos* has significantly enriched the musical resources of the Lithuanian National Radio by recording both newly written and classical pieces by Lithuanian and foreign composers. The ensemble was in fact the first in Lithuania to perform quartet pieces by many world-renowned contemporary composers, such as Nyman, Feldman, Crumb, Reich, Ligeti, etc. Its continuous collaboration with the living composers has thus far yielded a number of compositions written and dedicated especially for the ensemble. Apart from contemporary works, its extensive repertoire encompasses a rich variety of different styles, epochs and genres, as well as joint projects with rock and jazz musicians. Its recent recording credits also include music for films and theatre.

Chordos has been regularly performing with many prominent Lithuanian classical musicians and foreign performers. The quartet has participated in a variety of music festivals in Lithuania (*Gaida*, *Vilnius Festival*, *Jauna muzika*, *Permainy muzika*, *Music Autumn*, *Vilnius Jazz*, etc.). The ensemble has also been frequently invited to perform on international tours to various festivals (*MaerzMusik*, *Klangspuren*, *Musicprotocoll*, etc.) and projects in the United Kingdom, Germany, France, Austria, Sweden, Belgium, Norway, Poland, Czech Republic, Latvia, Russia.

Chordos String Quartet was the recipient of the State Scholarship for Young Artists in 1999 and the State Scholarship of the Lithuanian Ministry of Culture in 2001–2003, 2005, 2006.

2003 m. susibūrės **styginių kvartetas**

ArtVio groja muziką nuo klasikos šedevrų iki šiuolaikinių opusų. Kvartetas tobulinosi meistriškumo kursuose Reichenau (Austrija), kuriuos vedė *Amadeus*, *Artis*, *Bartóko*, *Janáčeko*, *Smetanos* styginių kvartetų nariai. Ansamblis dalyvavo festivaliuose Portugalijoje, Usedomo

Vokietijoje, *Reykholtsátið* Islandijoje, *Probaltica* Lenkijoje ir kt. 2005 m. ansamblis dalyvavo reprezentaciniame LR Prezidento Valdo Adamkaus vizito Ispanijoje koncernte Karalių rūmuose, skirtame Karaliaus Juano Caroso bei Karalienės Sofijos garbei. Su violončelininku ir dirigentu Davidu Geringu surengė koncertus Klaipėdoje, Vilniuje bei Usedomo muzikos festivalyje.

2007 m. kvartetas išleido savo pirmąjį kompaktinę plokštélę su Lietuvos kompozitoriu Eduardo Balsio, Anatolijaus Šenderovo ir Juozo Širvinsko kūriniiais. 2010 m. Londone su pianistu Eduardu Oganesianu išleista kompaktinė plokštélė su Friedricho Gernsheimo fortepijoniniais kvintetais. Kvarteto muzikantai redagavo ir parengė leidybai Eduardo Balsio ir Fausto Laténo styginių kvartetus.

Kvartetas griežia prancūzų meistrų XVIII–XIX a. pagamintais instrumentais. Instrumentų savininkas ir kvarteto mecenatas yra p. Jonas Žiburkus.

ArtVio String Quartet was formed in 2003. It displays stylistic diversity by performing various music from great classical masterpieces to contemporary works. For several years in a row the quartet took part in the master classes in Reichenau (Austria), where they have been tutored by the members of *Amadeus*, *Artis*, *Bartók*, *Janáček* and *Smetana* quartets.

ArtVio Quartet has performed in various festivals in Portugal, Usedom in Germany, *Reykholtsátið* in Iceland, *Probaltica* in Poland and others. In June 2005 the quartet participated in a concert at the Royal Palace of *El Prado* in Madrid, given in the honour of King Juan Carlos I and Queen Sofia during a two-day Spanish visit of the President of Lithuania Valdas Adamkus. *Art Vio* gave several concerts in Lithuania and Germany together with the famous cellist David Geringas.

In 2007 the quartet has released its first CD with works by Lithuanian composers; in 2010 *ArtVio* and pianist Eduard Oganesian recorded the Piano Quintet of German composer Friedrich Gernsheim in London. The members of the quartet have collaborated in the editing and publishing of two string quartets by Lithuanian composers Eduardas Balsys and Faustas Latėnas.

ArtVio String Quartet members play instruments created by the 18–19th century French masters. The owner of instruments and bows is Mr. Jonas Žiburkus.

Jaunas ir veiklus 2011 m. susikūrės **stygiinių kvartetas Mettis** dalyvauja įvairiuose Europos kamerinės muzikos festivaliuose bei meistriškumo kursuose Vilkrose, ISA (International Summer Academy) Austrijoje, Harmos Porto mieste (Portugalija), Utrechtu, Bordo ir kituose. Už sékmingus pasiromydymus tarptautiniuose vasaros kursuose kvartetas buvo apdovanotas Vienos menų universiteto Josepho Haydno instituto prizu, pelnė Gottfriedo von Einemo fondo apdovanojimą. Kolektyvas yra griežęs su Ysaëje kvarteto altininku Migueliu da Silva, Vilniaus festivalyje pasirodė drauge su *Quartetto di Cremona*. Nuo 2014 m. *Mettis* yra Europos

kamerinės muzikos akademijos (ECMA, the European Chamber Music Academy) narys. 2016 m. ansamblis grojo prestižinėje *Wigmore Hall* Londonė, pelnė VIII tarptautinio Bordo styginių kvartetų konkurso II premiją, taip pat buvo apdovanotas specialiu prizu. Tais pačiais metais kvartetas tapo IX tarptautinio Vittorio Rimbotti konkurso Fjezolėje nugalėtoju. 2015 m. Lietuvos nacionalinė filharmonija išleido *Mettis* autorinį CD *Intromusica*.

Pagal LNF informaciją, www.filharmonija.lt

Established in 2011, the young and vibrant **Mettis String Quartet** has taken part in various European chamber music festivals and master classes in Villemcroze (France), ISA (International Summer Academy, Austria), Harmos in Porto (Portugal), Utrecht (the Netherlands) and Bordeaux (France) among many others. For successful appearances in international summer academies, the Quartet was awarded the Joseph Haydn Institute Prize of the University of Music and Performing Arts Vienna as well as the Gottfried von Einem Music-Foundation Award. *Mettis* has collaborated with *Ysaÿe Quartet's* violinist Miguel da Silva, shared the Vilnius Festival stage with the renowned *Quartetto di Cremona* (Italy). In 2014, *Mettis* became a member of the European Chamber Music Academy (ECMA). In 2016, the Quartet appeared in the prestigious Wigmore Hall in London, garnered second prize and was awarded a special prize at the 8th International Bordeaux String Quartet Competition (France). In that same year *Mettis* became the winner of the 9th International Vittorio Rimbotti Competition in Fiesole (Italy). In 2015, the Lithuanian National Philharmonic Society released the Quartet's CD *Intromusica*.

Information by LNF, from www.filharmonija.lt

Joris Sodeika (g. 1990) fortėpijono magistro studijas baigė LMTA (prof. P. Geniušo kl.), tobulinosi Ninos Serioginos, Veros Nosinos, Eleonoros Tkach, Andriaus Žlabio, Marijos Koreckos-Soszowskos, Sergejaus Glavatskio, Ksenijos Knorre, Sergejaus Starodubtsevo ir kitų pianistų meistriškumo pamokose. Nuo 2011 m. kasmėt koncertuoja M. K. Čiurlionio muziejuje Druskininkuose, 2013 m. surengė solinį koncertą LMTA Didžiojoje salėje, pasirodė Narvos festivalyje Estijoje. 2014 m. dalyvavo tarptautiniame M. K. Čiurlionio festivalyje Vilniuje, koncertavo *Piano.lt* koncertų salėje. Sodeika yra Respublikinio J. S. Bacho konkurso, tarptautinio konkurso-festivalio *Muzika be sienų*, Z. Fibicho ir A. Dvarionaitės, *Gradus ad Parnassum* konkursų laureatas, 2015 m. tarptautiniame M. K. Čiurlionio pianistų konkurse pelnė diplomą. Koncertavo su Panevėžio kameriniu ir LMTA studentų simfoniniu orkestrais.

Joris Sodeika (b. 1990) obtained his MA from the LAMT, where he studied under Prof. Petras Geniušas. He has attended master classes given by pianists such as Nina Seriogina, Vera Nosina, Eleonora Tkach, Andrius Žlabys, Maria Korecka-Soszowska, Sergei Glavatski, Ksenija Knorre, Sergei Starodubtsev and others. Since 2011 he has been invited

annually to perform solo at the M. K. Čiurlionis Museum in Druskininkai. In 2013 he gave a solo concert in the Great Hall of the LAMT and also performed at the Narva Festival in Estonia. In 2014 he participated in the International M. K. Čiurlionis Festival in Vilnius and gave the concerts at the Piano.lt concert hall. Sodeika became a laureate of the National J. S. Bach Competition, the International *Music Without Limits* Competition-Festival, the Z. Fibich and A. Dvarionaitė Competition, the *Gradus ad Parnassum* Piano Competition, and was awarded the diploma at the international M. K. Čiurlionis Piano Competition in 2015. He performed with the Panevėžys Chamber Orchestra and the Youth Orchestra of the LAMT.

Raimondas Sviackevičius – platus akiračio menininkas, intelektualiai ir su atsidavimu formuojantis savo instrumento jvaizdži bei rengiamomis programomis drąsiai peržengiantis muzikinių žanrų ir repertuarų ribas. 1999 m. LMTA baigė magistro studijas (doc. Z. Abromavičiūtės kl.), stažavosi Lodzės muzikos akademijoje pas Bogdaną Dowlaszą bei Sibelijsaus muzikos akademijoje pas Matti Rantaneną, Karališkojoje konservatorijoje Hagoje baigė aspirantūros studijas (prof. F. Lipso ir J. DeWitho kl.). Yra pelnės premijas ir prizines veitąs daugelyje Lietuvoje rengiamų akordeonistų konkursų bei tarptautiniuose konkursuose, 2000 m. konkurse *Premio Internazionale per fisarmonica Stefano Bizzarri* apdovanotas pirma premija ir aukščiausiu įvertinimu – *Aukšine lyra*.

Sviackevičius solo griežę su LNSO, LVSO, Kauno simfoniniu, Lietuvos, Šv. Kristoforo ir Klaipėdos kameriniais orkestrais, parengė rečitalių, originalių programų festivaliuose Lietuvoje ir svetur, atlieka kamerinę muziką su įvairiais muzikantais ir ansambliais, dalyvauja eksperimentinės, džiazo muzikos projektuose; nuo 2004 m. yra šiuolaikinės muzikos ansamblio *Gaida* narys, nuo 2009 m. – LAT narys. Nuolatos bendradarbiaudamas su lietuvių kompozitoriais jis iniciavaro ir parengė naujų kūrinių akordeonui, kurių dalis jam ir dedikuoti (Žilbuoklės Martinaitytės *Proveržis*, Jurgo Juozapaičio AKO-07, Arvydo Malcio Koncertas ir kt.). 2004 m. išleido pirmąją solinę kompaktinę plokštelynę *A Farewell to Arms*, 2010 m. pasirodė lietuvių autorų kamerinių kūrinių plokštelynė *acCORPUSSimulacrum*.

Sviackevičius yra LMTA docentas, veda tarptautinius meistriškumo kursus, seminarus, dalyvauja konferencijose, tarptautinių konkursų žiuri veikloje, nuo 2008 m. yra Tarpautinių akordeono festivalių Vilniuje ir Palangoje meno vadovas, nuo 2010 m. – Lietuvos akordeonistų asociacijos prezidentas.

Pagal www.sviackevicius.com

Raimondas Sviackevičius is a musician of wide horizons, intellectually and with determination upgrading the status of his instrument, with his programming daringly breaking the limits of repertoire and genres. Sviackevičius graduated with an MA from the LAMT in 1999 (class of Assoc. Prof. Zita Abromavičiūtė). In 1998–1999 he studied

at the Academy of Music in Lodz, with Prof. Bogdan Dowlasz; in 1999–2000 he attended the Sibelius Music Academy in Helsinki, with Prof. Matti Rantanen. In 1999–2001 Sviackevičius pursued post-graduate studies at the Royal Conservatoire in The Hague, with Prof. Friedrich Lips and Johan De With. He is a laureate and winner of many national and international competitions; in 2000 he was the first-prize winner at the International *Premio Internazionale Stefano Bizzarri* accordion competition, where he also received the *Golden Lyre* award.

As a soloist he has performed with the LNSO, LVSO, Kaunas Symphony Orchestra, as well as the Lithuanian, St. Christopher and Klaipėda chamber orchestras. He has given recitals and appeared in original programmes at the festivals in Lithuanian and abroad. Performing actively as a soloist he also plays chamber music and participates in various formations and unconventional groups playing experimental and avant-garde music as well as jazz. In 2004, he joined the contemporary music ensemble *Gaida*, and since 2009 has been actively involved in the *LENsemble*. He closely collaborates with Lithuanian composers, commissioning and performing new works for accordion, some of which were dedicated to him (Martinaitytė's *Breakthrough*, Juozapaitis' *AKO-07*, Malcys' *Accordion Concerto*, etc.). In 2004 his debut CD *A Farewwill to Arms* was released, in 2010 he published a CD *acCORPUSSimulacrum* with chamber pieces by Lithuanian composers.

Sviackevičius is an associate professor and the head of the Accordion Department at the LMTA. He regularly appears in international master classes, seminars and festivals; he has juried for various national and international competitions. Since 2008, he has been the artistic director of International Accordion Festivals in Vilnius and Palanga, and since 2010 – the President of the Lithuanian Accordionists Association.

From www.sviackevicius.com

Spalio 28 d., 19 val. | 28 October, 7 PM

Šiuolaikinio meno centras | Contemporary Art Centre

STEVE REICH 80

Ensemble IN PROCESS (Vokietija | Germany)

Traudl Schmaderer (sopranas | soprano)
Ulrike Salwiczek (sopranas | soprano)
Anne Caterine Petrossow (altas | alto)
Hannah Milena Kluge (altas | alto)
Constanze Betzl (fleita | flute)
Judith Gerdes (obojas | oboe)
Kerstin Röhn (bosinis klarnetas | bassclarinet)
Bettina Weber (smuikas | violin)
Austė Osviukaitė (altas | viola)

Regine Brunke (violončelė | cello)
Jörg Müller-Fest (vibrafonas | vibraphone)
Rüdiger Pawassar (marimba)
Tilman Scheer (marimba)
Peter Arens (marimba)
Ursel Schlicht (fortepijonas | piano)
Thomas Höhl (fortepijonas | piano)
Michael Mantel (fortepijonas | piano)
Ulli Götte (fortepijonas | piano)

Steve Reich

Octet (Eight Lines) (1979)

Music For 18 Musicians (1974–1976)

Steve'as Reichas (g. 1936) – vienas iš garsiausių JAV minimalistų ir šio stiliaus pradininkų muzikoje. Anot *The Guardian*, „tėra keli kompozitoriai, apie kuriuos drąsai galėtume pasakyti, kad jie pakeitė muzikos istoriją. Reichas yra vienas iš jų“. Šiandien kompozitorius apibūdinamas kaip „svarbiausias Amerikos kūrėjas“ (*The Village VO/CE*) ar „originaliausias mūsų laikų muzikos mąstytojas“ (*The NewYorker*). Ir ankstyvieji kūriniai, kuriuose meistriškai prietaikyta magnetofono juosta, *It's Gonna Rain* (1965) ar *Come Out* (1966), ir video opera *Three Tales* (2002), sukurta su video menininkė Beryl Korot, rodo Reicho kūrybinių sumanymų kryptingumą. Vakarų klasikinės muzikos tradicijų ir nevakarietiskų, Amerikos etninių grupių bei džiazo harmonijų ir ritmų sąmoningą jungimą.

Reicho kūrybą veikė įvairios etninės muzikos kryptys, ypač egzotiškos būgnijimo tradicijos, gamelano muzika. Dar ankstyvuosiouose kūriniuose magnetofono juostoms, kuriose skamba įvairių kalbų ir interviu nuotrupos, poetinių ir literatūrinių tekstų fragmentai, Reichas išrado fazų techniką, kai kelios magnetofono juostos su ta pačia garsine medžiaga, paleistas tuo pat metu pamažu pradeda nesutapti, o žodžiai, aiškiai girdimi pradžioje, į pabaigą pastebimai iškraipomi. Lietuvoje, festivalyje *Gaida* kompozitorius su ansambliu *Steve Reich and Musicians* viešėjo 2006 m., o šiemet, minint kompozitoriaus 80-metį, jo autorinės kūrybos programą pristato vokiečių ansamblis *in process*.

Music For 18 Musicians (1974–1976) laikoma viena svarbiausiai XX a. kompozicijų, pasirodžiusi minimalizmo krypciai muzikoje jau įsibėgėjus, ir nepaisant to atspindinti tipiškiausias Reicho kūrybos gaires ir estetiką. Šiame įvairialypiaime kūrinyje gretinama *world* stiliaus muzika, afrikietiški ritmai, indoneziečiškas folkloras, 1960-ujų džiazo dermės, o formos koncepcijoje matyti viduramžių organumo įtaka.

Octet (Eight Lines) (1979). Reicho kūryboje yra dvi beveik identiškos kompozicijos – tai 1979 m. sukurtas *Octet* styginių kvartetu, dviejų fortepijonams ir pučiamiesiems instrumentams bei *Eight Lines* (1983) – versija dviejų styginių kvartetams.

Anot Reicho, kūrinyje *Octet (Eight Lines)* panaudoti struktūriniai (ne melodiniai) žydų kantacijos aspektai. Pjesė sudaryta iš styginių instrumentais atliekamų plačių akordų, kurie priešpastatomi trumpesnės ar ilgesnės trukmės fragmentams fortepijono ir pučiamųjų partijose. 5/4 metras kūrinio skambesiui suteikia nepertraukiamos tēkmės įspūdį.

Steve Reich (b. 1936) is a renowned American minimalist composer. “There’s just a handful of living composers who can legitimately claim to have altered the direction of musical history, and Steve Reich is one of them,” states *The Guardian* (London). He was recently called “America’s greatest living composer” (*The Village VO/CE*) and “the most original musical thinker of our time” (*The New Yorker*). From his early taped speech pieces *It's Gonna Rain* (1965) and *Come Out* (1966) to his and video artist Beryl Korot’s digital video opera *Three Tales* (2002), Reich’s path has embraced not only aspects of Western Classical music, but the structures, harmonies, and rhythms of non-Western and American vernacular music, particularly jazz.

Reich has been highly influenced by ethnic music, as shown by his interest in non-western drumming and gamelan music. His earliest works were for tape, using texts from speeches and interviews, as well as poetic texts. These pieces use a technique called “gradual phase shifting” that shifts the time between tapes so that they are slightly out of focus and not together. Although the words are heard at the beginning, they become highly distorted

through the phase shifting. Together with his ensemble *Steve Reich and Musicians*, the composer appeared at the *Gaida* Festival in 2006 in Vilnius. Today, celebrating composer's 80th anniversary, his work in the festival is presented by in process ensemble.

Music For 18 Musicians (1974–1976) is one of the most important compositions of the 20th century. This piece was written after the period of strong minimalism. Nevertheless, it is characterized by the typical process aesthetic of Reich. Furthermore, it is a kind of world music, combining African rhythms, Indonesian signal practice, form ideas from the European medieval organum compositions and the use of scales of the modern Jazz of the sixties.

Octet (Eight Lines) (1979). There are two compositions that are nearly identical: *Octet* (1979) for string quartet, two pianos and woodwind players, and the *Eight Lines* (1983), which is an instrumentally extended version of the first piece.

According to Reich, the structure but not the sound of Jewish cantillation influenced *Octet*. Large chords played by string instruments are contrasting the shorter and longer patterns of pianos and wind instruments. The basic time signature 5/4 creates the sensation of continuous flow.

Kaselyje gyvenantis muzikologas dr. **Ulli Götte** (g. 1954) yra ansamblio *in process*, unikalaus minimalistinės muzikos kolektivo Vokietijoje, įkūrėjas ir dirigentas. Jis taip pat yra laisvai kuriantis kompozitorius ir atlirkėjas. Dažniausiai jo repertuarą sudaro šiuolaikinė muzika ir džiazas, tačiau pagrindinių dèmesių menininkas skiria minimalistinėms kompozicijoms, paremtoms redukcine technika ir nuoseklaus plėtojimo procesais bei jungiančioms europines ir kitų kraštų tradicijas. Götte yra sukūręs muzikos įvairios sudėties orkestrui, styginių kvartetui, kamerinių opusu, džiazo ir instrumentinių kūrinių. 2003 m. pasirodė jo pirmoji opera *frontières*.

Götte vadovauja Kaselio gamelano grupei *Manyar Sewu*, diriguoją orkestrui *World of Music* ir bendradarbiauja su vokiečių garso menininku Thomasu Gerwinu. Taip pat Götte nuolatos veda meistriskumo kursus, kaip kviečtinis profesorius dėstę universitetuose Latvijoje (2011), Japonijoje (2011, 2015), Turkijoje (2014) ir Javoje (2014, 2015). Götte yra paskelbęs straipsnių minimalistinės muzikos tema.

Composer, musician and musicologist Dr. **Ulli Götte** (b. 1954) has founded and conducts the unique German minimal music ensemble *in process*. He works as a freelance musician and composer in Kassel. His main artistic fields are contemporary music and jazz, whereby his primary focus is minimal music, which reunites European and non-European traditions based on the aesthetic principals of reduction and the gradual development of musical processes. He has written orchestral works in small and large settings, string quartets, chamber music, jazz and solo instrumental works. His first opera *frontières* was written in 2001–2003.

Götte is the leader of the Kassel gamelan group *Manyar Sewu*, is conducting the *World of Music Orchestra* and works together with the German sound artist Thomas Gerwin.

Besides, Götte is giving workshops in different subjects and has been invited as a guest professor to the international universities in Latvia (2011), Japan (2011 and 2015), Turkey (2014), and Java (2014 and 2015). He has published articles on minimal music and rhythm.

1985 m. susibūrės ansamblis ***in process*** pagrindinj dėmesj skiria minimalistinės muzikos atlikimui. Be to, ansamblio vadovas kompozitorius Ulli Götte jungia akademiniés ir lengvosios muzikos žanrus, įtraukia ir savo kompozicijas. *In process* ieško naujų muzikos išraiškos būdų, rengia įvairius multimedijos projektus. Tai atispindėjo kolektyvo surengtame koncertiniame ture *KlangWelten* (1989) bei jungtiniuoje šviesos ir muzikos projektuose su šokių trupe *Regenbogen* iš Koblenco (1994).

1997 m. Kaselyje ansamblis pradėjo rengti minimalistinės muzikos festivali. Šiandien kolektyvas rengia ne tik pasiodymus, bet ir kūrybines dirbtuvės, paskaitas bei diskusijas, per metus įvyksta daugiau kaip 350 koncertų Vokietijoje ir sveturi. Ansamblis repertuarą daugiausia sudaro minimalistinės krypties partitūros, kurių autorai – Steve'as Reichas, Philipas Glassas, Terry Riley, La Monte Youngas, Michaelas Nymanas, Tomas Johnsonas, Erikas Satie, Johnas Cage'as, Arvo Pärtas, Frankas Zappa, Vladimiras Tosicas, Steve'as Martlandas, Williamas Susmanas, Ulli Götte; taip pat *in process* atlieka Afrikos ir Indijos tradicinės muzikos kompozicijas.

Formed in 1985, ***in process*** represents one of the rare minimalist orchestras around. Ulli Götte, composer and head of the ensemble, is pushing the limits of serious and light music with his compositions. *in process* has always had an affinity for exploring new musical spaces, which resulted in diverse multimedia projects. The creative versatility of the ensemble has reflected in the *KlangWelten* tour (1989) and in joint projects with the dance group *Regenbogen* from Koblenz, with a popular music project (1994).

In 1997 *in process* initiated the first German Minimal Music Festival in Kassel. Today, the ensemble performs in concerts with the emphasis on workshops, lectures and discussions, and performs more than 350 concerts not only in Germany. The repertoire includes the music of Steve Reich, Philip Glass, Terry Riley, La Monte Young, Michael Nyman, Tom Johnson, Erik Satie, John Cage, Arvo Pärt, Frank Zappa, Vladimir Tosic, Steve Martland, William Susman, Ulli Götte, as well as the original music from Africa and India.

Ansamblį parėmė Goethe's institutas | Financially supported by Goethe-Institut

Spalio 28 d., 21 val. | 28 October, 9 PM

Šiuolaikinio meno centras | Contemporary Art Centre

Šiuolaikinės muzikos ansamblis SYNAESTHESIS | Contemporary Music Ensemble SYNAESTHESIS

Vytautas Oškinis (fleitos | flutes)

Artūras Kažimėkas (klarnetai | clarinets)

Arminas Bižys (saksofonai | saxophones)

Jonas Kunčius (trombonas | trombone)

Gediminas Slipkus (elektrinė gitara | electric guitar)

Pranas Kentra (gitaros | guitars)

Marta Finkelštein (fortepijonas | piano)

Diemantė Merkevičiutė (smuikas | violin)

Monika Kiknadzé (altais | viola)

Gunda Baranauskaitė (violončelė | cello)

Donatas Butkevičius (kontrabosas | double-bass)

Džiugas Daugirda (perkusija | percussion)

Dirigentas | Conductor **Karolis Variakojis**

Matthias Leboucher

Underwards II fleitai, klarnetui, altiniams saksofonui, trombonui, dvim elektrinėms gitaroms, fortepijonui, smuikui ir kontrabosui | for flute, clarinet, saxophone, trombone, 2 electric guitars, piano, violin and double-bass (2016, premjera | premiere)

Simon Steen-Andersen

Amid fleitai, klarnetui, perkusijai, fortepijonui, gitarai, smuikui ir violončelei | for flute, clarinet, percussion, piano, guitar, violin and cello (2004)

Michael Gordon

acdc fleitai, klarnetui, fortepijonui, smuikui, violončelei | for flute, clarinet, piano, violin and cello (1996)

For Madeline sustiprintam klarnetui, elektrinei gitarai, mušamiesiem, fortepijonui, violončelei ir kontrabosui | for amplified clarinet, electric guitar, percussion, piano, cello and double-bass (2009)

Gérard Grisey

Vortex Temporum I, II, III fortepijonui ir penkiems instrumentams | for piano and 5 instruments (1994–1996)

Volume I, à Gérard Zinsstag

Interlude

Volume II, à Salvatore Sciarrino

Interlude

Volume III, à Helmut Lachenmann

Matthias Leboucher'as (g. 1985) būdamas penkerių metų pradėjo groti fortepijonu ir 2011 m. įgijo bakalauro laipsnį Paryžiaus-Bulonės Bijankūro konservatorijoje (PSPBB, M.-P. Siruguet kl.). Dar studijuodamas Tarptautiniame pianistų konkurse Orleanе pelnė specialų M. Ohana'o prizą (2010). Po to vadovaujamas Alaino Louvier'o gilinosi į harmoniją, muzikos analizę ir orkestruotę, 2013 m. minėtoje konservatorijoje įgijo kompozicijos bakalauro laipsnį (J.-L. Hervé kl.), vėliau žinių apie elektroakustinę muziką sémési iš Yan'o Maresz'o ir Denis'o Dufour'o. Nuo 2013 m. yra Mozarteumo Zalcburge magistrantas, studijuoja Tristano Murail'io ir Achimo Bornhöfto klasėje.

2012 m. su Arthuru Pierre'u jkūré grupę *Butcher&Stone*, o 2014 m. su Josefu Ramsaueriu subūrė naujosios muzikos ansamblį *NAMES*, kuris jau yra koncertavęs Austrijoje, Vokietijoje, Italijoje, Pietų Korėjoje bei Lietuvoje. Kaip improvizatorius ir džiazo muzikantas Leboucher'as groja įvairiose grupėse, nuo dueto iki bigbendo. Zalcburge jis reguliariai koncertuoja su klasikos ir džiazo smuikininku Florianu Willeitneriu, taip pat kuria savo grupes ir projektus. Leboucher'o muzika skambėjo Prancūzijoje, Austrijoje, Vokietijoje, Lietuvoje ir Kinijoje, jo kūriniai atliko ansambliai *Court-Circuit*, *Acouphène*, *Interface* ir *Synesthesia*.

Pagal www.matthiasleboucher.com

Underwards II (2016, premjera). Kūrinio pavadinimas – tai dviejų anglų kalbos žodžių junginys. Mano nuomone, šie žodžiai drauge kuria judėjimą atgal, link nežinomo ir paslėpto *under* („po“ arba „žemiau“). Tai tarsi satyriškas mano požiūris į pasaulį, žvelgiant pro žiniasklaidos prizmę. Šią idėją perteikia ir kūrinio struktūra – muzika nuolatos grįžta kelis žingsnius atgal, kad būtų galima ją toliau plėtoti.

Pirmoji kūrinio versija kinų tradicinių instrumentų ansambliu 2016 m. rugpjūtį nuskambėjo Šanchajuje. Naujoji versija su garso juosta yra parašyta ir dedikuota ansambliu *Synaesthesia*.

Matthias Leboucher

Matthias Leboucher (b. 1985) began playing the piano at the age of 5. In 2011 he obtained his Bachelor's degree at the *Pôle Supérieur Paris-Boulogne-Billancourt* (PSPBB) with Marie-Paule Siruguet. In 2010 he was awarded the *Mention-Spéciale Maurice Ohana* from the Orléans International Piano Competition. After studying harmony, analysis, and orchestration under Alain Louvier, in 2013 he obtained his Bachelor of composition at the PSPBB under Jean-Luc Hervé, and benefits from the teaching of Yan Maresz and Denis Dufour in electro-acoustic music. Since 2013, he is a Master student in Mozarteum University of Salzburg, studying with Tristan Murail and Achim Bornhöft. In 2012 together with Arthur Pierre he created the *Butcher&Stone* band. In 2014 together with Josef Ramsauer he established the new music ensemble NAMES, which has already performed in Austria, Germany, Italy, South Korea and Lithuania. As an improviser and a jazz musician, Leboucher performs with different bands from duo to big-band. In Salzburg, he is regularly playing with the classical and jazz violinist Florian Willeitner, and creates his own bands and projects. His works are premiered and performed by several soloists and ensembles, such as *Court-Circuit*, *Acouphène*, *Interface* and *Synaesthesia* in France, Austria, Germany, Lithuania and China.

From www.matthiasleboucher.com

Underwards II (2016, premiere). The title is a combination of two English terms. In my idea, those prefix and suffix together are drawing a movement of going backward, in the direction of an unknown and hidden "under". A satyr of how I see the world today, when I look at it through the eyes of medias. The structure of the piece is following this idea: the music is regularly coming back some steps on itself before being able to go on.

Firstly, the piece was written for an ensemble of Chinese traditional instruments and performed in Shanghai in September 2016. This new version with tape is written for and dedicated to *Synaesthesia Ensemble*.

Matthias Leboucher

Simon Steen-Andersen, žr. p. 48.

Amid (2004). Garso judėjimas/judėjimo skambesys; esmės sąlyga/sąlygos esmė; daiktas kaip erdvė? Muzika, kylanti iš įkvėpimų ir stryko judėjimo aukštyn.

Pagal www.simonsteenandersen.dk

Simon Steen-Andersen, žr. p. 48.

Amid (2004). The movement of sound/the sound of movement; condition for the essential/essence of the condition; object as space? Music of the up-bow and inhalation.

From www.simonsteenandersen.dk

Michael Gordon, žr. p. 8.

Kompozicijos **acdc (1996)** pagrindas yra paprastutė, beveik popsinė akordų seka, sėkmingsai įsprausta į metrinės nuorodos 11/8 rėmus. Vertikalės viršuje skambančiai netolygių frazių melodijai akompanuoja violončelės *pizzacato*.

Kūrinį užsakė ansamblis *Alternate Currents*, jo pavadinimas mane tiesiog išprovokavo mintims apie elektrą. Nesu nei mokslininkas, nei inžinierius, todėl pasitelkiau fantazią ir elektros srovų pokyčius įsivaizdavau kaip judėjimą vienu metu dviem skirtingais greičiais ar ritmais.

For Madeline (2009). 2009 m. labai dažnai lankiausiai sinagogose, kad sukalbėčiau „kadiš“ už Madeline’ą. Esu įsitikinęs, Madeline tam nepritartų. Ji buvo komunistė, gyveno pasaulyje, kuriame jidiš kultūra buvo kitaip suvokiamā. Tačiau tai aš supratau daug vėliau. Dabar, lankydamasis sinagogoje, kurioje apstu maldininkų ir neįmanoma visų jų sekti, turiu daug laiko apie tai galvoti. Madeline mėgo muziką. Kai buvau mažas, ji mane vedavosi į koncertus. Koncertuose aš užmigdavau, bet tai jos nė kiek neatgrasė mane ir toliau į juos vestis. Madeline norėjo, kad ir aš pamilčiau muziką taip kaip ji. Tačiau ji tikrai nesiekė, kad tapčiau kompozitoriumi. Madeline, ar girdi? Skiriu šį kūrinį tavo atminimui.

Pagal www.michaelgordonmusic.com

Michael Gordon, see p. 8.

acdc (1996) is based on a simple, almost pop, chord progression that somehow found its way into 11/8, the basic time signature that runs throughout the whole piece. I layered oddly phrased melodies on top, with the cello playing a *pizzacato* bass groove. *acdc* was commissioned by the *Alternate Currents* ensemble, which made me think about electricity. I’m not a scientist or engineer, so I was free to imagine that alternating currents were something like two different speeds or rhythms going on simultaneously.

For Madeline (2009). I spent most of 2009 going in and out of synagogues to say Kaddish, the Jewish prayer of mourning, for Madeline. Of course she wouldn’t have approved. She was a communist. Madeline lived in a different world, a world of transplanted Yiddish secular culture. I realized all of this only much later. There’s plenty of time to think about these things in synagogue because there are numerous prayers and who can concentrate on so many of them? Madeline loved music and she would

take me to concerts when I was little. I would fall asleep but that didn't deter her. She wanted me to love music as much as she did but she certainly did not want me to be a composer. Madeline, are you listening? I dedicate this piece to your memory.

From www.michaelgordonmusic.com

Gérard Grisey, žr. p. 47.

Vortex Temporum I, II, III (1996) – tai lyg kompozitoriaus *magnum opus*, garso ir laiko meditacija, kurioje Grisey mėgina įsiklausyti į skambesį kaip į fizikinį reiškinį ir jo elgseną erdvėje, panašiai kaip būtų mėginama išgirsti judantį orą – lapuose šnariantį vėją. Trumpas keturių garsų motyvas yra *arpeggio* iš Ravelio baletu *Dafnis ir Chloé*. Šis motyvas tarsi sniego gniūžtė kinta nuo nedidelio kamuoliuko iki milžiniško rutulio ir atgal. Kitos kūrinio inspiracijos – amerikiečių minimalistų ritminės kilpos, prancūzų harmonijos simbiozė ir nepajudinama, tvirtai suręsta vokiečių klasika.

Pagal cap.ucla.edu

Gérard Grisey, see page 47.

Grisey completed **Vortex Temporum I, II, III** – his magnum opus for six musicians and a meditation on sound and time – in 1996. In *Vortex Temporum*, Grisey has turned time into something tangible by listening to how sound, as a physical phenomenon, behaves in space, much in the same way air may only be perceived when the wind chases leaves through it. A short motif of four notes – an arpeggio from Ravel's *Daphnis et Chloé* – snowballs from simplicity to complexity and back. *Vortex Temporum* draws its inspiration from the rhythmic loops of the American minimalists, the symbiotic harmony of French music, and the robust architectural approach of the German classical period.

From the programme notes, cap.ucla.edu

Karolis Variakojis yra šiuolaikinės muzikos ansamblio *Synaesthesia* įkūrėjas, dirigentas ir meno vadovas. 2016 m. LMTA jis baigė orkestrinio dirigavimo magistro studijas. Kaip dirigentas ir ansamblio vadovas, Variakojis organizavo įvairius projektus. 2013 m. Šiuolaikiame meno centre (ŠMC) surengė koncertą ir seminarus su olandų garsuo menininku Yannis Kyriakides; 2014 m. su kompozitoriais Ethanu Braunu, Andriumi Arutiunianu ir Dominyku Digimu surengė *Site Specific Performance* Vilniaus dailės akademijoje; tų pačių metų žiemą inicijavo koncertą Menų spaustuvėje Vilniuje. Su ansambliu *Synaesthesia* Variakojis dalyvavo įvairiuose festivaliuose ir koncertuose Lietuvoje, Austrijoje ir Olandijoje. Kaip dirigentas ir muzikos istorijos mokytojas jis dirba Alytaus muzikos mokykloje.

Karolis Variakojis is the founder, conductor and artistic director of the Contemporary Music Ensemble *Synaesthesia*. Last spring he obtained his Master's degree in orchestral conducting at the LAMT. As conductor and head of the ensemble, he created various projects. In 2013, he arranged the workshops and a concert with Dutch sound artist Yannis Kyriakides at the Contemporary Art Centre, Vilnius. In 2014, in collaboration with composers Ethan Braun, Andrius Arutiunian, and Dominykas Digimas he organized the *Site Specific Performance* at the Vilnius Academy of Arts. In the winter of 2014 Variakojis organized a concert at the *Art Printing House* in Vilnius.

With the *Synaesthesia* ensemble he has participated in various festivals and concerts in Lithuania, Austria and the Netherlands. He is a lecturer of conducting and music history at the Alytus School of Music.

2013 m. dirigentas Karolis Variakojis ir kompozitorius Dominykas Digimas įkūrė **šiuolaikinės muzikos ansamblį *Synaesthesia*.** Jaunų ir ambicingų muzikantų komanda ėmėsi misijos pristatyti Lietuvos ir užsienio kūrėjų eksperimentinės muzikos kūriniai. Grupę sudaro studijos Lietuvoje ar svetur baigę bei vis dar studijuojantys muzikantai.

Ansamblis *Synaesthesia* bendradarbiauja su įvairių sričių menininkais, siekia išbandyti kuo platesnius meno kontekstus. Atlikėjams svarbu ne tik garsas, bet ir erdvė, šviesa, jūdesys ar naratyvas – visa tai, kas atliekamai muzikai suteikia daugiamatę perspektyvą ir naikina žanrų ribas.

Synaesthesia pasirodymai vertinami dėl preciziškų ir autentiškų interpretacijų. Ansamblis aktyviai dalyvauja Lietuvos šiuolaikinės muzikos festivaliuose, tarp kurių – *Druskomanija*, *Ahead ir Gaida*, bei žengia pirmuosius užtikrintus žingsnius į tarptautinę sceną. Šiais metais *Synaesthesia* pasirodė tarptautinėje vasaros akademijoje Austrijoje ir pelnė apdovanojimą *Just Composed* už geriausią kompozitoriaus Sylvaino Marty kūrinių *Lithuanian Rotation* atlikimą; jau antrą kartą ansamblis kviečiamas į tarptautinį šiuolaikinės muzikos festivalį *Crossroads Zalcburge*.

Synaesthesia bendradarbiauja su kompozitoriumi Ryčiu Mažuliu, atlikėjai semiasi žinių iš ansamblų *Ictus*, *Klangforum Wien*, *Quatuor Tana*, *Chordos* ir *FortVio*.

Contemporary Music Ensemble *Synaesthesia* was founded in 2013 by conductor Karolis Variakojis and composer Dominykas Digimas. The team of young and ambitious musicians has taken up the mission of introducing works of experimental Lithuanian and foreign composers. The musicians within the group have finished their studies in leading music colleges throughout Europe; some are still in their studies.

Synaesthesia collaborates with artists from different genres and constantly tries to cross the lines between arts. The ensemble's vision goes beyond sound, into the space, light,

movement, and the narrative – anything that allows the professionally performed music to become a multidimensional creation, blurring lines between genres.

Synaesthesia is known for its precision and authenticity of interpretation. The ensemble is an active performer in Lithuania's contemporary music scene and its festivals, such as *Druskomanija*, *Ahead* and *Gaida*. Making its first, but very secure steps into the international scene, *Synaesthesia* participated in the International Summer Academy in Austria (2016) and was awarded the *Just Composed* Prize for the best performance of the *Lithuanian Rotation* by Sylvain Marty. The ensemble has been invited to the International Contemporary Music Festival *Crossroads* in Salzburg as an ensemble in residence for the second time.

Ensemble *Synaesthesia* is under the auspices of composer Rytis Mažulis, and mentored by the members of *Ictus*, *Klangforum Wien*, *Quatuor Tana*, *Chordos* and *FortVio* ensembles.

Contemporary
music
ensemble
Synaesthesia

Spalio 29 d., 19 val. | 29 October, 7 PM

Vilniaus kongresų rūmai | Vilnius Congress Concert Hall

LIETUVOS VALSTYBINIS SIMFONINIS ORKESTRAS | LITHUANIAN STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Solistai | Soloists:

GrauSchumacher Piano Duo (Vokietija | Germany):

Andreas Grau, Götz Schumacher (fortepijonai | pianos)

Zbignevas Ibelhauptas (fortepijonas | piano)

Dirigentas | Conductor **Robertas Šervenikas**

Philippe Manoury

Zones de turbulences dviem
fortepijonams ir orkestrui | for
2 pianos and orchestra (2013)

Luca Francesconi

Macchine in Echo, koncertas
dvim fortепijonамs иr orke-
trui | Concerto for 2 pianos
and orchestra (2015)

Zita Bružaitė

Symfortas Skydas orkestrui | Symfort Shield for
ochestra (2016, premjera | premiere)*

Dalyvauja Broliai Bazarai | With the participation of the
Bazaras Brothers:

Motiejus Bazaras (klavišiniai | keyboard)

Mykolas Bazaras (bosinė gitara | bass guitar)

Benediktas Bazaras (mušamieji | percussion)

Michael Gordon

The Unchanging Sea fortepijonui ir orkestrui |
for piano and orchestra (2016, premjera Euro-
poje | European premiere)

* Festivalio GAIDA užsakymas | GAIDA Festival commission

Philippe'as Manoury (g. 1952) pradžioje kompoziciją studijavo Paryžiaus aukštojoje muzikos mokykloje, vadovaujamas Gérard'o Condé ir Maxo Deutscho, 1974–1978 m. studijas tęsė Paryžiaus konservatorijoje (M. Philippot, I. Maleco ir C. Ballifo kl.). 1975 m. pradėjo gilintis į kompiuterinės muzikos sritį, vadovaujamas Pierre'o Barbaud'o, nuo 1980 m. *IRCAM*'e buvo elektroninės muzikos tyrėjas. 2004–2012 m. Manoury kompoziciją, elektroninę muziką ir analizę dėstė Kalifornijos universitete San Diege.

Šiam meninininkui impulsų suteikė Boulez, Stockhausen ir Xenakiso muzika. Anksstyvajame kūrybos etape, 1972–1976 m., jis jungė serijinę ir garsinių masių technikas, savitas Stockhausen ir Xenakiso kūriniams bei Jacksono Pollocko paveikslams. Nuo 1980-ųjų Manoury aktyviai bendradarbiavo su amerikiečių programuotoju Milleriu Puckette.

Tarp svarbesnių Manoury kūrinių – pjesė didelim orkestру *Sound and Fury* (1999), Koncertas smuikui *Synapse* (2009), *Echo-Daimónon* fortepijonui, elektronikai ir orkestrui (2012) bei *In situ* ansamblui ir orkestriui, 2013 m. pelnės SWR simfoninio orkestro prizą. Tarp naujausių opusų – styginių kvartetai (*Stringendo* ir *Tensio*, 2010; *Melencolia*, 2013) ir instrumentiniai kūriniai su elektronika (*Partita I* altui, 2007; *Partita II* smuikui, 2012; *Le temps, mode d'emploi* dvieji fortepijonams, 2014). Kompozicija *Kein Licht* aktoriams, muzikantams, dainininkams ir elektronikai Jelineko tekstais 2016 m. pelnė Rolfo Liebermanno operos apdovanojimą.

„Zones de turbulences (2013) ritmai klausytojus „atakuoja“ tarsi humoristinė ir virtuoziska provokacija, kuriama puikų pianistų Andreaso Grau ir Götzo Schumacherio.” (*Der Tagesspiegel*, 2015 m. sausio 23 d.).

Kūrinys buvo rašomas Strasbūre, 2013 m. liepą–rugsėjį, ir dedikuotas pianistų duetu *GrauSchumacher*. Kūrinj sudaro penkios dalys. Pirmoji paremta klaudingais Moržés kodais, kurie siuncią nesuprantamą informaciją ir iššaukia nesuderinamumų sūkurius. Antra dalis yra viena trumpiausių, kokias man yra tekė sukurti. Savo trukme ji tarsi varžosi su Beethoveno dešimtają Bagatele, op. 119. Trečiai daliai būdinga kontempliacija, lėtas tempas, kurį pertraukia nervingi harmoninių rezonansų motyvai. Ketvirtoje dalyje girdėti dviejų fortepijonų monodija, tačiau atskiri garsai iššaukia ekscentriškus trikdžius. Paskutinėje, labiausiai išplėtotoje dalyje apibendrinama visa ankstesnė medžiaga ir stengiamasi kurti dar didesnę netvarką.

Philippe Manoury

Philippe Manoury (b. 1952) began composition studies at the *Ecole Normale de Musique de Paris* with Gérard Condé and Max Deutsch. He continued his studies from 1974 to 1978 at the *Conservatoire de Paris* with Michel Philippot, Ivo Malec, and Claude Ballif. In 1975 he undertook studies in computer assisted composition with Pierre Barbaud, and joined *IRCAM* as a composer and electronic music researcher in 1980. In 2004–2012 Manoury served at the composition faculty of the University of California, San Diego, where he taught composition, electronic music and analysis in the graduate program.

Manoury's work is strongly influenced by Pierre Boulez, Karlheinz Stockhausen and Iannis Xenakis, and his early work from 1972–1976 combines serial punctualism with the densely massed elements characteristic of the music of Stockhausen and Xenakis, as well as the paintings of Jackson Pollock. Since the 1980s, Manoury has been closely associated with the American computer researcher Miller Puckette.

Alongside pieces for large orchestras, such as *Sound and Fury*, the violin concerto *Synapse* (2009), *Echo-Daimónon* for piano, electronics and orchestra (2012) and *In situ* for ensemble and orchestra (Donaueschingen 2013, SWR Symphony Orchestra prize), recent years have seen the premieres of his string quartets (*Stringendo* and *Tensio*, both 2010, and *Melencolia*, 2013) and instrumental works with electronics (*Partita I* for viola, 2007; *Partita II* for violin, 2012; *Le temps, mode d'emploi* for two pianos, 2014). In 2016 Manoury's *Kein Licht*, a "thinkspiel" for actors, musicians, singers and electronics, based on Elfriede Jelinek's texts, was awarded Rolf Liebermann Prize for Opera.

"The rhythms in Manoury's **Zones de turbulences** (2013) bombard the audience with humorous provocation, virtuosic fodder for the brilliant soloists Andreas Grau and Götz Schumacher." (From *Der Tagesspiegel*, 23 January 2015)

The composition in five movements was composed in Strasbourg between July and September 2013 for the *GrauSchumacher* Piano Duo. The first one is based on false Morse code patterns that, by sending incomprehensible information, in the end cause turbulences full of incongruities. The second – the shortest I have ever written - is a challenge to the brevity of Beethoven's tenth *Bagatelle*, Op. 119. The third one unfolds at a contemplative and slow tempo, interrupted by highly agitated motifs based around harmonic resonances. The fourth is a monody between the two pianos, but every note gives rise to divergent and eccentric disturbances. As for the last one, the most highly developed, it recapitulates all the previous ones and tries, as far as it is possible, to add a little more disorder."

Philippe Manoury

Luca Francesconi, žr. p. 62.

Macchine in Echo (2015). 2015 m. spalio 2 d. Kelno WDR simfoninis orkestras, dirigujojamas Petero Rundelo, atliko pasaulinę šio kūrinio premjerą, kurioje fortepijonu skambino pianistų duetas *GrauSchumacher*. Kūrinj Francesconi parašė WDR, Strasbūro festivalio *MUSICA* bei Vienos *Konzerthaus* užsakymu.

Pristatydamas savo naują opusą, kompozitorius minėjo, kad jį visuomet traukė ir žavėjo fortepijono galimybės, plati šio instrumento perkusinių tembrų ir stygų skambesio įvairovė, įmantri vidaus mechanizmų sandara. Francesconi teigė, kad jam patinka užburianti, tarsi veidrodžių atspindžių žaismė, kai du fortepijonai groja unisonu su orkestru. Šiame kūrinyje girdėti trumputis atgarsis iš Luciano Berio Concerto dviem fortepijonams, kuris, anot kompozitoriaus, „vienas iš giliamintiškiausių visų laikų muzikos kūrinių“.

Luca Francesconi, see p. 62.

Macchine in Echo (2015). On 2 October 2015, the WDR Sinfonieorchester Cologne performed the world premiere of Luca Francesconi's *Macchine in Echo* at the Philharmonie in Cologne under the direction of Peter Rundel and in collaboration with the piano duo GrauSchumacher. The piece was commissioned by the WDR, the Strasbourg MUSICA festival, and *Wiener Konzerthaus*. In his presentation Francesconi explained how he has always been fascinated by the piano because of the wide range of frequencies the percussive action of its strings offers, and because of the instrument's sophisticated technical mechanisms. "I love the play of mirrors and the spell-binding multiplications of two pianos in unison with an orchestra. [...] I have incorporated a brief homage to Luciano Berio's Concerto for Two Pianos, one of the pieces that have left a profound mark on my life."

Zitos Bružaitės (g. 1966) kūryboje vyrauja kamerinė ir chorinė muzika, tačiau pastaraisiais metais vis dažniau linkstama į didelių sudėcių, ilgų trukmių žanrus (kantorija, koncertas, muzikinis epas ir pan.). Kompozitorės kūrinių muzikos kalba sudaroma priešinant arba organiškai įvedant skirtingus laikotarpius, stilius: liaudies dainos motyvai gretinami su elektronika, viduramžių asketizmas – su džiazo melodijų reljefu ir pan. Toks elementų poravimas kūriniui suteikia syruojančių skambėjimų aliujas – šiuolaikiškas, vietomis – romantines, barokines ar net vintažines, su pop atspalviu. Bružaitė savo kūriniuose naudoja riturnelės formas, jvairiai transformuodama sekvenciją grandis ir nevengdama tiesmukų cezūrų, aktyvios pulsacijos. Pastarosios tékméje elegiškos nuotaikos gretinimas su vingriais pasažais liudija kompozitorės ištikimybę koncertiškumo tradicijai.

Simfortas Skydas (2016, premjera). Vieno dinaminio ženklo (*forte*) kūrinys, kuriamė kontrastai formuojami tembriškai, tarsi norint išgauti ištisinį stiprumo efektą. Simfortu pavadinu todėl, kad orkestrą įsivaizdavau kaip didelių skydų, sienų, nutolusių istorinių laikų gynybos simbolius.

Šiandien vyrauja spartus gyvenimo tempas, nesusikalbėjimas tarp artimiausių žmonių ir valstybių, kiekviena diena yra tarsi neprognozuojamas mūšio laukas – matomas-ne-matomas, nujauciamas ar paslėptas po maloniomis šypsenomis, mandagiomis manieromis. Todėl reikalingas skydas, idant išgyventume dar vieną dieną...

Zita Bružaitė

The works of **Zita Bružaitė** (b. 1966) usually fall into the categories of chamber and choral music, however, lately there have been appearances of genres that display larger forces of instruments and longer running times (i.e. cantoria, concerto, musical epic, etc.). The musical language of Bružaitė's creations is constructed by using contrasting or matching combinations of different epochs and styles: motives from folk songs are combined with electronics, the asceticism of the Middle Ages – with shapely jazz

melodies, etc. Such coupling of elements results in an allusion of fluctuating sounds, which sometimes turn out to be contemporary, and sometimes – romantic, baroque-like or even vintage, with a hint of *pop* music. In her work Bružaitė uses ritornello forms with various transformations of the treads of sequences and often employs straightforward caesuras or active pulsation. The latter flows along with elegiac moods and serpentine passages, justifying the composer's faith towards the concert tradition.

Symfort Shield (2016, premiere). It is a piece with just one dynamic marking (*forte*), in which contrasts are formed through timbres, as if striving to achieve the unified effect of strength. I called this a symfort because I imagined the orchestra as a giant shield, a wall, symbol of defence from the distant historical times.

Our world today is permeated with the elevated tempo of life, misunderstandings between closest people and states, each day is like an unpredictable battlefield – seen-unseen, anticipated and hidden behind lovely smiles, polite manners. This is why we need a shield in order to survive yet another day...

Zita Bružaitė

Michael Gordon, žr. p. 8.

The Unchanging Sea (2016, premjera Europoje). Anot kompozitoriaus, inspiracija jo naujam opusui, kurį Gordonas paskyrė pianistei Tomoko Mukaiyamai, tapo amerikiečių epinė 1910-ųjų to paties pavadinimo kino drama. Kūrinys parašytas Roterdamo filharmonijos bei Sietlo simfoninio orkestro užsakymu ir yra pastarojo kolektyvo inicijuoto projekto Sonic Evolution, šventiniame renginių cikle pristatančio Sietlo orkestrą praeitį ir dabartį, dalis.

Michael Gordon, see p. 8.

The Unchanging Sea (2016, European premiere). Gordon drew his inspiration for *The Unchanging Sea*, written for Tomoko Mukaiyama, from the eponymous 1910 film drama. The composition was commissioned by the Seattle Symphony as part of its Sonic Evolution project that celebrated the past and future of Seattle's music scene, and by the Rotterdam Philharmonic Orchestra.

Prestižinio muzikos žurnalo „Fonoforum“ kritikų teigimu, **Grau Schumacher Piano Duo** (pianistai Andreas Grau ir Götzas Schumacheris) įsitvirtinės kaip bene ryškiausias fortepijono duetas, prilygstantis legendiniam brolių Kontarskių ansambliu, o interpretaciniuose sprendimais net pranokstantis ji. Duetas koncertuoja visame pasaulyje, įvairiuose festivaliuose (Reingau, Strasbūro, Šveicarijo, Zalcburgo, *La Roque d'Anthéron* ir kt.), bendradarbiavo su dirigentais Gielenu, Zagroseku, Krivine'u, Holligeru, Nagano, de Billy, Prêtre'u, Mehta. Tarp pastaruju metų svarbiausių projektų – koncertai su Vokietijos, Štutgarto radijo, Bavarijos valstybiniu, Vienos radiju, Lione nacionaliniu simfoniniais orkestrais, Berlyno Konzerthausorchester Liucernos festivalyje, Vienos Konzerthaus, Brugės Concertgebouw ir kt. Dueto repertuarė – įvairių epochų muzika dviem fortepijonams, nemažai naujausių opusų. Diskografijoje – garso įrašai nuo Bacho,

Mozarto, Beethoveno iki XX a. muzikos, kuriuos leidžia kompanija Neos. Pianistai yra sulaukę keleto garbingų apdovanojimų už garso įrašus: *La monde de la musique* ir *Diapason* prizais buvo įvertintas Stockhausen Mantras įrašas, Gramophone Editor's Choice už Messiaeno ir Kurtágo kūrinių kompaktinę plokštelę *Visions de l'Amen*.

Pagal www.grau-schumacher.de

According to Fonoforum, **GrauSchumacher Piano Duo** (pianists Andreas Grau and Götz Schumacher) "have established themselves as the world's leading piano duo, only comparable to the legendary Kontarsky brothers – but even in this comparison GrauSchumacher's interpretational skill leaves the Kontarsky brothers in the dust." The vast breadth of the duo's expressiveness has garnered it invitations to various concert halls and festivals such as the *Schwetzingen Festspiele*, Salzburg Festival, and the Piano Festival *La Roque d'Anthéron*, and has resulted in partnerships with renowned conductors, such as Michael Gielen, Lothar Zagrosek, Emanuel Krivine, Heinz Holliger, Kent Nagano, Bertrand de Billy, Andrej Boreyko, Georges Prêtre and Zubin Mehta. Their most recent projects have included concerts with the *Deutsches Symphonie-Orchester*, Stuttgart Radio, Bavarian State, Vienna Radio symphony orchestras, *Orchestre Philharmonique de Radio France* and other orchestras, as well as performances at the Luzerne Festival, Konzerthaus Vienna and the *Concertgebouw Bruges*. Through their performances of well-known orchestral concertos by composers such as Bach, Mozart, Mendelssohn, Bartók and Poulenc, the *GrauSchumacher Piano Duo* is always striving for new ways to extend the repertoire for two pianos and orchestra. Their keen ability to conceive carefully considered programmes is also evident in their numerous recordings, which appear, among others, in their own series on Neos. Their album of Stockhausen's *Mantra* won awards from *Le monde de la musique* and *Diapason*. Gramophone selected their CD *Visions de l'Amen*, featuring works by Messiaen and Schütz/Kurtág, as Editor's Choice.

From www.grau-schumacher.de

Zbignevas Ibelhauptas koncertavo su Lenkijos radijo nacionaliniu simfoniniu, Baltarusijos valstybiniu kameriniu, LNSO, LVSO, Lietuvos kameriniu ir kitais orkestrais, kuriems dirigavo Arturo Tamayo, Davidas Geringas, Olivier Granjeanas, Jose Serebrieras, Pavelas Bermanas, Viačeslavas Voličas, Juozas Domarkas, Saulius Sondeckis ir kiti žymūs dirigentai. Pianistas nuolat dalyvauja įvairiuose muzikos festivaliuose Lietuvoje ir užsienyje – *Music Niagara*, *Varšuvos ruduo*, *Silezijos šiuolaikinės muzikos dienos*, *Musikhost*, Usedomo, Liublianos vasaros festivalis, Baltarusijoje, Rusijoje, Ukrainoje, Lietuvoje (*Vilniaus, Pažaislio, Thomo Manno, Gaida, Iš arti, Marių klavyrai*) ir kt. Ibelhauptas yra daugelio lietuvių kompozitorų kūrinių iniciatorius bei pirmasis atlikėjas, propaguoja XX a. muziką, pirmą kartą Lietuvoje atliko Britteno, Ligeti, Crumbo, Lango, Adamso, Knapiko, Nørgardo ir kitų kompozitorų kūrinius. Nuo 1989 m. pianistas groja fortepijoniniu duetu

su Rūta Riktere. Duetas rečitalių surengė Japonijoje, Šveicarijoje, Italijoje, Prancūzijoje, Vokietijoje, Slovēnijoje, Airijoje, Latvijoje, Rusijoje.

Zbignevas Ibelhauptas yra LMTA rektorius bei Fortepijono katedros profesorius.

Zbignevas Ibelhauptas performed with the Polish National Radio Symphony Orchestra, the State Chamber Orchestra of the Republic of Belarus, Lithuanian National Symphony Orchestra, Lithuanian Chamber Orchestra, Lithuanian State Symphony Orchestra and other orchestras, conducted by Arturo Tamayo, David Geringas, Olivier Grangean, Jose Serebrier, Pavel Berman, Vyacheslav Volich, Juozas Domarkas, Saulius Sondeckis and other famous conductors. The pianist is regularly participating in various music festivals in Lithuania and abroad, such as *Usedomer Musikfestival*, *Music Niagara*, *Warsaw Autumn*, *Silesian Days of Contemporary Music*, *Musikhost*, *Ljubljana Summer Festival*, festivals in Belarus, Russia, Ukraine, Lithuania (*Vilnius*, *Pažaislis*, *Thomas Mann*, *Gaida*, *Iš arti*, *Marių klavyrai*) and many others.

Ibelhauptas is the initiator and first performer of many new works written by Lithuanian composers. The pianist also cultivates the XX century music, debuting works by Britten, Ligeti, Crumb, Lang, Adams, Knapik, Norgard and other composers in Lithuania. Since 1989 he has been playing in a piano duet with Rūta Rikterė. Recitals of the duet were organized in Japan, Switzerland, Slovenia, Ireland, Latvia, Russia.

Zbignevas Ibelhauptas is Professor with the Piano Department of the Lithuanian Academy of Music and Theatre, as well as the Rector of the Academy.

Dirigentas **Robertas Šervenikas** ypač vertinamas už aktyvią ir jvaizdaluypę kūrybinę raišką – lietuvių kompozitorių simfoninių kūrinių premjeras bei įtaigias ir brandžias šiuolaikinės ir klasikinės muzikos interpretacijas. Intensyvū kūrybinė maestro veikla 2005 m. buvo įvertinta Lietuvos nacionaline premija. Sankt Peterburgo konservatorijoje Šervenikas baigė chorinį, operinį ir simfoninį dirigavimą. 1993 m. pradėjo diriguoti LNSO. Šervenikas yra kviečiamas diriguoti Izraelio kameratai, Sankt Peterburgo filharmonijos, Slovénijos nacionalinės operos, Rusijos valstybiniam simfoniniam, Karališkosios filharmonijos (Didžioji Britanija) ir kitiems užsienio orkestrams. Nuo 2008 m. jis kviečiamas diriguoti Miuncheno valstybinėje opejoje. Su jvairiais kolektyvais maestro koncertavo beveik visose Europos šalyse, Japonijoje, Pietų Afrikos Respublikoje, Brazilijoje, Izraelyje, Rusijoje, bendradarbiavo su žymiaisiais pasaulio solistais. Nuo 2008 m. yra Lietuvos nacionalinio operos ir baletų teatro muzikos vadovas. Šiame teatre parengė operų ir baletų premjeras.

Conductor **Robertas Šervenikas** is noted for his active and versatile creative activities – premieres of symphony music by Lithuanian composers, as well as mature and convincing interpretation of contemporary and classical music. His intensive creative activities brought him the Lithuanian National prize in 2005. Šervenikas graduated from

the St. Petersburg Conservatory in choral, operatic and symphonic music conducting. He began to conduct the LNSO in 1993. Šervenikas has been invited to conduct the *Israel Camerata*, the St. Petersburg Philharmonic, the National Opera of Slovenia, the Russian State Symphony, the Royal Philharmonic (Great Britain) and other orchestras. Since 2008 he has been a guest conductor of the Munich State Opera. Šervenikas has performed with various orchestras in almost all European countries, Japan, the South African Republic, Brazil, Israel and Russia, and has collaborated with world-famous soloists. Since 2008 he has been the Artistic Director of the Lithuanian National Opera and Ballet Theatre, where he has conducted many premieres of operas and ballets.

Lietuvos valstybinė simfoninė orkestra (LVSO) 1988 m. subūré jo meno vadovas ir vyriausasis dirigentas Gintaras Rinkevičius. Nuo 1999 m. LVSO pasiodymus rengia Vilniaus kongresų rūmų koncertų salėje, koncertuoja Lietuvoje ir sveturi (Prancūzijoje, Italijoje, Vo-

kietijoje, Olandijoje, Ispanijoje, Didžiojoje Britanijoje, Taivane ir kt.), dalyvavo prestižiniuose festivaliuose, tarp kurių – *Varšuvos rudo* Lenkijoje, *Europamusicale* Vokietijoje, Estorilio pakrantės Portugalijoje, Santa Kruso ir Santandero Ispanijoje, Nijono Šveicarijoje, Čičesterio bei Lidso Didžiojoje Britanijoje. Su LVSO yra koncertavę iškilūs solistai ir dirigentai.

LVSO kūrybinėje veikloje – unikalios teminės programos, lietuviškų partitūrų premjeros, atliktos visos Mahlerio ir Beethoveno simfonijos. Gausų simfoninės muzikos repertuarą papildo koncertiniai ir sceniniai operų pastatymai, parengta daugiau kaip 20 operų, 2007 m. atliktą pusiau sceninę Julius Juzeliūno operos *Žaidimas* premjera. Nuo 2006 m. bendradarbiaudamas su režisieri Dalia Ibelhauptaitė ir kostiumų dailininku Juozu Statkevičiumi LVSO kasmet pastato bent po vieną naujų operos spektaklį. LVSO diskografijoje daugiau kaip 20 kompaktinių plokštelių, nuo 2005 m. įgyvendinamas išskirtinis užmojis Lietuvos muzikos istorijoje išrašyti ir išleisti visus Mahlerio simfoninius kūrinius. 2006 m. orkestrui suteikta Japonijos vyriausybės kultūrinė parama – daugiau kaip 1 mln. litų vertės nauji muzikos instrumentai.

Pagal www.lvso.lt

The **Lithuanian State Symphony Orchestra** (LVSO) was founded in 1988 on the initiative of Gintaras Rinkevičius, its artistic director and principal conductor. Since 1999, the LVSO has been based in the Vilnius Congress Concert Hall. The orchestra gives concerts in Lithuania and abroad (France, Italy, Germany, the Netherlands, Spain, Great Britain, Taiwan, etc.), has taken part in prestigious festivals, including *Warsaw Autumn*, *Europa-musicale* in Munich, Estoril shores in Portugal, Santa Cruz and Santander in Spain, Nyon

in Switzerland, Chichester and Leeds in Great Britain. The LVSO has collaborated with prominent soloists and conductors.

The LVSO has presented a number of unique thematic programmes, premiered Lithuanian opuses and performed complete symphonies by Mahler and Beethoven. The orchestra's symphonic repertoire is complemented by concert versions of staged operas that total in about 20. In 2007, the orchestra premiered *Žaidimas* (eng. *The Game*), a semi-staged opera by Julius Juzeliūnas. In 2006, the LVSO commenced collaboration with theatre director Dalia Ibelhauptaitė and costume designer Juozas Statkevičius. The team annually produces at least one new opera. The LVSO's discography amounts to more than 20 CDs. Since 2005, the orchestra has been carrying out an exceptional project in Lithuania – to record and release Mahler's complete symphonic works. In 2006, the orchestra was granted Japanese governmental cultural support – over a million litas for the purchase of new musical instruments.

From www.lvso.lt

Lapkričio 6 d., 20 val. | 6 November, 8 PM

Vilniaus kongresų rūmai | Vilnius Congress Concert Hall

KRONOS QUARTET (JAV | USA)

David Harrington (smuikas | violin)

John Sherba (smuikas | violin)

Hank Dutt (altas | viola)

Sunny Yang (violončelė | cello)

Brian H. Scott (šviesų dailininkas | Lighting Designer)

Scott Fraser (garso režisierius | Sound Designer)

Garth Knox Pjesé Nr. 3 <i>Dimensions</i> iš ciklo <i>Satellites</i> Part III <i>Dimensions from Satellites*</i> (2015) Sukurta įgyvendinant programą <i>Penkiasdešimt ateicių: Kronos mokymosi repertuaras</i> Composed for <i>Fifty for the Future: The Kronos Learning Repertoire</i>	Philip Glass Styginių kvartetas Nr. 7 String Quartet No. 7* (2014) ****
Sigur Rós <i>Flugufrelsarinn (The Fly Freer)**</i> (1999, arr. Stephen Prutsman)	Michael Gordon <i>Clouded Yellow*</i> (2010)
Geeshie Wiley <i>Last Kind Words**</i> (1930, arr. Jacob Garchik)	Tanya Tagaq <i>Sivunitinni*</i> (2015, arr. Jacob Garchik) Sukurta įgyvendinant programą <i>Penkiasdešimt ateicių: Kronos mokymosi repertuaras</i> Composed for <i>Fifty for the Future: The Kronos Learning Repertoire</i>
Terry Riley Pjesé Nr. 10 <i>One Earth, One People, One Love</i> iš ciklo <i>Sun Rings</i> Part 10 <i>One Earth, One People, One Love</i> from <i>Sun Rings*</i> (2002)	Laurie Anderson <i>Flow**</i> (2010, arr. Jacob Garchik)
Pete Townshend <i>Baba O'Riley**</i> (1971, arr. Jacob Garchik)	Steve Reich <i>Triple Quartet*</i> (1998) Trys dalys atliekamos be pertraukos In three movements (played without pause)

* Sukurta *Kronos* kvartetui | Written for *Kronos*

** Aranžuota *Kronos* kvartetui | Arranged for *Kronos*

Legendiniam JAV kolektyvui – **styginių kvartetu *Kronos*** popularumu negali prilygti joks kitas styginių kvartetas visame pasaulyje. Nuo pat veiklos pradžios *Kronos* koncertų publika apima ir klasikos mylėtojus, ir roko ar elektroninės muzikos, džiazo ar *world music* gerbėjus. Atsidavę šiuolaikinės muzikos atlikimui kvarteto muzikantai – Davidas Harringtonas (smuikas), Johnas Sherba (smuikas), Hankas Duttas (altais) ir Sunny Yang (violončelė) bene pirmieji ėmė rengti pasirodymus su tokia pat aistra ir taip pat neformaliai, kaip roko ar džiazo grupės. *Kronos* didžiulį dėmesį skiria autoriių ir kūrinių pasirinkimui bei pačiam muzikos atlikimui, koncertuoja su garso stiprinimo aparatu. Ansamblis yra užsakęs daugiau kaip 850 naujų kūrinių ir aranžuočių. O viskas, galima sakyti, prasidėjo nuo amerikiečių avangardisto George'o Crumbo kvarteto *Juodieji angelai*. Išgirdęs šį kūrinį 1973 m. smuikininkas Davidas Harringtonas nutarė įkurti kvartetą, skirtą naujajai muzikai ir nestandartiniam jos atlikimui. Kvarteto išgarsėjimui milžinišką įtaką padarė garsieji JAV minimalistai Philipas Glassas, Steve'as Reichas ir Terry Riley. Kvartetas įrašė daugelį jų kūrinių bei albumų. Itin reikšmingas buvo Reicho *Different Trains* įrašas, 1989 m. kvartetui pelnės prestižinį

apdovanojimą *Grammy*. Nemažai kitų savo kūrinių Reichas dedikavo *Kronos*. Bendradarbiavimas su Glassu lémė tai, kad šis kūrėjas bene visą savo muziką styginių kvartetui rašė būtent *Kronos* kvartetui, 1995 m. kolektyvas išleido albumą su visais tuo metu sukurtais Glasso kvartetais. Riley sukūré *Kronos* kvartetui tokius savo garsius kūrinius kaip *Salome Dances for Peace* (1986), *Sun Rings* (2002), *The Serquent Risadome* (2014) ir kt.

Jau kurį laiką *Kronos* bendradarbiauja su kultinio Niujorko ansambliu *Bang on a Can* įkūrėju ir kompozitoriumi Michaelu Gordonu. *Bang on a Can* postminimalizmo estetika, integrnuojanti roko muzikos energiją ir džiazo muzikavimo laisvę, itin artima *Kronos* atlikėjams.

Iš JAV minimalistų perimtas muzikinio mąstymo atvirumas lémė ir kitas kolektyvo stiliaus kryptis. *Kronos* savo programose atlieka roko, *world music* ir kitų „neklasiškių“ žanru kompozicijas, naudoja nemažai elektronikos ir garso stiprinimo. Beveik legendine jau yra tapusi *Kronos* atliekama Jimmy Hendrixo dainos *Purple Haze* aranžuotė ar pasaulinio garso islandų grupės *Sigur Rós* kūriniai.

Kronos kvartetas jau daugiau kaip 40 metų nepalieka publikos abejingos. Grupės koncertai visame pasaulyje sutraukia daugybę gerbėjų. Kvartetas kasmet penkis mėnesius praleidžia gastorole, groja koncertų salėse, klubuose, festivaliuose – Niujorko *Carnegie Hall* ir *Lincoln Center*, Meksiko *Palacio de Bellas Artes*, Londono *Barbican Centre*, Amsterdamo *Concertgebouw*, Šanchajaus koncertų salėje, Sidnėjaus operos teatre ir kt.

Kronos yra surengęs pasiromą su tokiomis žvaigždėmis kaip Davidas Bowie, Tomas Waitsas, Paulas McCartney ar šiuolaikiinė ritmenbliuzo atlikėja Nelly Furtado. Ansamblis atlieka džiazo legendų (Ornette'o Colemano, Marijos Schneider, Theloniouso Monk) ir roko atlikėjų kūrinius. Grupė taip pat išraše albumų su kinų pipos virtuoze Wu Man, Bolivudo „balsu“ Asha Bhosle, rumunu čigonu grupe *Taraf de Haïdouks* ir daugeliu kitų. 2015 m. *Kronos* scenos menų asociacija pristatė naują kūrinių užsakymo ir edukacijos iniciatyvą *Penkiasdešimt ateičiai: Kronos mokymosi repertuaras*. Pasitelkusi *Carnegie Hall* salę kaip savo pagrindinę partnerę, asociacija per penkerius metus siekia užsakyti 50 naujų kūrinių, po 10 kūrinių kasmet, skatinančių šiuolaikišką požiūrį į kvartetą ir sukurtų taip, kad kuo geriau lavintų studentus ir karjeros laiptais kilti pradedančius profesionalus. Kūrinius rašo eklekтиškas būrys kompozitorų, 25 moterys ir 25 vyrai. *Kronos* kvartetas pats atlieka kiekvieno veikalo premjerą ir paruošia įvairius priedus, t.y. partitūras ir partijas, garso ir vaizdo išrašus, pastabas apie atlikimą, interviu su kūrėjais – visa tai bus nemokamai prieinama internetinėje erdvėje. Projektas *Penkiasdešimt ateičiai* pristato kvartetinę muziką kaip gyvąjų meno formą, suteikia jauniesiems muzikams plačias galimybes mokytis ir formuoti būsimą jų pačių bendradarbiavimą su kompozitoriais. *Kronos* kvartetas, Niujorko *Carnegie Hall* ir intriguojantis partnerių sąrašas, kuriame figūruoja akademinių institucijos, fondai ir pavieniai asmenys, sujungę jėgas tam, kad paremtų šį naują užsakymų, atlikimų, edukacijos ir paveldo projekta, pasižymintį beprecedente apimtimi ir potencialia įtaka.

Pagal kronosquartet.org

For more than 40 years, the **Kronos Quartet** – David Harrington (violin), John Sherba (violin), Hank Dutt (viola), and Sunny Yang (cello) – has combined a spirit of fearless exploration with a commitment to continually re-imagining the string quartet experience. In the process, *Kronos* has become one of the world's most celebrated and influential ensembles, performing thousands of concerts worldwide, releasing more than 50 recordings, collaborating with many of the world's most intriguing and accomplished composers and performers, and commissioning more than 900 works and arrangements for string quartet. A Grammy winner, *Kronos* is also the only recipient of both the *Polar Music Prize* and the Avery Fisher Prize.

Since 1973, *Kronos* has built a compellingly eclectic repertoire for string quartet, performing and recording works by 20th-century masters (Bartók, Schnittke), contemporary composers (John Adams, Aleksandra Vrebalov), jazz legends (Charles Mingus, Thelonious Monk), rock artists (guitar legend Jimi Hendrix, Brazilian electronica artist Amon Tobin), and many others.

Integral to *Kronos'* work is a series of long-running, in-depth collaborations with many of the world's foremost composers, including: "Father of Minimalism" Terry Riley, on projects such as the NASA-commissioned *Sun Rings* (2002); Philip Glass, including an all-Glass CD in 1995 and the premiere of *String Quartet No. 6* in 2013; Azerbaijan's Franghiz Ali-Zadeh, featured on the 2005 CD *Mugam Sayagi*; Steve Reich, including *Kronos'* recording of the Grammy-winning composition *Different Trains* (1989) and *WTC 9/11* (2011); and many more.

Kronos has collaborated regularly with performing artists from around the world, such as Chinese pipa virtuoso Wu Man, performance artist Laurie Anderson, Azeri vocalist Alim Qasimov, legendary Bollywood "playback singer" Asha Bhosle and Inuit throat singer Tanya Tagaq. *Kronos* has also performed and/or recorded with the likes of Paul McCartney, Allen Ginsberg, Zakir Hussain, Rokia Traoré, Rhiannon Giddens, Tom Waits, Howard Zinn, Betty Carter, and rock bands *The National* and *Sigur Rós*. In dance, famed choreographers Merce Cunningham, Paul Taylor, Twyla Tharp, and Eiko & Koma have created pieces with *Kronos'* music.

Kronos' work has been featured prominently in film, including two recent Academy Award-nominated documentaries: the AIDS-themed *How to Survive a Plague* (2012) and *Dirty Wars* (2013), an exposé of covert warfare. *Kronos* also recorded full scores by Philip Glass (for *Mishima* and *Dracula*) and by Clint Mansell (*Noah*, *The Fountain* and *Requiem for a Dream*). The quartet tours extensively each year, appearing in the world's most prestigious concert halls, clubs, and festivals. *Kronos* is equally prolific and wide-ranging on recordings, including the releases *Pieces of Africa* (1992), a showcase of African-born composers that simultaneously topped *Billboard*'s Classical and World Music lists; *Nuevo* (2002), a Grammy- and Latin Grammy-nominated celebration of Mexican culture; and the 2004 Grammy-winner, Alban Berg's *Lyric Suite*. 2014 brought the release of *Kronos Explorer Series*, a five-CD retrospective boxed set; and the single-disc *A Thousand Thoughts*, featuring mostly unreleased recordings from throughout *Kronos'* career, and a boxed set of Terry Riley's music written for and performed by *Kronos* came out in 2015.

With a staff of 11 based in San Francisco, the non-profit *Kronos* Performing Arts Association (KPAA) manages all aspects of *Kronos'* work, including the commissioning of new works,

concert tours and home-season performances, education programs, and its new presenting program KRONOS PRESENTS.

In 2015 KPA launched a new commissioning and education initiative in collaboration with *Carnegie Hall* as lead partner and will commission 50 new works – 25 by women and 25 by men for five years – devoted to contemporary approaches to the quartet, designed expressly for the training of students and emerging professionals, and distributed online for free.

Garthas Knoxas (g. 1956) augo šeimoje, kurioje visi keturi vaikai griežė styginius instrumentais – natūralu, kad ir jis buvo paskatintas imtis muzikavimo altu. Knoxas studijavo Karališkajame muzikos koledže Londone, Fredricko Riddle'o klasėje; čia jis pelnė kelias premijas už muzikos altui ir kamerinės muzikos atlirkimą. Vėliau jis grojo su didžiaja dauguma svarbiausių Londono kolektyvų ir išbandė jėgas įvairiuose repertuaruose nuo baroko iki šiuolaikinės muzikos.

1983 m. Pierre'as Boulezas pakvietė jį tapti Paryžiaus *Ensemble InterContemporain* nariniu, 1990 m. Knoxas prisijungė prie *Arditti* styginių kvarteto, bendradarbiavo su tokiais kompozitoriais, kaip Ligeti, Kurtágas, Berio, Xenakis, Lachenmannas, Cage'as, Fieldmanas, Stochhausenas, atliko jų kūriniių premjeras. Po išėjimo iš kvarteto 1998-aisiais, muzikas atliko premjeras įvairių kūriniių, sukurtų Henze's (jo Sonata altui yra dedikuota Knoxui), Ligeti, Schnittke's, Ferneyhough, Jameso Dillonu, George'o Benjamino ir daugybės kitų kompozitorių. Jis nuolat bendradarbiauja kuriant teatro ir šokio projektus, taip pat yra sukūrės ir atlikęs pasirodymų, skirtų vaikams ir jaunesniajai auditorijai. Didelę Knoxo muzikinės veiklos dalį sudaro improvizacijos.

Praėjusime dešimtmetyje Knoxas pats pradėjo kurti muziką – dabar muziko darbų pageidauja teatrų, šokio ir kino projektų kūrėjai, vertinami ir jo koncertiniai bet instrumentiniai kūriniai. Pastaruoju metu Knoxa domina *viola d'amore* galimybės naujosios muzikos kontekste ir derinyje su elektronine muzika. Šiuo metu jis kuria naują repertuarą, skirtą atliki šiuo instrumentu. Knoxo kompaktinėje plokštéléje *D'Amore* dera senoji ir naujoji muzika, interpretuojama pasitelkiant *viola d'amore*. Jo solinė plokštélė su atliekamais Ligeti, Dusapino, Berio, Kurtágo ir kitų kompozitorių kūriniais pelnė prestižinį apdovanojimą *Deutsche Schallplaten Preis*. Šiuo metu muzikas gyvena Paryžiuje, rengia rečitalius ir kamerinės muzikos koncertus visoje Europoje, JAV ir Japonijoje.

Satellites (2015) – tai styginių kvartetas, sukurtas specialiai *Kronos* ansamblio naujų kūriniių užsakymų projektui. **Dimensions** yra trečioji kvarteto dalis. Kūrinio idėja – tai mus supanti aplinka ir jos išmatavimai, kurie pertiekiami smičiaus judėjimu. Pirmojo išmatavimo metu leistini tik vertikalūs smičiaus judesiai; antrojo – tik horizontalus judėjimas; vėliau judama ovalo trajektorija; dar vėliau keičiamos smičiaus pusės – griežiamą tradiciniu būdu (smičiaus šeriais) arba medine lazdele. Įdomiausia, kai skirtingi judėjimai/išmatavimai sujungiami ir greitai keičia vienas kitą. Judančią strykų technika

pasiekia tikrą kulminaciją – tai įspūdingas reginys, skleidžiantis keičiausius garsus. *Satellites* sukurtas įgyvendinant programą *Penkiasdešimt ateicai: Kronos mokymosi repertuaras*, programos partneriai – *Carnegie Hall* ir daugelis kitų.

Pagal www.garthknox.org

Being the youngest of four children who all played string instruments, **Garth Knox** (b. 1956) was also encouraged to take up the viola. He studied at the Royal College of Music in London with Fredrick Riddle, where he won several prizes for viola and for chamber music. Thereafter he played with most of the leading groups in London in a mixture of all repertoires, from baroque to contemporary music.

In 1983 he was invited by Pierre Boulez to become a member of the *Ensemble Inter-Contemporain* in Paris. In 1990 Knox joined the *Arditti String Quartet*, working closely with and giving first performances of pieces by leading composers including Ligeti, Kurtág, Berio, Xenakis, Lachenmann, Cage, Feldman and Stockhausen. Since leaving the quartet in 1998, Knox has given premieres by Henze (the Viola Sonata is dedicated to him), Ligeti, Schnittke, Ferneyhough, James Dillon, George Benjamin and many others. He also collaborates regularly in theatre and dance projects and has written and performed shows for children and young audiences. Improvisation is also an important part of his musical activity.

In the past decade Knox has begun to write his own music, and is much in demand for theatre, dance and film scores as well as concert pieces and instrumental works. He has recently begun to explore the possibilities of the *viola d'amore* in new music, with and without electronics, and is in the process of creating a new repertoire for this instrument. His CD *D'Amore* features old and new music for the *viola d'amore*. His solo CD with works from Ligeti, Dusapin, Berio, Kurtág and others won the coveted Deutsche Schallplatten Preis in Germany. Knox now lives in Paris playing recitals, concertos and chamber music concerts all over Europe, the USA and Japan.

From www.garthknox.org

Satellites (2015). Dimensions is the third and final movement of *Satellites*, about which Knox writes: "Dimensions deals with the many possible dimensions which surround us, represented by the physical movements of the bow through space. In the first dimension, only vertical movement is possible. In the second, only horizontal movement along the string is possible. Then only circular motion, then alternating between the two sides of the bow (the stick and the hair). The fun really starts when we begin to mix the dimensions, slipping from one to another, and the piece builds to a climax of spectacular bow techniques including the 'whip' and the 'helicopter', producing a huge range of other-worldly sounds."

Garth Knox's *Satellites* was commissioned as part of the Kronos Performing Arts Association's *Fifty for the Future: The Kronos Learning Repertoire*, which is made possible by a group of adventurous partners, including *Carnegie Hall* and many others.

Islandų grupė **Sigur Rós** tarptautinėje šiu dienų roko muzikos scenoje užima pirmaujančią išradėjų poziciją. Vedina Jóno Thoro („Jónsi“) Birgissono nežemiško vokalo ir meistriškai stryku valdomos gitaros, ši grupė palieka tradicines dainų formas žemesniame, mažiau magijos spinduliuojančiame lygmenyje, ir plastiškai pereina į nuolat besikeičiančius garsų pasaulius. Ko gero sunkiai rastume paslaptingesnį kolektyvą – islandiškai nekalbantys žmonės dažniausiai nesupranta Jónsi tekštų, be to, menininkas nemažą dalį dainų atlieka paties sukurtą *Hopelandish* kalba. Pavyzdžiu, originalioje dainuojamose versijoje **Flugufrelsarinn** (1999) alegoriškai pasakoja apie išganymą ir auką – bevardis pasakotojas bando išgelbėti ežere plūduriuojančias bejėges muses nuo besiartinančios lašišos žiaunų.

Grupės narai yra entuziastingi *Kronos* kvarteto gerbėjai. *Kronos* narys Davidas Harringtonas ir aranžuotojas Stephenas Prutsmanas, 1999 m. išgirdę išleistą ir sėkmę pelnusių *Sigur Rós* albumą *Ágætis Byrjun* bei išvydę grupės koncertą, susitiko su *Sigur Rós* narais ir buvo pakvieti į pastaruų studiją Reikjavike. Vėliau abu ansambliai kartu repetavo Islandijoje.

Prutsmano sukurtą *Flugufrelsarinn* aranžuotę specialiai *Kronos* kvartetui užsakė Reikjaviko menų festivalis. *Kronos* įrašytą *Flugufrelsarinn* galima parsisiųsti iš elektroninės *iTunes* parduotuvės.

Matthew Campbell

The Icelandic group **Sigur Rós** is at the forefront of invention in today's international rock scene. Led by the ethereal vocals and hauntingly bowed guitar of Jón Thor ("Jónsi") Birgisson, the group leaves traditional song forms on some lower, less magical plane, slipping instead into ever-shifting environments of sound. It also doesn't get much more enigmatic. Beyond the difficulties for non-Icelandic speakers in understanding some of Jónsi's lyrics, there is the fact that Jónsi sings the remainder of his songs in a self-invented language he calls Hopelandish. In its original, sung version, *Flugufrelsarinn* relates a parable of salvation and sacrifice, in which an unnamed narrator tries to rescue helpless flies in a lake from the jaws of the approaching salmon. The group's members are enthusiastic fans of the *Kronos* Quartet. After hearing *Sigur Rós*'s 1999 breakthrough album, *Ágætis Byrjun*, and seeing the group in concert, David Harrington of *Kronos* and arranger Stephen Prutsman met the members of *Sigur Rós* and were invited to visit their studio outside of Reykjavík. The two ensembles later rehearsed together in Iceland.

Stephen Prutsman's arrangement of **Flugufrelsarinn** (1999) was commissioned for the *Kronos* Quartet by the Reykjavik Arts Festival. *Kronos'* recording of *Flugufrelsarinn* is available as a download through the *iTunes* Store.

Matthew Campbell

Graftone, Viskonsine 1930 m. kovą **Geeshie Wiley** (XX a. pr.) kompanijai *Paramount Records* įrašė dainą *Last Kind Words* (*Paskutiniejį malonūs žodžiai*). Be šio fakto beveik nėra jokios kitos patvirtintos informacijos apie dainininkės gyvenimą, nors egzistuoja liudijimai, esą ji buvo kilusi iš Misisipės. Tos pačios sesijos metu Wiley įrašė ir antrą dainą *Skinny Leg Blues* (*Liesų kojelių bliuzas*) bei atliko pritariamąsias partijas keliose kitose dainose. Būtent *Last Kind Words* įrašas dainininkei pelnė bene geriausios ansktyvojo bliuzo atlirkėjos reputaciją. Bliuzo tyrėjas Donas Kentas rašė: „Jei Geeshie Wiley nebūtų egzistavusi, niekas nebūtų galėjęs jos sukurti – jos užmojai ir kūrybingumas sumenkina didžiąją dalį bliuzo atlirkėjų. Ji tarsi atstovauja akimirkai, kai pasaulietinė juodaodžių muzika susiliejo su bliuzu... Be to, nepaisant jos jausmingo balso, Wiley asmenybė tokia tvirta, lyg Charley Pattono: pinigai svarbiau už romantiką, ir štai ji švelniai sako, skleisdama savo seksualinius kerus, kad visiškai ramiai galėtų tave nužudyti... [*Last Kind Words*] yra viena išradingiausiai sukonstruotų tos epochos gitaros aranžuočių, tuo pat metu ir ypäč archaiska. Nors dainos tekstas nurodo vėlyvajį Pirmojo pasaulinio karo laikotarpi, vis dėlto aštuonių taktų struktūra atrodo senesnė.“

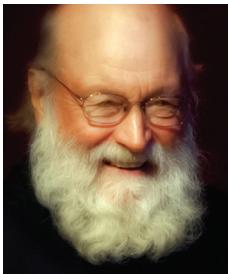

Dalis dainos teksto skelbė: *Išgirdau savo tévelį sakant paskutiniuosius malonius žodžius: „Jei žūsiu Vokietijos kare, meldžiu, nepalaikod mano sielos. Ak, vaikeli, palik mane lauke, tegul mane visq sukapoja grifai.“* Jacobo Garchiko sukurtą Geeshie Wiley *Last Kind Words* aranžuotę Kronos kvartetui užsakė Davido Harringtono tyrimų ir plėtros fondas.

In March 1930, **Geeshie Wiley** (early 20th c.) recorded *Last Kind Words* in Grafton, Wisconsin, for *Paramount Records*. Beyond this, very little information is confirmed about this singer's life, though there are reports that she came from Mississippi. She recorded a second song at the same session, *Skinny Leg Blues*, and provided backup for a few additional tracks. Nevertheless, her recording of *Last Kind Words* has given Wiley the reputation of being perhaps one of the great early blues musicians. Blues scholar Don Kent has written, "If Geeshie Wiley did not exist, she could not be invented: her scope and creativity dwarfs most blues artists. She seems to represent the moment when black secular music was coalescing into blues... Moreover, despite her sensual voice, the persona she presents is as tough as Charley Patton: money before romance and she sweetly says, while extolling her sexual charms, that she's calmly capable of killing you... [*Last Kind Words*] is one of the most imaginatively constructed guitar arrangements of its era and possibly one of the most archaic. Although the lyrics date it to the late World War I era, its eight-bar verse structure appears to be older."

The lyrics read, in part, "The last kind words I heard my daddy say: 'If I die in the German war, please don't bury my soul. Ah, child, just leave me out, let the buzzards eat me whole.'"

Jacob Garchik's arrangement of *Last Kind Words* by Geeshie Wiley was commissioned for the *Kronos Quartet* by the David Harrington Research and Development Fund.

Apie Kalifornijoje gimusį kompozitorių, gyvaja muzikos legenda vadinamą **Terry Riley** (g. 1935) sakoma, jog jis stovėjęs prie minimalizmo ištakų. Šios muzikinės krypties savotišku atskaitos tašku laikoma Riley'o 1964 m. sukurtą kompoziciją *In C*, sukélusi revoliuciją to laikmečio muzikos koncepcijoje. Pradžioje Riley ketino tapti koncertuojančiu pianistu, tačiau šiu užmojų atsisakė ir studijavo kompoziciją San Francisko valstybiniam koledže pas Robertą Eriksoną. 1958 m. studijas tęsė Kalifornijos universitete Berklyje, pragyvenimui užsidirbdamas kaip regtaijamų pianistas vietiniame bare. 1961 m. Riley išvyko į Europą, grojo karininkų klubuose, dalyvavo gatvės teatro projektuose ir he-peninguose, bendradarbiavo su grupe *Fluxus*, dramaturgu Kenu Dewey ir trimitininiku Chetu Bakeriu. 1965 m. grįžo į Ameriką, bendradarbiavo su La Monte Youngu ir jo *Amžiniosios muzikos teatru*. 1968 m. *Columbia Records* išleido *In C* įrašą. Tuo metu Riley labiau susitelkė į improvizaciją, eksperimentavo su „autointerpretacinės improvizacijos“ technikomis, susidomėjės Indijos muzika mokési pas Panditą Praną Nathą, dažnai lankėsi Indijoje, Kalifornijos koledže Oklände dėstė indų muzikos kursą. Čia kompozitorius susitiko su Davidu Harringtonu – *Kronos* styginių kvarteto įkūrėju ir vadovu. Tada prasidėjo ilgametė muzikų bičiulystė: Riley sukūrė net 13 styginių kvartetų, kvintetą *Crows Rosary* ir koncertą styginių kvartetui *The Sands* (1990). 9-ajame dešimtmetyje kompozitorius grįžo prie tradicinės muzikinės notacijos. Improvizacija užleido vietą Amerikos džiazo, indų ragos ir europinės klasikinės muzikos deriniui, žinoma, neišsižadant minimalizmo. 2000 m. išyko pirmasis Riley'o koncertinis turas Rusijoje. 2008 m. gegužę Riley surengė pirmą vargonų rečitalį *Disney* koncertų salėje. Pastaruoju metu kompozitorius darbuojasi prie 24 pjesių ciklo *The Book of Abbeyozzud* gitarai ir įvairiems ansambliams su gitara.

Pagal terryriley.net, Kristen Grimshaw, www.allmusic.com

2002 m. NASA užsakymu buvo sukurta įspūdinga, 80 minučių trukmės multimedijinė kompozicija *Sun Rings* styginių kvartetui, chorui, vaizdo projekcijoms ir Visatos garsams. Pjesė **One Earth, One People, One Love** yra paskutinioji – dešimtoji šio ciklo dalis. Anot kompozitoriaus, „kai dr. Donaldas Gurnettas supažindino mane su NASA atlirkais originaliais Visato garsų įrašais, kurie turėjo tapti šio sudėtingo ir iššaukiančio nuotykių atspirties tašku, mano mintyse iškart ėmė suktis vaizdiniai apie tokias nutolusias planetas kaip Jupiteris ar Uranas. Jaučiaus tarsi skroščiau erdvę, sklęsdamas iš vieno atmosferos sluoksnio į kitą.“

Ciklą *Sun Rings* užsakė NASA menų programa, Nacionalinės menų paramos agentūra, Rokfelerio fondo *Multi-Arts Production*, Ajovos universitetas, Atlikimo menų draugija, festivalis *Eclectic Orange*/Orindžo apylinkės filharmonijos draugija, *SFJAZZ*, Londono *Barbican Centre*, Teksaso universitetas, bendradarbiaujant su Stephenu K. Cassidy, Margaret Lyon, Gregu G. Minshallu, Davidu A. ir Evelyne T. Lennette'ais.

Californian composer **Terry Riley** (b. 1935) is an avant-garde composer who was present at the birth of the idea that became known as minimalism. He launched what is now known as the Minimalist movement with his revolutionary classic *In C* in 1964. This seminal work provided a new concept in musical form based on interlocking repetitive patterns. Abandoning his original plans to become a concert pianist, Riley studied composition at San Francisco State College with Robert Erikson. In 1958, while supporting himself as a ragtime pianist at a local saloon, Riley attended graduate school at the University of California, Berkeley. In 1961 Riley moved to Europe, where he performed in officers' clubs, was involved in street theatre and happenings and collaborated with members of the *Fluxus* group, playwright Ken Dewey and trumpeter Chet Baker. In 1965 Riley moved to New York, collaborating occasionally with La Monte Young, and performing in Young's *Theatre of Eternal Music*. Released in 1968 by *Columbia Records*, *In C* became a platform upon which the Minimalist movement was built. It was during this period that Riley stopped notating his compositions and focused more on improvisation. He also experimented with his 'self-interpretive improvisation' techniques. During the 1970s, Riley began to focus on Indian music, studying with the singer Pandit Pran Nath, travelling often to India and teaching Indian music at Mills College in Oakland. While teaching at Mills College he met David Harrington, founder and leader of the *Kronos Quartet* and began the long association that has so far produced 13 string quartets, a quintet, *Crows Rosary* and a concerto for string quartet, *The Sands* (1990). In the 1980s Riley returned to musical notation, including influences of American jazz, Indian raga, and traditional Classical music – continuing, as well, in the Minimalist style. In May of 2000, Riley made his first tour of Russia with solo piano concerts. Riley played his first pipe organ concert to a sold out audience at *Disney Hall* in May of 2008, introducing *The Universal Bridge*, a work especially commissioned for that evening. The composer is currently at work on a set of 24 pieces for guitar and guitar ensemble called *The Book of Abbeyozzud*.

From terryriley.net, Kristen Grimshaw, www.allmusic.com

Sun Rings, the 80 minutes multimedia piece for string quartet, choir, visuals and Space sounds, commissioned by NASA, was composed in 2002. **One Earth, One People, One Love** is the final piece in the cycle (No. 10). According to the composer, "when Dr. Donald Gurnett handed me these original NASA recordings, which were to be the point of departure for this challenging adventure, my thoughts became filled with images stimulated by locales as distant as Jupiter and Uranus. I could almost feel myself propelled through space as one atmosphere gave way to another."

"Riley heard poet and novelist Alice Walker on the radio talking about how she had made up a September 11 mantra – 'One Earth, One People, One Love!' It suddenly occurred to him that contemplating outer space could be a way to put the problems on Earth into perspective." (after *L.A. Times*). Walker's mantra not only gave Riley the inspiration to continue; it also provided a title and focal point for *Sun Rings'* concluding movement.

Sun Rings was commissioned for the *Kronos Quartet* by the NASA Art Program, the National Endowment for the Arts, The Rockefeller Foundation's Multi-Arts Production Fund, Hancher Auditorium/University of Iowa, Society for the Performing Arts, Eclectic

Orange Festival/Philharmonic Society of Orange County, SFJAZZ, Barbican, London, U.K., and University of Texas Performing Arts Center, Austin (with the support of the Topfer Endowment for Performing Arts). Additional contributions from Stephen K. Cassidy, Margaret Lyon, Greg G. Minshall, and David A. and Evelyne T. Lennette made this work possible.

The Who gitaristas ir pagrindinis dainų kūrėjas **Pete'as Townshendas** (g. 1945) gimė Čisvike, Vakarų Londone, muzikų šeimoje. Jis lankė Ealingo menų koledžą, kuriaame pirmą kartą susipažino su radikalų performansų menu ir amerikietiško bliuzo muzika. Šią patirtį jis vėliau perda-vė grupės *Detours* bendražygiams, su kuriais po truputį stengėsi užkariauti Vakarų Londono klubus ir barus. 1964 m. prisijungus būgnininkui Keithui Moonui ir vadybininkams Kitui Lambertui bei Chrisui Stampui, susiformavo grupė *The Who*, o Townshendui vis dažniau buvo skiriamas grupės lyderio ir atstovo vaidmuo. Netrukus Townshendas atsidūrė 1960-ųjų britiškojo muzikos bumo prieš-kyje. Kaip grupės gitaristas ir kompozitorius, jis tapo vieno galingiausių, išradigiausių ir išraiškingiausių roko muzikos fenomenų varomaja žėga. Nuo ankstyvųjų klasikinių trijų minucių trukmės singlų *My Generation*, *Substitute* ir *I Can See For Miles* iki išbaigtų dainų ciklų *Tommy*, *Lifehouse* ir *Quadrophenia* Townshendas įsitvirtino kaip vienas talentingiausių ir kūrybiškiausių, rokų kuriančių muzikų.

Townshendas vadovavo savo paties įkurtai knygų leidybos kompanijai ir dirbo redaktoriumi *Faber & Faber*. 1985 m. ši leidykla išleido jo trumpą pasakojimų kolekciją *Horse's Neck*. Townshendas jau yra išleidęs savo memuarus *Who I Am* ir šiuo metu dirba ties ambicingiu nauju muzikiniu projektu *Floss*.

Baba O'Riley (žinoma ir kaip *Teenage Wasteland*) buvo išrašyta 1971 m. pasirodžiusiame aliume *Who's Next*. Kūrinio pavadinimą įkvėpė dvaisinis vedlys iš Indijos Meheras Baba ir Terry Riley, kurio *A Rainbow in Curved Air* nemenkai paveikė Townshendo darbus.

Jacobo Garchiko sukurtą *Baba O'Riley* aranžuotę *Kronos* kvartetui užsakė Davido Harringtono tyrimų ir plėtros fondas.

Pete Townshend (b. 1945), *The Who*'s guitarist and principal songwriter, was born into a musical family in Chiswick, West London. He attended Ealing Art College, where he broadened his mind on a diet of radical performance art and American blues music, both of which would eventually inform the *Detours* as they worked their passage through the West London club and pub circuit. With the arrival in 1964 of drummer Keith Moon and managers Kit Lambert and Chris Stamp, *The Who* were on their way, with Townshend increasingly cast in the role of leader and spokesman. Townshend soon found himself at the forefront of the British musical boom of the sixties. As guitarist and composer of the band, he became the driving force behind one of the most powerful, inventive, and articulate bodies of work in rock. From early classic three-minute singles like *My Generation*, *Substitute*, and *I Can See For Miles*, to complete song

cycles in the shape of *Tommy*, *Lifehouse*, and *Quadrophenia*, Townshend established himself as one of the most gifted and imaginative musicians working in the rock field. He has run his own book publishing company and worked as an editor at the literary house of *Faber & Faber* which, in 1985, published *Horse's Neck*, a collection of his short stories. Townshend has published his memoir *Who I Am* and is currently working on *Floss*, an ambitious new music project.

Baba O'Riley (also known as *Teenage Wasteland*) was recorded by *The Who* for the 1971 album *Who's Next*. The title is inspired by Meher Baba, the Indian spiritual master, and Terry Riley, whose *A Rainbow in Curved Air* was a great influence on Townshend. Jacob Garchik's arrangement of *Baba O'Riley* was commissioned for the *Kronos Quartet* by the David Harrington Research and Development Fund.

Philip Glass, žr. p. 125.

String Quartet No. 7 (2014). Glassas savo styginių kvartetus kūrė įvairiomis progomis ir įkvėptas įvairių šaltinių, pavyzdžiui, kaip muziką spektakliui pagal Samuelio Becketto pjesę (kvartetas Nr. 2 *Company*), kaip muziką Paulo Schraderio filmui *Mishima* (kvartetas Nr. 3) ir pan. Styginių kvarteto Nr. 7 premjera nuskambėjo 2014 m. liepos 7 d. Amsterdamo vykusiame Tarptautiniame šokio festivalyje *Colours*, ji grieždamas *Kronos* kvartetas akompanavo Nyderlandų šokio teatro spektakliui *Spiritwalking* pagal Solo Leóno ir Paulo Lightfooto choreografiją.

Philip Glass, see p. 125.

String Quartet No. 7 (2014). Glass' string quartets come from all over the creative world, e.g. as incidental music for the Samuel Beckett play (*String Quartet No. 2 Company*), from the music to the Paul Schrader film *Mishima* (*String Quartet No. 3*), etc. The String Quartet No. 7 was premiered on 7 July, 2014 by the *Kronos Quartet* at the *Colours International Dance Festival* in Amsterdam in the performance of *Spiritwalking* by the *Nederlands Dans Theater*, with choreography by Sol León and Paul Lightfoot.

Michael Gordon, žr. p. 8.

Clouded Yellow (2010). Kurdamas šį styginių kvartetą pastebėjau, kad mintimis nuolat grįžtu prie *colias croceus* (t.y. stepinis gelšvys – pietinių kraštų drugys, angl. *clouded yellow*, liet. drumsta geltona). Šis vabzdys dalyvauja masinėse migracijose, kurias Anglijoje vadina „stepinio gelšvio metais“. Man labai patiko ryškiai geltono drugelių debesies įvaizdis, o žodis „drumstas“, mano galva, atspindi šio kūrinio miglotas harmonijas ir melodijas.

Įžanginę harmoniją įsivaizduju taip, tarsi ji būtų atliekama akordeonu – tai lyg sinkopuotas, improvizuotas akompanimentas, grojamas alto ir violončelės. Trūkčiojantis trijų ir keturių dailių ritmas tai įskrieja, tai pradingsta. Virš viso to išgirdau aukšto registro atodūsių garsus – juos paskyriaus smuikams. Regis, girdėjau drugelio sparnų plasnoji-mą. Įsivaizdavau, kad sklandau padedamas drugelio, sliuogiu per orą, kuris buvo tirštas nuo drėgmės, tarsi atogrąžų miške. Tai buvo laisvės ir fantastikos kupinas jausmas,

savotiškas keliautojo po sodą įspūdžių albumas.

Méginau pajusti atmosferos tirštumą ir sukurti aidinčią garso faktūrą. Stiprus atvirų styginių garsas zvimbia kurdamas melodijos akompanimentą. Stygų C, G ir D vibracijos girdimos beveik visose kvarteto dalyse. Tuo tarpu violončelės styga C, jos žemiausia nata, viso kūrinio metu atlieka savotišką pedalizaciją. Kurdamas šį styginių kvartetą mąsciau apie kiekvieną *Kronos* narj. Jų asmenybės ir talentai niekada pernelyg nenutolio nuo mano paties sąmonės.

Clouded Yellow sukurtas kvartetui *Kronos*, Hopkinsono centro ir Dartmuto koledžo užsakymu, réméjas – Argosy šiuolaikinės muzikos fondas.

Pagal www.michaelgordonmusic.com

Michael Gordon, see p. 8.

Clouded Yellow (2010). Working on this string quartet, I found myself thinking about the Clouded Yellow. This butterfly takes part in mass migrations that are referred to in England as “clouded yellow years.” I love the image of a cloud of bright yellow butterflies, and I think the word “clouded” describes the blurred harmonies and melodies of this piece.

I imagined the opening harmony to be accordion-like, a syncopated vamp played by the viola and cello. The rhythm, a tugging three over four, flits in and out. I heard some high sighing sounds floating above all of this and gave them to the violins. It was as if I could hear the flapping of butterfly wings. I imagined I was flying around on a butterfly, gliding in the air, the air dense with moisture, like in a rainforest. It was all very free and fanciful, like a travelogue around a garden.

I tried to feel the thickness of the atmosphere and create a reverberant sound texture. The raw sound of open strings drones in accompaniment to the melody. The C, G and D strings can be heard vibrating in almost all parts of the quartet. And the C string on cello, its lowest note, is used as a pedal point throughout. While I was creating this string quartet I thought about each of the members of *Kronos*. Their personalities and talents were never far from my consciousness.

From www.michaelgordonmusic.com

Clouded Yellow was commissioned for the *Kronos Quartet* by the Hopkins Center, Dartmouth College. Additional project support was provided by the Argosy Foundation Contemporary Music Fund.

Tanya Tagaq (g. 1975) yra kanadiečių (inuitų) gerklino dainavimo atlikėja iš Kembridžo įlankos (Iqaluktutiaq), Nunavuto, Kanados. Šios muzikavimo krypties ji ėmė mokytis Jelounaife (Yellowknife), Šiaurės Vakarų teritorijos vidurinėje mokykloje. Vėliau ji studijavo vaizduojamąjį meną Naujosios Škotijos menų ir dizaino koledže. Tagaq buvo populiarė Kanados liaudies festivalių dalyvė, o itin plačiai ne tik Kanadoje, bet ir visame pasaulyje ją išgarsino bendri projektai su Björk, tarp kurių – koncertiniai turai ir 2004 m.

išleistas albumas *Medúlla*. Dainininkė taip pat koncertavo su *Kronos* kvartetu, *Shooglenifty*, buvo pristatyta Aborigenų kilmės žmonių televizijos tinkle.

2005 m. Tagaq kompaktinė plokštélė *Sinaa* buvo nominuota penkiems Kanados aborigenų muzikos apdovanojimams ir laimėjo kategorijoje Geriausias prodiuseris/inžinierius bei Geriausias albumo dizainas, o pati dainininkė pelnė Geriausios atlikėjos įvertinimą.

Nors Tagaq pirmiausiai atpažįstama kaip gerklino dainavimo meistrė, ji yra ir pripažinta dailininkė. Irašinėdama savo 2008 m. išleistą albumą *Auk/Blood* Tagaq bendradarbiavo su Mike'u Pattonu ir kitais menininkais. 2011 m. ji išleido gyvo garso albumą *Anuraaqtuq*. Trečiąjį savo albumą *Animism* Tagaq išleido 2014 m. gegužės 27 d. (*Six Shooter Records*). Naujojo jos albumo *Retribution* pasirodymas numatomas 2016 m. spalį.

2005 m. Tagaq pirmą kartą bendradarbiavo su kvartetu *Kronos* – nuo tada su šiuo kolektyvu ji dainavo jvairiose Šiaurės Amerikos salėse. 2015 m. Tagaq gavo užsakymą parašyti kūrinį *Kronos* projektui *Fifty for the Future (Penkiasdešimt ateičiai)*.

Pagal tanyatagaq.com

***Sivunittinni* (2015).** Tagaq rašo: „*Sivunittinni*, arba „tie, kurie bus ateityje“, kilo iš dalies poemos, kurią sukūrė savo albumui. Šis pavadinimas idealiai atitinka kūrinį. Viltinai tikiuosi per šį kūrinį suteikti ateities muzikams gabalėli žemės. Dabartinę žmogiškąją būseną apibūdina atsiribojimas, ypač nuo gamtos, – tai sukėlė didžiulį kiekį socialinio nerimo ir baimės, taip pat trūkumą suvokimo, kas yra tikroji sveikata, kas yra gyvenimas. Galbūt šis kūrinys gali tapti išbudinančiu faktoriumi.“

„Dirbtu su *Kronos* kvartetu – didžiulė garbė. Tarp mūsų tyro simbiozė, kuri skatina didžiulį muzikinį augimą. Jie moko mane daugybės dalykų, galu tik tikėtis, kad man pavys atsakyti tuo pačiu. *Kronos* man padovanojo galimybę pažinti garsus, gyvenančius mano kūne, ir perkelti juos į instrumentus. Tai nepaprastai daug reiškia, nes pasaulis labai greitai keičiasi, ir dokumentacija leidžia ateities muzikams patirti įkvėpimą iš mūsų darbų.“

Jacobo Garchiko sukurtą *Sivunittinni* aranžuotę užsakė *Kronos* scenos menų asociacijos programa *Penkiasdešimt ateičiai: Kronos mokymosi repertuaras*. Ją įgyvendinti padeda ambicingų partnerių būrys, tarp kurių – *Carnegie Hall* ir daugybė kitų.

Tanya Tagaq (b. 1975) is a Canadian (Inuk) throat singer from Cambridge Bay (Iqaluktutiaq), Nunavut, Canada. In Yellowknife, Northwest Territories high school she first began to practice throat singing. She later studied visual arts at the Nova Scotia College of Art and Design. Tagaq was a popular performer at Canadian folk festivals, and first became widely known both in Canada and internationally for her collaborations with Björk, including concert tours and the 2004 album *Medúlla*. She has also performed with the *Kronos Quartet* and *Shooglenifty*, and has been featured on the Aboriginal Peoples Television Network.

In 2005, her CD *Sinaa* was nominated for five awards at the Canadian Aboriginal Music Awards and won awards for Best Producer/Engineer, Best Album Design and Tagaq herself won the Best Female Artist award. Although primarily known for her throat singing, Tagaq is also an accomplished artist.

Her 2008 album *Auk/Blood* features collaborations with Mike Patton, among others.

In 2011, she released a live album titled *Anuraaqtuq*. Tagaq released her third album, *Animism*, on May 27, 2014 on *Six Shooter Records*. Her new album *Retribution* is slated for release in October 2016.

Since the initial collaboration with the *Kronos Quartet* in 2005, Tagaq and the Quartet have performed together at venues across North America. In 2015, Tagaq was commissioned to write a piece for the *Kronos' Fifty for the Future* project.

From tanyatagaq.com

***Sivunittinni* (2015)**. Tagaq writes: "Sivunittinni, or the future ones, comes from a part of a poem I wrote for my album, and is the perfect title for this piece. My hope is to bring a little bit of land to future musicians through this piece. There's a disconnect in the human condition, a disconnect from nature, and it has caused a great deal of social anxiety and fear, as well as a lack of true meaning of health, and a lack of a relationship with what life is, so maybe this piece can be a little bit of a wake-up."

"Working with the *Kronos Quartet* has been an honour. We have a symbiosis that allows a lot of growth musically. They teach me so much, I can only hope to reciprocate. *Kronos* has gifted me the opportunity to take the sounds that live in my body and translate them into the body of instruments. This means so much because the world changes very quickly, and documenting allows future musicians to glean inspiration from our output."

Sivunittinni, arranged by Jacob Garchik, was commissioned as part of the *Kronos Performing Arts Association's Fifty for the Future: The Kronos Learning Repertoire*, which is made possible by a group of adventurous partners, including *Carnegie Hall* and many others.

Kronos kvartetas bendradarbiauja su viena originaliausiu Niujorko menininkiu, charizmatiškaja dainų kūrėja ir atlikėja **Laurie Anderson** (g. 1947). Kvarteto muzikantai Anderson kūryba žavisi dar nuo 9-ojo dešimtmecio, kai pasirodė jos pirmieji hitai *O Superman*, *Strange Angels* ir kt., kultinei atlikėjai bendradarbiaujant su Peteriu Gabrieliu, Lou Reedu, Johnu Zornu ir kitais garsiais roko ir alternatyvios muzikos kūrėjais. 2013 m. Anderson ir *Kronos* parengė bendrą projektą *Landfall*, su kuriuo koncertavo JAV, Australijoje.

Laurie Anderson šiandien pirmiausia yra žinoma kaip multimedijų performansų atlikėja, tačiau jos veikla ypač įvairių tipo – kompozitorė, poetė, fotografė, filmų kūrėja, vizualaus meno kūrėja, dainininkė ir instrumentininkė. 1980-aisiais pasirodė jos hitas *O Superman* atvėrė meninikei plačias karjeros erdves. JAV ir kitose šalyse Anderson surengė įvairių pasiodymų. Tarp svarbesnių darbų – *United States I–V* (1983), *Empty Places* (1990), *The Nerve Bible* (1995) ir sceninė kompozicija *Songs and Stories for Moby Dick* pagal Hermano Melville'o romaną.

Anderson yra šešių knygų autorė, enciklopedijai *Brittanica* parengė straipsnį apie

Niujorką. Jos vizualieji darbai buvo eksponuoti JAV ir Europos muziejuose. 2003 m. Lino šiuolaikinio meno muziejus pristatė menininkės kūrinių retrospekyvą *The Record of the Time: Sound in the Work of Laurie Anderson*.

Kaip kompozitorė Anderson parašė muzikos kino filmams, kuriuos režisavo Wimas Wendersas ir Jonathanas Demme'as; Billo T. Joneso, Trisha'os Brown, Molissos Fenley choreografijoms; Roberto LePage'o spektakliui *Far Side of the Moon*. 1997 m. ji koordinavo Londono Royal Festival Hall vykusį festivalį *Meltdown*.

2001 m. Anderson pelnė Tenco dainų prizą San Remo festivalyje bei apdovanojimą *Deutsche Schallplatten* už kompoziciją *Life On A String*, jai paskirtos Gugenheimo fondo ir agentūros *National Endowment for the Arts* stipendijos.

Flow (2010). 2010 m. birželį Anderson išleido savo pirmajį solinį albumą *Homeland* po dešimties metų pertraukos. *Flow* yra paskutinė albumo daina. Tai sustiprintu smuiku griežiama meditacija, romiai ir melancholiškai apibendrinanti visą albumą. Už šią dainą Anderson pelnė Grammy nominaciją Geriausio pop instrumentinio atlikimo grupėje. *Kronos* kvartetui šią dainą aranžavo Jacobas Garchikas, Davido Harringtono tyrimų ir plėtros fondo užsakymu.

Laurie Anderson (b. 1947) is known primarily for her multimedia presentations, although she has cast herself in roles as varied as visual artist, composer, poet, photographer, filmmaker, vocalist, and instrumentalist. *O Superman* launched Anderson's career in 1980. Anderson has toured the United States and internationally numerous times with shows ranging from simple spoken word performances to elaborate multimedia events. Major works include *United States I-V* (1983), *Empty Places* (1990), *The Nerve Bible* (1995), and *Songs and Stories for Moby Dick*, a multimedia stage performance based on the novel by Herman Melville.

Anderson has published six books. She has also written the entry for New York for the *Encyclopedia Britannica*. Laurie Anderson's visual work has been presented in major museums throughout the United States and Europe. In 2003, the *Musée Art Contemporain* of Lyon in France produced a touring retrospective of her work, entitled *The Record of the Time: Sound in the Work of Laurie Anderson*.

As a composer, Anderson has contributed music to films by Wim Wenders and Jonathan Demme; dance pieces by Bill T. Jones, Trisha Brown, Molissa Fenley, and a score for Robert LePage's theater production, *Far Side of the Moon*. In 1997 she curated the two-week *Meltdown Festival* at Royal Festival Hall in London.

Her awards include the 2001 *Tenco Prize* for Songwriting in San Remo and the 2001 *Deutsche Schallplatten* prize for *Life On A String* as well as grants from the Guggenheim Foundation and the National Endowment for the Arts.

Flow (2010). In June 2010 Anderson released *Homeland*, her first solo album in nearly 10 years. *Flow*, the album's final track, is a meditation for digitally processed solo violin that provides a melancholy, yet serene conclusion to the album. The song received a Grammy nomination for Best Pop Instrumental Performance.

Jacob Garchik's arrangement of *Flow* was commissioned for the *Kronos Quartet* by the David Harrington Research and Development Fund.

Steve Reich, žr. p. 85.

Triple Quartet (1998) parašytas *Kronos* kvarteto užsakymu ir šiam kolektyvui dedikuotas. Premjera nuskambėjo 1999 m. gegužės 22 d. Kenedžio centre Vašingtone. Kūrinys sumanytas trims styginių kvartetams. Tačiau šią partitūrą gali atliki ir vienas styginių kvartetas, pasitelkės kitų 8 instrumentų garso jrašą.

Kūrinj sudaro trys dalys greita–léta–greita. Jų pagrindas – keturių minorinių tonacijų dominantės akordų grandinė, formuojanti uždarą ciklą: e-moll – g-moll – b-moll – cis-moll – e-moll. Pirmoje dalyje šis harmoninis ciklas pakartojamas dukart, kiekvieno iš keturių akordų atakrpa trunka apie vieną minutę. Tai lemia variacių formą. Pirmojo styginių kvarteto instrumentai griežia dvibalsius kanonus (pirmas smuikas ir altas bei antras smuikas ir violončelė), o antrojo ir trečiojo styginių kvartetų partijose tuo metu skamba susipinantis akordai.

Kontrapunktinę antrają dalį formuoja dvylikos balsų kanonas, kurio pagrindas – vien tik tonacijoje e-moll skambanti ilga, ištęsta melodija.

Trečioje dalyje sugrįžta gyvas tempas ir akordų grandinės harmonija, tačiau moduliacijos skamba vis dažniau. Paskutinėje padaloje grįžta pradinė kūrinio tonacija e-moll.

Steve Reich

Triple Quartet užsakė Nacionalinės menų paramos agentūra, Davidas A. ir Evelyne T. Lennette'ai, Patricia Unterman ir Timas Savinaras bei JAV menų paramos kūrinių užsakymo programa *Meet the Composer*, parėmė Helenos F. Whitaker fondas ir Catherine's Filene Shouse fondas.

Steve Reich, see p. 85.

Triple Quartet (1998) was commissioned by and is dedicated to the *Kronos Quartet*, and was premiered by them on 22 May, 1999 at the Kennedy Center, Washington DC. The triple quartet is written for three string quartets. However, it is designed to be performed by one string quartet through the use of prerecorded tracks for the other 8 voices.

The piece is in three movements (fast–slow–fast) and is organized harmonically on four dominant chords in minor keys a minor third apart – E minor, G minor, B-flat minor, C-sharp minor – and then returning to E minor to form a cycle.

The first movement goes through this harmonic cycle twice with a section about one minute long on each of the four dominant chords. The result is a kind of a variation form. Rhythmically, the first movement has the second and third quartet playing interlocking chords, while the first quartet plays longer melodies in canon between the first violin and viola against the second violin and cello.

The slow movement is more completely contrapuntal, with a long, slow melody in canon eventually in all 12 voices. It stays in E minor throughout.

The third movement resumes the original fast tempo and maintains the harmonic chord cycle, but modulates back and forth between keys more rapidly. The final section of the movement is in the initial key of E minor, and there the piece finally cadences.

Steve Reich

Triple Quartet was commissioned for the Kronos Quartet with funds provided by the National Endowment for the Arts, David A. and Evelyne T. Lennette, Patricia Unterman and Tim Savinar, and *Meet the Composer*/Arts Endowment Commissioning Music/USA, which is made possible by generous support from The Helen F. Whitaker Fund, and The Catherine Filene Shouse Foundation.

For the Kronos Quartet/Kronos Performing Arts Association:

Janet Cowperthwaite, Managing Director

Sidney Chen, Artistic Administrator

Mason Dille, Development Manager

Sarah Donahue, Production & Tour Associate

Lauren Frankel, Development Associate

Scott Fraser, Sound Designer

Sasha Hnatkovich, Communications Manager

Gregory T. Kuhn, Production & Artistic Services Director

Reshena Liao, Communications & Marketing Associate

Nikolás McConnie-Saad, Office Manager

Kären Nagy, Strategic Initiatives Director

Lucinda Toy, Business Operations Manager

Contact:

Kronos Quartet/Kronos Performing Arts Association

P. O. Box 225340

San Francisco, CA 94122-5340 USA

kronosquartet.org

facebook.com/kronosquartet

instagram.com/kronos_quartet

Twitter: @kronosquartet #kronos

The Kronos Quartet records for Nonesuch Records.

Lapkričio 10 d., 20 val. | 10 November, 8 PM

Vilniaus kongresų rūmai | Vilnius Congress Concert Hall

PHILIP GLASS

(fortepijonas, JAV | piano, USA)

Dalyvauja | With:

Maki Namekawa (fortepijonas, Japonija | piano, Japan)

Jenny Lin (fortepijonas, JAV | piano, USA)

Petras Geniušas (fortepijonas | piano)

Philip Glass

The Complete Piano Etudes (1994–2012)

Phillipas Glassas (g. 1937) būdamas šešerių metų pradėjo griežti smuiku, G. Peabody konservatorijoje mokėsi groti fleita, keturiolikos metų išstojo į Čikagos universitetą, kur studijavo fortepijoną, vadovaujamas Marcuso Raskino. 1957–1962 m. mokėsi Džiuli-jardo muzikos mokykloje, 1960 m. vasarą Aspeno muzikos mokykloje studijavo pas Dariusą Milhaud ir Charlesą Jones'ą.

1964 m. Glassas išvyko į Paryžių, vadovaujamas Nadios Boulanger studijavo harmoniją ir kontrapunktą. Antraisiais studijų Paryžiuje metais Glassas dirbo su sitarininku Ravi Shankaru. Susižavėjės indų muzika 1966–1967 m. Glassas viešėjo Indijoje. 1967 m. kovą kompozitorius atvyko į Niujorką, su buvusiais studijų draugais Reichu, Jonu Gibsonu ir kitais įkūrė ansamblį, rengė pasirodymus SoHo meno galerijose, loftuose. Netrukus émė koncertuoti su savo suburbų ansambliu, 1974 m. jau buvo parengęs daug inovatyvių projektų, sukūrės pluoštą muzikos savo ansambliu ir teatro trupei *Mabou Mines*. Šio laikotarpio viršünė – kompozicija *Music in Twelve Parts* ir opera *Einstein on the Beach*. Glassas bendradarbiavo su įvairiais menininkais, tarp kurių – Paulas Simonas, Linda Ronstadt, Yo-Yo Ma ir Doris Lessing. Kompozitorius visame pasaulyje skaito paskaitas, dalyvauja kūrybinėse dirbtuvėse ir rengia solo pasirodymus, nuolatos koncertuoja su savo ansambliu. Glasso kūriniai yra pelnė Akademijos apdovanojimų ir Auksinio gau-blio prizą. Tarp pastarųjų metų darbų – 2012 m. atliktos Simfonijų Nr. 9 ir 10 premjeros, 2013 m. Madrido *Teatro Real* ir Anglijos nacionalinėje operoje pastatytą jo opera *The Perfect American*, Linco *Landestheater* – opera *Spuren der Verirrten*.

Glasso ištobulintas kūrybinis braižas apibūdinamas kaip muzikinis minimalizmas. Tačiau 1978 m. interviu kompozitorius yra pasakęs: „Meskite šį žodį lauk!“ Glassas save vadina „repetityvinių struktūrų muzikos“ kompozitoriumi ir priskiria prie klasikinio tipo kūrėjų, pabrėždamas, kad mokėsi harmonijos ir kontrapunkto bei Nadios Boulanger vadovaujamas studijavo tokį kompozitorų, kaip Schubertas, Bachas ir Mozartas, partitūras.

Pagal www.philipglass.com, Grove Music Online (Tim Page), *Music by Philip Glass* (1987) ir kt.

Philip Glass (b. 1937) began violin lessons at the age of six and studied the flute at the Peabody Conservatory. At 14, Glass passed an early-entrance examination into the University of Chicago, where he studied the piano with Marcus Raskin. In 1957–1962, he studied at the Juilliard School of Music; in summer 1960 he worked at the Aspen Music School with Darius Milhaud and Charles Jones.

In 1964, Glass moved to Europe, where he eventually settled in Paris to study harmony and counterpoint with Nadia Boulanger. During his second year in Paris, Glass was engaged to transcribe a film score by the sitar player Ravi Shankar into Western notation for Parisian studio musicians. Following this new fascination, Glass spent the last part of 1966 and the first months of 1967 in India. After arriving in New York City in March 1967, Glass formed an ensemble with fellow ex-students Steve Reich, Jon Gibson, and others, and began performing mainly in art galleries and studio lofts of SoHo. Shortly after some time Glass formed the *Philip Glass Ensemble* and by 1974, had a number of innovative projects, creating a large collection of new music for his ensemble, and for the *Mabou Mines* Theater Company. This period culminated in *Music in Twelve Parts*, and the landmark opera, *Einstein on the Beach*. Glass has collaborated with Paul Simon,

Linda Ronstadt, Yo-Yo Ma, and Doris Lessing, among many others. He presents lectures, workshops, and solo keyboard performances around the world, and continues to appear regularly with the *Philip Glass Ensemble*.

His scores have received Academy Award nominations and a Golden Globe. Among his recent compositions are premieres of the symphonies No. 9 and 10 in 2012, the premiere of his opera *The Perfect American* at the Teatro Real Madrid and the opera *Spuren der Verirrten* at the Landestheater Linz in 2013.

The new musical style that Glass was evolving was eventually dubbed "minimalism." "That word should be stamped out!" he said in a 1978 interview. Glass prefers to speak of himself as a composer of "music with repetitive structures" and describes himself as a "Classicalist," pointing out that he is trained in harmony and counterpoint and studied such composers as Schubert, Bach and Mozart with Boulanger.

From www.philipglass.com, Grove Music Online (Tim Page), *Music by Philip Glass (1987)*, etc.

The Complete Piano Etudes (1994–2012). Anot kompozitoriaus pasiskymo 2003 metais, etiudus jis pradėjo rašyti 1990-aisiais ir ši kūrybinj darbą vis dar tėsia. „Etiudus kurti paskatino dvi priežastys. Pirma, norėjau savo solo pasiodymų repertuarą papildyti naujais kūriniais. Antra, norėjau groti muziką, kuri ne tik tobulintų mano fortepijoninę techniką, bet ir keltų iššukį. Taigi, sukūriau turtingos dinaminės paletės ir plataus tempų spektrą etiudų rinkinį. Artimiausiu metu planuoju baigtti ir antrajį dešimties etiudų ciklą – šešis etiudus jau sukūriau.“

Etiudų rašymą iniciavo ir lėmė įvairios progos bei užsakymai. Etiudas Nr. 1–5 Glassas sukūré 1994 m. ir paskyrė Dennisui Russellui Daviesui, su kuriuo tuo metu dažnai bendradarbiavo, jo 50-ojo gimtadienio proga. Etiudą Nr. 6 1996 m. užsakė Sidnėjaus festivalis. Bruce'o Levingstono užsakymu 2007 m. sukurti Etiudai Nr. 12–13 pirmą kartą buvo atliki Niujorko Linkolno centro Alice Tully salėje. Muzieju asociacijos *Menil Collection* Hiustone 25-ujų metinių proga buvo sukurtas ir 2012 m. pirmą kartą atliktas Etiudas Nr. 17. Paskutiniai trys etiudai sukurti 2012 m. festivalio *PIAF (Perth International Arts Festival)* užsakymu, pažyminti paties Glasso 75-ąjį gimtadienį, jų premjera nuskambėjo 2013 m. vasario 16 d.

From philipglass.com

The Complete Piano Etudes (1994–2012). In 2003 Glass noted, that the *Etudes* were begun in the mid-90s and new music is still being added to this collection. "Their purpose was two-fold. First, to provide new music for my solo piano concerts. And second, for me to expand my piano technique with music that would enhance and challenge my playing. The result is a body of work that has a broad range of dynamic and tempo. I intend to complete the second set of ten etudes, of which the first six are already composed, in the next few years."

There were a number of special events and commissions that facilitated the composition of the *Etudes*. Etudes No. 1–5 were composed in 1994 for Dennis Russell Davies, a frequent Glass collaborator, on the occasion of his 50th birthday. Etude No. 6 was commissioned by the Sydney Festival in 1996. Etudes No. 12–13 were commissioned

by Bruce Livingston in 2007 and premiered in New York at Lincoln Center, Alice Tully Hall. Etude No. 17 was commissioned for the 25th Anniversary of the Menil Collection in Houston, TX and premiered in 2012. The final three works, Etudes No. 18, 19, and 20 were commissioned by the PIAF Festival (Perth International Arts Festival) in 2012 in honor of Glass' 75th birthday and premiered on 16 February, 2013.

From philipglass.com

Kunitachi muzikos universitete Tokijyje baigusi studijas pianistė **Maki Namekawa** vėliau studijavo Kelno aukštojoje muzikos mokykloje, vadovaujama Pierre-Laurent'o Aimardo, Karlsrūhės (W. Genuit kl.) ir Sarbriuekno (S. Litvino kl.) muzikos mokyklose. Pianistė pasiodymų surengė svarbiausiose pasaulio koncertų salėse, tarp kurių – Londono *Barbican Centre* ir *Cadogan Hall*, Vienos *Musikverein*, Paržiaus *Cité de la musique*, Niujorko *Carnegie Hall*, Bruklino muzikos akademija ir daugelis kitų. Namekawa kviečiama groti festivaliuose, tarp pastarųjų metų minėtini – Glazgo fortepijono festivalis, Isang Yun festivalis Korėjoje, Philipo Glasso festivalis *Dienos ir naktys BigSure*, Rūro *Klavier-Festival* ir kt. 2015 m. pianistė dalyvavo kompozitoriaus Philipo Glasso pasauliniamėture. Jos koncertus ir rečitalius transliavo įvairios pasaulio radijo stotys, o naujausia kompaktinė plokštélė su Stravinskio *Šventojo pavasario* įrašu (įrašyta keturioms rankoms su Dennisu Russellu Daviesu) 2015 m. buvo nominuota Tarptautiniams klasikinės muzikos apdovanojimams.

Namekawa koncertavo su orkestrais, tarp kurių – Amsterdamo *Concertgebouw*, Bambergės simfoninis, Dresdeno ir Miuncheno filharmonijų, Sietlo, Bazelio, Amerikos kompozitorų simfoniniai orkestrai, Brucknerio orkestras Lince, Šutgarto kamerinis orkestras ir kt., diriguojant batutos meistrams Dennisui Russellui Daviesui, Mario Venzagai, Howardui Griffithsui, Kaspurai de Roo ir kt.

Pagal makinamekawa.com

Following studies at the Kunitachi Music University in Tokyo, **Maki Namekawa** pursued advanced work under Pierre-Laurent Aimard at the *Musikhochschule* in Cologne as well as studies with Werner Genuit and Kaya Han at the *Musikhochschule Karlsruhe* and Stefan Litvin in Saarbrücken. She has performed at the following venues: Barbican Centre London, *Musikverein Wien*, *Cadogan Hall* in London, *Cité de la musique* in Paris, *Carnegie Hall* in New York, Brooklyn Academy of Music and many others, as well as at various festivals, including the most recent: Glasgow Piano Festival, Isang Yun Festival in Korea, *Philip Glass Festival Days and Nights Festival* in Big Sur, *Klavier-Festival Ruhr*, etc. She has appeared with Glass on *Philip Glass World Tour* in 2015. Her concerts were broadcasted in various radios, her recent CD with Stravinsky's *Le Sacre du printemps* (for 4 hands with Dennis Russell Davies) was nominated for International Classical Music Awards 2015.

Namekawa has performed with major orchestras: *Amsterdam Concertgebouw*, *Bamberger Symphoniker*, Dresden and Munich Philharmonics, *American Composers Orchestra*, *Bruckner Orchester Linz*, Seattle Symphony, *Sinfonieorchester Basel*, *Stuttgarter Kammerorchester*, etc., under the direction of Dennis Russell Davies, Mario Venzago, Howard Griffiths and Kaspar de Roo.

From makinamekawa.com

Taivane gimusi pianistė **Jenny Lin** užaugo Austrijoje, studijavo Vienos muzikos mokykloje (N. Flores kl.), Baltimorės Peabody konservatorijoje (J. Martino kl.) ir Ženevoje (D. Weberto kl.). Pianistė bendradarbiavo su Leonu Fleisheriu, Richardu Goode'u, Blanca Uribe, Dmitrijumi Bashkirovu ir Andreas Staieru. Šiuo metu Lin gyvena Niujorke.

Pianistė surengė pasiodymų pagrindinėse pasaulio koncertų salėse ir festivaliuose, koncertavo su įvairiais orkestrais. Nuo 2000 m. ji išleido daugiau kaip 20 kompaktinių plokštelių (išrašų kompanijos *hänsler CLASSIC*, *eOne*, *BIS*, *Albany* ir *Sunrise*).

From jennylin.net

Born in Taiwan and raised in Austria, **Jenny Lin** studied with Noel Flores at the Hochschule für Musik in Vienna, with Julian Martin at the Peabody Conservatory in Baltimore, and with Dominique Weber in Geneva. She has also worked with Leon Fleisher, Richard Goode, Blanca Uribe, and with Dimitri Bashkirov and Andreas Staier. She currently resides in New York City.

Her concerts have taken her to the main concert halls as well as festivals worldwide, she has performed with major orchestras and ensembles. Her discography includes critically acclaimed recordings on Steinway & Sons, hänsler CLASSIC, eOne Records, BIS Records, Albany Records, and Sunrise Records. Since 2000, she has over twenty albums to her credit.

From jennylin.net

Pianistas **Petras Geniušas** (g. 1961) nuolat ieško naujų krypčių, dalyvauja moderniuose projektuose ir instalacijose su kitų sričių menininkais, skambina dramos, baletą ar kabareto spektakliuose, projekto *Kultūros naktis* koncertuose vidurnaktį Lukiškių aikštėje Vilniuje. Jis koncertavo Vilniaus festivalyje, *Kaunas Jazz*, Lietuvos pirmininkavimui Europos Sajungos Tarybai skirtuose renginiuose (2013), grojo solo ir su Lietuvos bei užsienio šalių orkestrais presitižinėse pasaulio salėse, tokiose kaip Sankt Peterburgo filharmonija, Niujorko Linkolno centro *Alice Tully* ir *Avery Fisher* salės, Tokijo *Geijitsu Geikijo*, Vienos *Musikverein*, Ciuricho, Tel Avivo ir kt. Pianisto scenos partneriai yra buvę Mstislavas Rostropovičius, Yehudi Menuhinas, Raimundas Katilius, Aleksandras Kniazevas, Davidas Geringas, Vladimiras Čekasinas, Vladimiras Tarasovas. Su saksofonininku

Liudu Mockūnu Lietuvoje ir plačiai pasaulyje (Skandinavijos šalyse, JAV miestuose, Briuselyje, Japonijoje ir kitur) pianistas pristato unikalų vaizdo projekcijų ir muzikos improvizacijų projektą *Jūra miške*, skirtą Čiurlioniui. Pastaraisiais metais Geniušas koncertuoja su indų pianistu Fali Pavri, savo sūnumi Luku Geniušu, smuikininkė Dalia Kuznecovaitė, Čiurlionio kvartetu, Vilniaus kvartetu, dalyvauja *Lietuvos trio* veikloje su smuikininku Vilhelmu Čepinsku ir violončelininku Vytautu Sondeckiu.

Geniušas yra pelnės prestižinių apdovanojimų tarptautiniuose pianistų konkursuose, jo įrašų nuo klasikos iki moderniosios muzikos bei džiazo išleista Lietuvoje, Vokietijoje ir Japonijoje. 2004 m. apie atlikėją sukurtas dokumentinis filmas *Improvizacija. Tema: Petras Geniušas*. Geniušas yra LMTA profesorius, yra dėstęs Tokijyje, Osakoje, Londono karališkojoje muzikos akademijoje, kviečiamas vadovauti meistriškumo kursams.

Geniušas įvertintas Lietuvos nacionaline kultūros ir meno premija (1992), Pasaulio in-telektinės nuosavybės organizacijos (WIPO) premija (2004), Kultūros ministerijos garbės ženklu *Nešk savo šviesą ir tikėk* (2011), Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino ordino Riterio kryžiumi (2015).

Pagal www.petrasgeniusas.com

Petras Geniušas (b. 1961) is constantly in search of new bents; he takes part in modern projects and installations with representatives of other artistic medias, as a pianist appears in drama, ballet and cabaret productions, as well as the *Night of Culture* midnight concerts in Lukiškių Square in Vilnius. He has performed in Vilnius Festival, Kaunas Jazz and events dedicated to the Lithuanian Presidency for the Council of the European Union (2013). He gave recitals and appeared with Lithuanian and foreign orchestras in world's major concert halls, such as Sankt Petersburg Philharmonic Hall, New York Lincoln Center's Alice Tully Hall and Avery Fisher Hall, Tokyo's Geikijo Hall and Vienna's *Musikverein*, as well as concert halls in Zurich, Tel Aviv, etc. He shared the stage with such giants as Mstislav Rostropovich, Yehudi Menuhin, Raimundas Katilius, Alexander Kniazev, David Geringas, Vladimir Chekasin and Vladimir Tarasov. Together with saxophonist Liudas Mockūnas the pianist has travelled around Lithuania and the world (Scandinavia, the USA, Brussels, Japan, etc.) presenting *The Sea in the Forest*, a unique project combining video projections and music improvisations dedicated to Mikalojus Konstantinas Čiurlionis. Recently, Petras Geniušas has collaborated with Indian pianist Fali Pavri, his son Lukas Geniušas, violinist Dalia Kuznecovaitė, Čiurlionis Quartet and Vilnius String Quartet. He is a member of the *Lithuanian Trio* with violinist Vilhelmas Čepinskis and cellist Vytautas Sondeckis.

The pianist is the recipient of a series of highest awards and recorded CDs featuring a wide scope of music from classical and modern to jazz for different labels in Lithuania, Germany and Japan. A documentary *Improvisation. Theme: Petras Geniušas* was shot in 2004. Geniušas holds professorship from the LAMT and has given master classes in Japan, UK and Sweden. Geniušas was bestowed the Lithuanian National Culture and Art Prize (1992), WIPO Creativity Award (2004), the Ministry of Culture's medal *Carry your Light and Believe* and the Knight's Cross of the Lithuanian Grand Duke Gediminas (2015).

From www.petrasgeniusas.com

Lapkričio 11 d., 20 val. | 11 November, 8 PM

Šiuolaikinio meno centras | Contemporary Art Centre

AUTECHRE

(Jungtinė Karalystė | United Kingdom)

Taip pat | With:

Russell Haswell (*Diagonal Records, Editions Mego, Bocian Records*)

Andy Maddocks (*Skam Records*)

Garsiosios kompanijos *WARP Records* atstovai **Autechre** (ae) tituluojami kaip rafinuotačiausio elektroninės muzikos skambesio kūrėjai. 1987 m. Mančesteryje susikūrės dueetas laikomas vienais svarbiausių elektroninės muzikos pionierių. Nenuspėjami, gaivališki sąskambiai ir dinamiški muzikos formų sprendimai atnešė duetui ir *WARP Records* pasaulinę šlovę. *Autechre* iki šiol išlieka viena rečiausiai gyvai koncertuojančių grupių. Beveik 30 metų gyvuojančią grupę *Autechre* sukūrė Robas Brownas ir Seanas Boothas. Muzikantai savo grupės pavadinimą taria su Ročdeilio akcentu – „o-teker“, tačiau kartu teigia, kad šį pavadinimą kiekvienas gali tarti kaip tik nori, mat jis gimbė gana atsitiktinai: „Pavadinimas atsirado, kai dar dirbome su *Atari* kompiuteriais, kurie leido įrašyti daugiausiai štūonių ženklių pavadinimus. Kartą reikėjo pavadinti tik ką sukurtą takelių: dvi pirmąsias raides pasirinkome sąmoningai, nes takelyje naudojome semplą, panašų į garsą „au“. Kitos raidės pasirinktos atsitiktinai spaudant klaviatūrą. Po to užrašėme šį pavadinimą ant kasetės, siek tiek apipavidalinę ji grafiškai. Atrodė gerai, tad pradėjome šį žodį naudoti kaip savo pavadinimą.“

Labiausiai *Autechre* stilius siejamas su IDM muzika (intelektualija šokių muzika), tačiau grupės nariai nesuka galvos dėl savo kūrybos apibūdinimo ir gana laisvai dreifuoja tarp įvairių elektroninės muzikos žanrų. Karjeros pradžioje *Autechre* labiausiai buvo siejamas su techno, house, electro muzika, o vėlesniuose albumuose girdisi daugiau naujovių ir eksperimentų. Iki šių dienų grupės kompozicijose pastebimos įvairios įtakos, tokios kaip hiphopas ir breikbytas, nors tokie skambesiai jau būna gerokai perdirbtini, paslėpti. Ilgainiui studijoje plėtojamame *Autechre* stiluje pradėta pastebėti ir kitų įtakų: muzikantų eksperimentai su algoritmais ir generatyvine sinteze, konkretiosios muzikos ir FM sintezės naudojimas iššaukė palyginimus su Xenakiso, Stockhausenu ir Bernardo Parmegiani muzika. *Autechre* mini ir grupę *Coil*, padariusių svarią įtaką jų albumams *LP5* ir *EP7*.

Savo koncertiniuose pasiodymuose *Autechre* bendradarbiavo su tokiais pripažintais elektroninės muzikos atstovais kaip grupė *Zoviet France*, *Christians Fenneszas*, *Hansas-Joachimas Roedelius*, taip pat su *Hafler Trio*. 2010 m. dueto narys Senas Boothas, bendradarbiaudamas su Mika Vainio iš garsiosios grupės *Pan Sonic* ir Kouhei Matsunaga, išleido albumą 3. *Telepathics Meh In-Sect Connection*.

Autechre daro įrašus, pasivadinq ir kitais pseudonimais.

Kaip sakė vienas elektroninės muzikos gerbėjas: „Jei esi linkęs išeiti iš muzikos kvadrato ir gyvenimo kasdienybės – „*Autechre*“ tave tikrai katapultuos.“

Šių metų Europos ture be savo žinomiausių kūrinių *Autechre* atlieka ir naujausio, jau dvylirkto studijinio albumo *elseq 1–5* (2016) kompozicijas.

Representatives of the famous *WARP Records* company, **Autechre** (ae) are often titled the creators of the most refined sound of electronic music. Formed in 1987 in Manchester, the duet is often perceived as one of the most important pioneers of electronic music. Unpredictable, elemental consonances and dynamic treatment of musical forms brought worldwide fame to both *Autechre* and *WARP Records*. *Autechre* remains to this day as one of the bands that very rarely perform live.

Autechre was established by Rob Brown and Sean Booth. Musicians themselves pronounce the band's name with a Rochdale accent – “o-tecker”, but at the same time they

claim that the title can be freely pronounced according to an individual wish, because it appeared quite accidentally. "The title was born when we worked on *Atari* computers, which allowed us to generate titles containing no more than eight symbols. Once we had to name a newly created track: the first two letters were intentional, because there was an "au" sound in the track, and the rest of the letters were bashed randomly on the keyboard. We had this track title for ages, and we had written it on a cassette, with some graphics. It looked good, and we began using it as our name."

The style of *Autechre* is often associated with the IDM music (the so-called intelligent dance music), however, members of the band don't worry too much about the descriptions of their work and drift relatively freely between various genres of electronic music. In the beginning of its career *Autechre* was seen as related to techno, house, electro music, while later albums present more innovations and experiments. Contemporary compositions of the band are characteristic of various influences, such as hip hop and breakbeat – it must be noted, however, that such sounds are usually highly processed and hidden. Nurtured in the recording studio, the style of *Autechre* displays further influences: various experiments with algorithms and generative synthesis, the use of *musique concrete* and FM synthesis prompted comparisons with works by Iannis Xenakis, Karlheinz Stockhausen and Bernard Parmegiani. *Autechre* also often mentions the band *Coil*, who influenced its albums *LP5* and *EP7*.

In its concert performances *Autechre* performed with such celebrated representatives of electronic music as *Zoviet France*, Christian Fennesz, Hans-Joachim Roedelius, *The Hafler Trio*. In 2010 member of the duet Sean Booth released an album 3. *Telepathics Meh In-Sect Connection* in collaboration with Mika Vainio from the famous band *Pan Sonic* and Kouhei Matsunga. *Autechre* often works on records under different pseudonyms.

According to one fan of electronic music, "in case you wish to depart from the quadrate of music and the bleakness of everyday life – *Autechre* will most certainly catapult you." During this year's European tour *Autechre* is performing some of their most famous pieces, as well as compositions from their brand new twelfth studio album *elseq 1–5* (2016).

Festivalij GAIDA rengia | GAIDA Festival is organized by:

VŠĮ VILNIAUS FESTIVALIAI | VILNIUS FESTIVALS

LIETUVOS KOMPOZITORIŲ SĄJUNGA | LITHUANIAN COMPOSERS' UNION

Festivalio vadovas | Head of the Festival

Remigijus Merkelys

Festivalio projektų vadovas | Head of the Festival's Projects

Vytautas V. Jurgutis

Vadyba | Management

Greta Jakutytė

Gintarė Šiaulytė

Festivalio atstovė spaudai | Festival's Public Relations

Beata Baublinskienė

Bukleto sudarytoja | Booklet's Compiler

Rima Povilionienė

Anglių kalbos vertėja ir redaktorė | English Translations and Proofreading

Laūra Karnavičiūtė

Dailininkas maketuotojas | Design and Layout

Liudas Parulskis

Nuotraukų autoriai | Photography by

Lina Aidukė, Martynas Aleksa, Arūnas Baltėnas, Vytautas Bukauskas-Matukas, François Figlarz, Edita Grėbliūnaitė, Thibault Gregoire, Jeffrey Herman, Candice-Renee Jooste, Tim Knox, Vytautas Liaudanskis, Emanuel Maes, Roberto Masotti, Dmitrij Matvejov, Ivan Otis, Michail Raškovskij, Vytautas Razma, Klaus Rudolf, Gintautas Trimakas, Liuturas Paškevičius, Audrius Žiūra

Panaudotos nuotraukos iš atlikėjų, kompozitorų archyvų ir interneto svetainių, Lietuvos nacionalinės filharmonijos, Lietuvos kompozitorų sąjungos, Muzikos informacijos centro archyvų, artnews.lt, VŠĮ Pro primo | Photos from personal archives and websites, archives of Lithuanian National Philharmony, Lithuanian Composers' Union and Lithuanian Music Information Centre, artnews.lt, VŠĮ Pro primo

2016, www.vilniusfestivals.lt